

Załącznik nr 1
do uchwały Nr
Rady Miasta Tarnobrzega
z dnia

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ
I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO MIASTA
TARNOBRZEGA**

TARNOBRZEG

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
MIASTA TARNOBRZEGA OPRACOWAŁA FIRMA**

ZESPÓŁ AUTORSKI

Główny projektant:

mgr inż. Paweł Niemiec
upr. urb 1685; czł. ZOIU: Z-260

Projektant:

mgr inż. Anna Skiba
mgr inż. Kamil Czarny

Projektant sprawdzający:

mgr inż. Joanna Świtlińska-Robotka
czł. ZOIU: Z-447

część I

Wstęp

Spis treści:

1. Wprowadzenie	- 2 -
2. Podstawa prawna opracowania.....	- 3 -
3. Cele przyjętego dokumentu	- 3 -
4. Ogólna charakterystyka miasta	- 4 -

1. Wprowadzenie

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta jest dokumentem określającym politykę przestrzenną miasta, koordynującym działania samorządu lokalnego w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym miasta.

Studium jako wewnętrzny dokument władz samorządowych, zgodnie z art. 9 ust. 5 ustawy o planowaniu przestrzennym, nie jest aktem prawa miejscowego i nie stanowi podstawy do wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, a także nie przesądza o użytkowaniu terenów. Ustalenia Studium zgodnie z art. 9 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Sporządzenie niniejszego dokumentu wynika ze zmiany polityki przestrzennej miasta, która jest wynikiem zmian w potrzebach mieszkańców oraz warunków ekonomiczno-gospodarczych.

Zmieniające się uwarunkowania formalne i przestrzenne jak również zmiany w przepisach odrębnych wpłynęły na potrzebę zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Tarnobrzega, przyjętego uchwałą nr XLII/844/2009 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 26 listopada 2009 r., a tym samym sporządzenia nowego studium.

Wypełniając dyspozycje zawarte w uchwale Nr XXIX/416/2012 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 27 września 2012 r. w sprawie przystąpienia do sporządzania „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Tarnobrzega”.

Niniejsze Studium, zgodnie z art. 10 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, składa się z części tekstowej i graficznej.

Część tekstowa Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Tarnobrzega składa się z czterech części:

- część I – Wprowadzenie zawiera informacje m.in. o zawartości dokumentu, jego roli i prawnej podstawie sporządzenia oraz podstawowych celach Studium;
- część II – Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego,
- część III – Kierunki rozwoju przestrzennego,
- część IV – Synteza i uzasadnienie, zawierające kompleksową syntezę ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Tarnobrzega oraz uzasadnienie objaśniające przyjęte w Studium rozwiązania.

Część graficzna Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Tarnobrzega składa się z dwóch rysunków:

- Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego,
- Kierunki zagospodarowania przestrzennego,

które zostały opracowane na kopii mapy topograficznej w skali 1:10 000.

Przy sporządzaniu Studium uwzględniono w szczególności:

- Zasady określone w "Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030", przyjętej uchwałą nr 239 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2011 r. (M.P.2012.252),
- ustalenia Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podkarpackiego przyjętego Uchwałą Nr XLVIII/522/02 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 30 sierpnia 2002 r.,
- ustalenia "Strategii Rozwoju Miasta Tarnobrzega", przyjętej uchwałą nr LIII/669/2014 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 9 stycznia 2014 r. w sprawie przyjęcia Strategii Rozwoju Miasta Tarnobrzega na lata 2014-2020 wraz z Prognozą oddziaływania na środowisko.

2. Podstawa prawna opracowania

Podstawę prawną niniejszego opracowania stanowi art. 10 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. 2012 poz. 647 z późn zm.) oraz Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz. U. Nr 118, poz. 1233).

Podstawą formalną sporządzenia niniejszego studium jest uchwała Nr XXIX/416/2012 Miasta Tarnobrzega z dnia 27 września 2012 r. w sprawie przystąpienia do sporządzania „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Tarnobrzega”.

3. Cele przyjętego dokumentu

Głównym celem studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Tarnobrzega jest, poprzez rozpoznanie i diagnozę aktualnej sytuacji miasta, istniejących uwarunkowań oraz problemów związanych z jej rozwojem, sformułowanie kierunków zagospodarowania przestrzennego i zasad polityki przestrzennej miasta.

W tym celu określono:

- kierunki zmian w strukturze przestrzennej miasta oraz w przeznaczeniu terenów;
- kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy;
- obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego;
- obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;
- kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej;
- obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym;

- obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 400 m² oraz obszary przestrzeni publicznej;
- obszary, dla których miasto zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne;
- kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej;
- obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych;
- obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji.

4. Ogólna charakterystyka miasta

Tarnobrzeg jest miastem na prawach powiatu, położonym w północnej części województwa podkarpackiego na granicy z województwem świętokrzyskim. Miasto graniczy z następującymi gminami z województwa podkarpackiego – Gorzyce, Grębów, Nowa Dęba, Baranów Sandomierski oraz województwa świętokrzyskiego – Sandomierz, Samborzec, Koprzywnica, Łoniów. Miasto Tarnobrzeg podzielone jest na 26 osiedli, z czego 15 z nich jest jednostkami pomocniczymi.

- Powierzchnia miasta wynosi ok. 85 km² (8 540 ha)¹;
- Liczba mieszkańców ok. 48 821 osób²;
- Średnia gęstość zaludnienia: ok. 574 mieszkańców/km²;
- Struktura użytkowania:³
 - użytki rolne: ok. 5 378 ha (62% pow. miasta) w tym grunty orne 1 774,74 ha (21% pow. miasta), sady 215,12 ha (2,5% pow. miasta), łąki 860,48 ha (10% pow. miasta), pastwiska 484,02 ha (5,5% pow. miasta), lasy 430,24 ha (5% pow. miasta), pozostałe 1 613,4 ha (18% pow. miasta),
 - tereny miejskie: ok. 3 022 ha (36% pow. miasta)
 - tereny przemysłowe: ok. 140 ha (2% pow. miasta).
- Główne drogi:
 - droga krajowa nr 9 (DK9) z Radomia przez Ostrowiec Świętokrzyski i Tarnobrzeg do Rzeszowa,

¹ wg danych GUS na rok 2013

² wg danych GUS na rok 2011 (Narodowy Spis Powszechny 2011)

³ wg danych ze "Strategii Rozwoju Miasta Tarnobrzega", przyjętej uchwałą nr LIII/669/2014 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 9 stycznia 2014 r.

- droga wojewódzka nr 723 (DW723) łącząca DK77 w Sandomierzu z DW871 w Tarnobrzegu,
 - droga wojewódzka nr 871 (DW871) łącząca Stalową Wolę przez Grębów z Tarnobrzegiem
 - droga wojewódzka nr 758 (DW758) łącząca DW757 w Iwaniskach przez Klimonów z Tarnobrzegiem.
- Komunikacja kolejowa:
 - linia kolejowa nr 25 (Łódź Kaliska – Dębica),
 - linia kolejowa nr 74 (Sobów – Stalowa Wola Rozwadów),
 - linia kolejowa nr 70 (Włoszczowice – Chmielów),
 - kluczowe węzły kolejowe w Sobowie oraz Ocicach.

część II

Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego

Spis treści:

1. Stan dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu	- 3 -
2. Stan ładu przestrzennego i wymogi jego ochrony	- 7 -
3. Stan środowiska, w tym stan rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego	- 10 -
3.1. Stan rolniczej przestrzeni produkcyjnej	- 10 -
3.2. Stan leśnej przestrzeni produkcyjnej	- 12 -
3.3. Warunki klimatyczne	- 12 -
3.4. Szata roślinna i świat zwierzęcy	- 13 -
3.5. Jakość powietrza atmosferycznego	- 16 -
3.6. Jakość klimatu akustycznego	- 17 -
3.7. Wymogi ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego	- 18 -
4. Stan dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej	- 19 -
5. Rekomendacje i wnioski zawarte w audycie krajobrazowym lub określenie przez audyt krajobrazowy granic krajobrazów priorytetowych	- 51 -
6. Warunki i jakość życia mieszkańców, w tym ochrona ich zdrowia	- 52 -
7. Zagrożenie bezpieczeństwa ludności i jej mienia	- 58 -
8. Potrzeby i możliwości rozwoju gminy	- 60 -
9. Stan prawny gruntów	- 63 -
10. Występowanie obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych	- 64 -
10.1. Obszar „Natura 2000”	- 64 -
10.2. Pomniki przyrody	- 64 -
10.3. Chronione gatunki flory, fauny i grzybów	- 66 -
11. Występowanie obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych	- 66 -

12. Występowanie udokumentowanych złóż kopalin, zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla..... - 67 -

12.1. Udokumentowane złoża kopalin oraz tereny górnicze ustalone na podstawie przepisów odrębnych.....	- 67 -
12.2. Wody powierzchniowe	- 68 -
12.3. Jednolite Części Wód Powierzchniowych.....	- 69 -
12.4. Wody podziemne	- 70 -
12.5. Udokumentowane kompleksy podziemnego składowania dwutlenku węgla.....	- 70 -

13. Stan systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami - 71 -

13.1. Stan systemu komunikacji.....	- 71 -
13.2. Zaopatrzenie w wodę	- 72 -
13.3. Odprowadzanie ścieków	- 73 -
13.4. System elektroenergetyczny.....	- 73 -
13.5. Gospodarowanie odpadami	- 74 -
13.6. System gazowniczy.....	- 75 -
13.7. System ciepłowniczy.....	- 76 -

14. Zadania służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych - 76 -

15. Wymagania dotyczące ochrony przeciwpowodziowej..... - 77 -

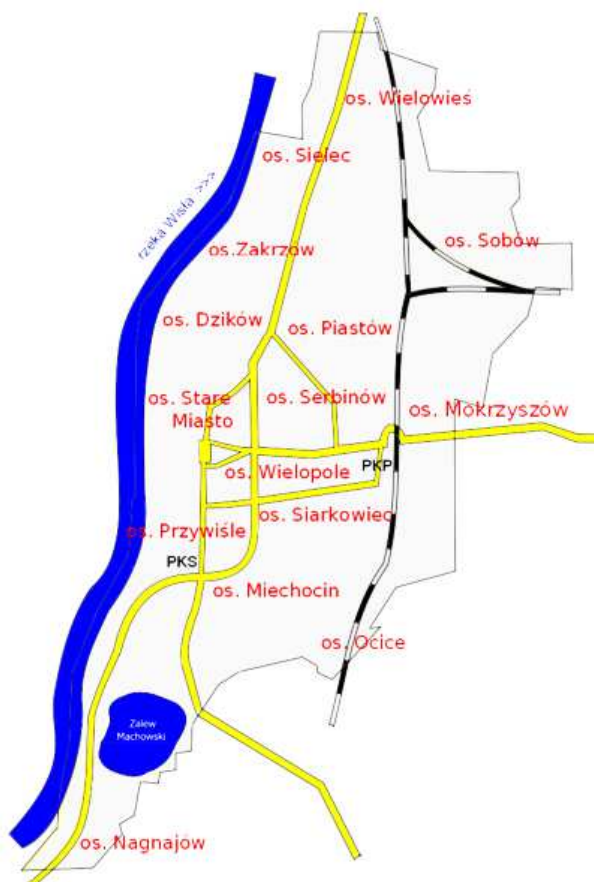
Spis tabel:

Tabela 1 Zestawienie obowiązujących planów miejscowych	- 7 -
Tabela 2 Wykaz lasów chronionych na terenie miasta Tarnobrzega	- 14 -
Tabela 3 Wykaz zabytków (stan na czerwiec 2014 r.)	- 20 -
Tabela 4 Wykaz stanowisk archeologicznych w obszarze miasta Tarnobrzeg ujętych w Gminnej Ewidencji Zabytków	- 37 -
Tabela 5 Wykaz stanowisk archeologicznych w obszarze miasta Tarnobrzeg nie ujętych w Gminnej Ewidencji Zabytków	- 42 -
Tabela 6 Liczba miejsc noclegowych i korzystających z noclegów	- 57 -
Tabela 7 Struktura władania gruntami w rozbiciu na poszczególne osiedla	- 63 -
Tabela 8 Pomniki przyrody na terenie Miasta Tarnobrzeg.....	- 64 -
Tabela 9 Udokumentowane złoża	- 67 -

1. Stan dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu

Tarnobrzeg podzielony jest na 26 osiedli, z czego 15 z nich stanowi jednostki pomocnicze gminy, stanowiących oficjalny, prawny podział administracyjny miasta. Zostały powołane uchwałą Rady Miasta Tarnobrzega na podstawie art. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Podział miasta przedstawia się następująco:

Rysunek 1 Podział administracyjny miasta Tarnobrzega na osiedla¹

Os. Dzików

Położone jest w zachodniej części miasta, pomiędzy Wisłą i drogą wojewódzką nr 723. Najcenniejszą częścią osiedla jest Pałac Tarnowskich wraz z dworem i kompleksem parkowo-ogrodowym położony w południowej części osiedla. W północnej części w latach 90-tych XX w. rozpoczęto budowę osiedla mieszkaniowego. Osiedle spełnia przede wszystkim funkcję sypialni miasta. Zabudowę stanowią głównie bloki wielorodzinne budowane w latach 90-tych, skoncentrowane we wschodniej części osiedla przy ul. Gen.

¹ źródło: "Strategia Rozwoju Miasta Tarnobrzega", przyjętej uchwałą nr LIII/669/2014 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 9 stycznia 2014 r.

Sikorskiego oraz budynki mieszkalne jednorodzinne. Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna charakteryzuje się niską intensywnością zabudowy, koncentrującą się w części wschodniej osiedla, natomiast po stronie zachodniej ma charakter bardziej rozproszony i poprzetykany terenami użytkowymi rolniczo lub zielonymi. Tereny zabudowy mieszkaniowej osiedla oddzielone są od pałacu rozległymi terenami zielonymi. Pod koniec lat 90-tych wybudowano również kościół pw. Miłosierdzia Bożego. Pozostałe tereny stanowią głównie tereny otwarte. Uchwałą nr XVII/250/2011 z 27.10.2011 r. teren osiedla Dzików został podzielony na osiedle Dzików i osiedle Podłęże.

Os. Miechocin

Miechocin jest jednym z najstarszych osiedli Tarnobrzega, położony w południowej części miasta. Na terenie osiedla zlokalizowany jest najstarszy w mieście, gotycki kościół pw. Św. Marii Magdaleny. Osiedle ma charakter wiejski z terenami zabudowanymi koncentrującymi się wzdłuż głównej ul. A. Mickiewicza, prowadzącej od centrum miasta do jeziora Tarnobrzeskiego oraz kilku mniejszych. Przeważającą częścią zabudowy tego osiedla są budynki mieszkalne jednorodzinne. Jednostka ta charakteryzuje się również dużym udziałem terenów otwartych, w tym również użytkowanych rolniczo.

Os. Mokrzychów

Osiedle Mokrzychów położone jest we wschodniej części miasta, zostało przyłączone do miasta Tarnobrzega w drugiej połowie XX w. Na terenie osiedla znajduje się okazały Pałac Myśliwski wraz z pozostałościami po historycznym założeniu parkowym. Z uwagi na pochodzenie (dawniej wieś królewska) struktura funkcjonalno przestrzenna w większości ma charakter wiejski – zabudowa skoncentrowana jest wzdłuż głównego kierunku z północnego wschodu na południowy zachód. Zabudowa zlokalizowana poza historycznym układem wsi ma charakter podmiejski (tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej usytuowane wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 871) i miejski (tereny przemysłowe i usługowe położone bliżej centrum miasta). Osiedle obejmuje również rozległe tereny rolnicze.

Os. Nagnajów

Nagnajów zlokalizowany jest w południowej części miasta i obejmuje tereny przyłączone pod koniec XX w. Osiedle przecinają dwie drogi: wojewódzka nr 723 (Wisłostrada) oraz droga krajowa nr 9. Znajduje się tu również dwupoziomowy węzeł drogowy, w którym krzyżują się powyższe trasy a także most przez rzekę Wisłę. Jednostka obejmuje niewielkie tereny mieszkaniowe (była wieś) oraz rozległe tereny przemysłowo-usługowe.

Os. Ocice

Osiedle Ocice obejmuje tereny o charakterze wiejskim przyłączone w drugiej połowie XX w. do Tarnobrzega. Zabudowania mieszkaniowe zlokalizowane są wyłącznie wzdłuż głównej

drogi przebiegającej przez teren o kierunku wschód – zachód. Ta część miasta charakteryzuje się niskim stopniem zainwestowania, dużym udziałem terenów użytkowanych rolniczo oraz terenów leśnych.

Os. Piastów

Osiedle Piastów położone jest na północ od centrum miasta. Tereny położone blisko centrum miasta charakteryzuje się zwartą strukturą zabudowy – głównie zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna o różnej formie (również szeregowa). Pozostała część jednostki obejmuje lasy, jak również tereny ogródków działkowych oddzielające zabudowę mieszkaniową od terenów leśnych. Na osiedlu wzdłuż głównych dróg zlokalizowane są również tereny przemysłowo-usługowe.

Os. Podłęże

Osiedle Podłęże położone jest w środkowo-zachodniej części miasta, przy osiedlu Dzików. Dawna wieś, obecnie ma charakter mieszkalno-rolniczy (głównie sadownictwo). Zabudowa jest mało zwarta, nieznacznie skoncentrowana wzdłuż ulic. W przeważającej większości są to domy jednorodzinne.

Os. Przywiśle

Osiedle Przywiśle zajmuje obszar środkowo-zachodni miasta i jest trzecim najludniejszym osiedlem Tarnobrzega. Osiedle ma najlepiej rozbudowany system usługowo -społeczno-kulturalny. Cechuje się zwartą zabudową, dużą intensywnością zabudowy, a tym samym mniejszym udziałem terenów otwartych, w tym zielonych. W większości obejmuje tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej oraz usługowej.

Os. Serbinów

Jedno z największych osiedli mieszkaniowych Tarnobrzega, zlokalizowane w centralnej części miasta. Zabudowa tego osiedla charakteryzuje się wysoką intensywnością oraz niskim udziałem terenów zielonych. W większości zabudowa powstała w latach 70-tych i 80-tych XX wieku (wielka płyta).

Os. Siarkowiec

Osiedle zajmuje obszar środkowo-wschodni miasta. W skład osiedla wchodzi głównie budynki mieszkalne z lat 80-tych XX w. (wielka płyta). Osiedle łączy część staromiejską ze stacją PKP. Obejmuje również rozległe ogródki działkowe.

Os. Sielec

Osiedle o charakterze wiejsko-rolniczym (dawniej wieś królewska) położone w północnej części miasta pomiędzy Wisłą i aleją Warszawską.

Os. Sobów

Część Tarnobrzega położona w północno-wschodniej części miasta. Osiedle o charakterze rolniczym zlokalizowane w bezpośrednim sąsiedztwie trasy kolejowej, w granicach którego usytuowany jest główny cmentarz komunalny.

Os. Stare Miasto

Stare Miasto stanowi centralny, najstarszy i najważniejszy punkt wśród urbanistycznych jednostek miasta, a jednocześnie pełni rolę wielofunkcyjnego centrum z najlepiej rozwiniętą bazą usługową. Pomniejszymi jednostkami urbanistycznymi Starego Miasta są również: Nadole, Osiedle Młodych i Centrum. Nadole ma charakter rolniczo-wiejski z przeważającą zabudową jednorodziną. Osiedle Młodych stanowią kilkupiętrowe budynki mieszkalne wielorodzinne z wielkiej płyty. Centrum położone jest w bezpośrednim sąsiedztwie Zamku Dzikowskiego. Osiedle wyróżnia się na tle innych części miasta charakterystyczną wysokościową zabudową 11 kondygnacyjnych bloków. W południowej części terenu znajduje się kilka budynków jednorodzinnych oraz nieużytki.

Os. Wielopole

Osiedle Wielopole położone jest w centralnej części miasta, cechuje się różnorodną formą zabudowy mieszkaniowej – zarówno budynki mieszkalne wielorodzinne jak i jednorodzinne. Bloki z wielkiej płyty zlokalizowano w stosunku do siebie przeważnie równolegle, nie tworząc zamkniętych kwartałów zabudowy. Na terenie osiedla znajduje się również cmentarz wojskowy z 1915 r.

Os. Wielowieś

Wielowieś jest najbardziej na północ wysuniętą częścią Tarnobrzega. Pomimo lokalizacji w granicach miasta osiedle zachowała charakter rolniczo-wiejski. W granicach osiedla znajduje się zabytkowy klasztor dominikanek.

Os. Zakrzów

Osiedle Zakrzów, niegdyś wieś, położone jest w północno-zachodniej części miasta. Obecnie osiedle coraz bardziej przypomina osiedle domków jednorodzinnych, niż osadę typowo rolniczą. Na terenie osiedla znajduje się również oczyszczalnia ścieków. Lokalizowane są również zabudowania związane z powstającym w tym rejonie parkiem przemysłowo-technologicznym.

Na terenie miasta obowiązuje 17 miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, obejmujących swoim zakresem mniej niż połowę miasta. Większość z tych planów miejscowych obejmuje południową część miasta oraz osiedla mieszkaniowe przylegające do centrum miasta, z wyłączeniem samego centrum Tarnobrzega.

Tabela 1 Zestawienie obowiązujących planów miejscowych

Lp	NAZWA PLANU	Nr uchwały zatwierdzającej plan (zmianę)		Publikacja
		Nr	Data	
1.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu górniczej „Tarnobrzeg II”	V/46/99	03.02.1999	Dziennik Urzędowy Województwa Podkarpackiego z 1999 Nr 7 poz. 213
2.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu górniczego „Jeziorko IV”	V/47/99	03.02.1999	Dziennik Urzędowy Województwa Podkarpackiego z 1999 Nr 7 poz. 214
3.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu dla zespołu szkół zawodowych w Tarnobrzegu	X/99/99	24.05.1999	Dziennik Urzędowy Województwa Podkarpackiego z 1999 Nr 13 poz. 591
4.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego osiedla Wielowieś - Północ w Tarnobrzegu	XXXV/494/2001	30.05.2001	Dziennik Urzędowy Województwa Podkarpackiego z 2001 Nr 56 poz. 925
5.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego osiedla „Sielec - Centrum w Tarnobrzegu	XXXV/401/2005	31.03.2005	Dziennik Urzędowy Województwa Podkarpackiego z 2005 Nr 74 poz. 1239
6.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego osiedla Dzików w Tarnobrzegu	LV/1060/2010	30.09.2010	Dziennik Urzędowy Województwa Podkarpackiego z 2010 Nr 124 poz. 2448
7.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu osiedla Ocice w Tarnobrzegu	IX/90/2011	31.03.2011	Dziennik Urzędowy Województwa Podkarpackiego z 2011 Nr 69 poz. 1256
8.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu osiedla „Miechocin” w Tarnobrzegu	XI/141/2011	26.05.2011	Dziennik Urzędowy Województwa Podkarpackiego z 2011 Nr 155 poz. 1770
9.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego osiedla „Mokrzyszów” w Tarnobrzegu	XXV/350/2012	26.04.2012	Dziennik Urzędowy Województwa Podkarpackiego z dnia 12 czerwca 2012 r. poz. 1315
10.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obszaru usług i przemysłu w tym Tarnobrzeskiego Parku technologicznego w rejonie ulic: Al. Warszawskiej, Batalionów Chłopskich i Wędkarskiej na terenie miasta Tarnobrzega - osiedle Zakrzów	XXIV/327/2012	29.03.2012	Dziennik Urzędowy Województwa Podkarpackiego z dnia 30 maja 2012 r. poz. 1244
11.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów poprzemysłowych przy Jeziorze Tarnobrzeskim w Tarnobrzegu	LXII/747/2014	31.07.2014	Dziennik Urzędowy Województwa Podkarpackiego z dnia 8 września 2014 r. poz. 2408

2. Stan ładu przestrzennego i wymogi jego ochrony

Okres historyczny przyniósł wcześniejszy rozwój osadnictwa na lewym brzegu Wisły wskutek oddziaływania dwóch czynników: urodzajności gleb i położenia na ważnych od X do XVII w. szlakach handlowych. Warunki fizjograficzne i glebowe działały hamująco na rozwój osadnictwa w okresie historycznym w następstwie czego, do połowy XIX w. obszary te pokrywały zwarte kompleksy Puszczy Sandomierskiej. Warunki naturalne nie sprzyjały

budowie grodów warownych, a niewielkie zaludnienie nie stwarzało potrzeby wytworzenia ośrodków obsługi ludności.

W 1593 roku na gruntach wsi Dzików zostało założone miasto prywatne Tarnobrzeg. Lokacja odbyła się w oparciu o prawo magdeburskie. W początkowym okresie Tarnobrzeg był małym miastem o zabudowie drewnianej. Domy skupione były wokół rynku i głównych ulic. Uliczki wiodące od rynku były kręte i nieregularnej szerokości. Rynek tarnobrzescki miał kształt wydłużony od wschodu na zachód, przy czym strona zachodnia rozszerzała się. Istotne zmiany w rozwoju osadnictwa nastąpiły w drugiej połowie XVIII w. w następstwie rozbiorów Polski. Przeprowadzenie granicy między zaborami rosyjskim i austriackim po linii Wisły spowodowało zanik powiązań funkcjonalnych pomiędzy obszarami położonymi po obu stronach rzeki. Zanik sił miastotwórczych nastąpił zarówno z powodu utracenia dawnych funkcji, jak również ograniczenia działalności organów samorządowych przez zaborców. Do 1936 r. nie nastąpiły większe zmiany w kształtowaniu osadnictwa na omawianym obszarze. Dane z owego okresu wskazują na stan zacofania tego obszaru. Charakterystyka sieci osadniczej na terenach u zbiegu Wisły i Sanu w latach 30-tych w pełni uzasadniała decyzję budowy dużych zakładów przemysłowych na terenie przeludnionego powiatu tarnobrzesckiego. Inwestycje te zapoczątkowały okres silnej urbanizacji terenów wzdłuż Sanu. Podjęcie wydobywania na przemysłową skalę bogatych złóż siarki w sąsiedztwie Tarnobrzega zapoczątkowało tworzenie nowego okręgu przemysłowego. Powstanie nowego ośrodka zarządzania górnictwem siarkowym oraz zapotrzebowanie na kadrę specjalistów dla zagłębia spowodowało dynamiczny rozwój Tarnobrzega.

Występowanie bogatych złóż siarki w obrębie Kotliny Sandomierskiej i południowego skraju Wyżyny Kielecko-Sandomierskiej miało decydujący wpływ na przemiany osadnictwa od drugiej połowy lat 50-tych. Tarnobrzeg traktowany dotychczas, jako „osiedle awaryjne” stał się formalnie zapleczem zagłębia siarkowego.

W latach 60-tych rozbudowa miasta, a zwłaszcza wzrost potrzeb komunikacyjnych, prowadził do zwiększenia szerokości ulic, co w układzie historycznym spowodowało szereg wyburzeń i nie zawsze korzystnych zmian tradycyjnego charakteru przestrzennego. Miasto nie posiadało mostu na Wiśle, nowy most dla potrzeb przemysłu był w latach 60-tych wybudowany kilka kilometrów w dół biegu rzeki, w pobliżu kombinatu w Machowie.

W wyniku decyzji o zmianie podziału administracyjnego kraju, z dniem 1 czerwca 1975 r. Tarnobrzeg stał się miastem wojewódzkim. W układzie sieci osadniczej Tarnobrzeg uzyskał rangę ośrodka obsługi regionalnej z siedzibą wojewódzkich organów administracyjnych i gospodarczych. Funkcję miasta wojewódzkiego, jakie Tarnobrzeg otrzymał spowodowało szereg kolejnych aktów prawnych, w wyniku których obszar terytorialny miasta powiększał się o kolejne pobliskie wioski. W 1998 r. w ramach zmian podziału administracyjnego kraju zlikwidowano województwo tarnobrzesckie zaś Tarnobrzeg włączono w granice województwa

podkarpackiego. Miasto uzyskało rangę regionalnego ośrodka zrównoważonego rozwoju o statusie powiatu grodzkiego.

Rozwój Tarnobrzega następował i następuje prawie wyłącznie w kierunku północnym tj. przeciwnym od źródeł zanieczyszczeń atmosfery w wyniku eksploatacji siarki w Machowie na terenach osiedli w Dzikowie, Zakrzowie, Sielcu i Wielowsi. Podobne ograniczenia rozwoju przestrzennego miasta w kierunku wschodnim warunkowała kopalnia Jeziórko. Kierunek zachodni ograniczony był przez rzekę Wisłę.

Ostatnie lata charakteryzują się dużą ekspansją budowlaną o charakterze mieszkaniowym jednorodzinny. Następują również przekształcenia istniejącej zabudowy. Ma to pozytywny wymiar gdyż nowe obiekty otrzymują ładniejszy i efektowniejszy wygląd, następuje sukcesywne porządkowanie otoczenia m.in. parkingi, chodniki, skwery, ulice dojazdowe, co w efekcie nadaje miastu ładniejszy wygląd.

Dokonując przeglądu zabudowy w obszarze miasta strukturę przestrzenną można podzielić na cztery części: tereny historyczne - skoncentrowane w rejonie osiedla Dzików oraz Starego Miasta, tereny miejskiej zabudowy głównie wielorodzinnej (z wielkiej płyty) – osiedla koncentrujące się wokół historycznego centrum, miejskie osiedla domków jednorodzinnych otaczające osiedla wielorodzinne oraz tereny zabudowy wiejskiej.

Historyczna zabudowa charakteryzuje się przeważnie niedużą wysokością (poniżej 10 m, za wyjątkiem dominant architektonicznych), dachami dwuspadowymi lub wielospadowymi o jednakowym kącie nachylenia połaci między 35°, a 45°. Tereny miejskiej zabudowy wielorodzinnej cechują się zbliżonymi w formie blokami o wysokości 5 lub 11 kondygnacji z dachami płaskimi. W tej części miasta występują również liczne budynki użyteczności publicznej o zróżnicowanych gabarytach. Osiedla domków jednorodzinnych charakteryzują się niską zabudową nie przekraczającą 10 m wysokości oraz zróżnicowaną geometrią dachu (występują tu budynki o różnym układzie i kącie nachylenia połaci dachowych). Na terenach przyłączonych do miasta wsi, charakter zabudowy pozostał typowo wiejski. Zabudowa jest mniej zwarta o podobnym charakterze - geometrii dachu i wysokości budynków poniżej 10 m za wyjątkiem lokalnych dominant architektonicznych w postaci kościoła.

W obszarze całego miasta znajdują się liczne obiekty dysharmonizujące z otoczeniem. Niejednokrotnie budynki usytuowane są bez poszanowania ładu przestrzennego, nie tworząc z otoczeniem spójnej całości. W trakcie wykonanych prac terenowych zaobserwowano również wiele nieużytkowanych budynków, które pozbawione opieki ulegają zniszczeniu. W konsekwencji takie obiekty powodują spadek walorów okolicy, a tym samym zaburzają ład przestrzenny.

3. Stan środowiska, w tym stan rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego

3.1. Stan rolniczej przestrzeni produkcyjnej

W ogólnej powierzchni miasta użytki rolne zajmują blisko 60%, przeważają grunty orne (ponad 50% powierzchni użytków rolnych), istotny odsetek stanowią użytki zielone (ok. 40%), charakterystyczny jest spory udział sadów (blisko 10% użytków rolnych).

Gleby omawianego obszaru wykazują duże zróżnicowanie pod względem rodzaju i składu mechanicznego, stąd też występują tutaj wszystkie klasy użytków rolnych od I do VI. Pod względem typologicznym są to gleby bielcowe, mady i gleby brunatne. Mady występują w obrębie teras Wisły w osiedlu Wielowieś, Zakrzów, Dzików, Sielec, Miechocin, gleby bielcowe na terenie osiedli Ocice, Mokrzychów, Sobów.

Największy udział zarówno w gruntach ornym, jak i w użytkach zielonych mają gleby klasy IV (ok. 35%), gleby klasy I – IV stanowią około 55% ogólnej powierzchni użytków rolnych. Gleby klas I – IV występują w rejonach, gdzie stropowe partie podłoża budują mady rzeczne. Towarzyszą one terasie zalewowej i nadzalewowej Wisły i dolinom mniejszych rzek Trześniówki i Mokrzychówki, występują też w rejonach, gdzie podłoże zbudowane jest z glin zwałowych. Jest to kompleks gleb najlepszych i dobrych, dających wysokie plony roślin o dużych wymaganiach glebowych.

Zagrożenia rolniczej przestrzeni produkcyjnej mają charakter ilościowy i jakościowy. Zagrożenia ilościowe wyrażają się w zmniejszaniu powierzchni użytkowanej rolniczo w następstwie przejmowania gruntów na cele nierolnicze. Na terenie miasta charakterystyczne jest przeznaczanie znacznych powierzchni gruntów rolnych, w tym o wysokiej bonitacji na potrzeby zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Zagrożenia o charakterze jakościowym wynikają z działalności wydobywczej, oddziaływania na grunty rolne zanieczyszczeń powietrza pochodzących z przemysłu i komunikacji, zanieczyszczeń wód i zanieczyszczeń odpadami. Wszelkie zmiany w składzie chemicznym oraz w odczynie i warunkach oksydacyjno–redukcyjnych gleby zmieniają jej właściwości biologiczne i ograniczają naturalną funkcję w biosferze. Do czynników degradujących glebę należą:

- nadmierne ilości metali ciężkich: kadmu, miedzi, cynku, ołowiu, niklu;
- zakwaszenie przez związki siarki i azotu.

Występowanie tych zjawisk w glebach użytków rolnych stwarza zagrożenie dla człowieka poprzez przenikanie zanieczyszczeń do upraw. Niskie wartości pH gleby sprzyjają pobieraniu metali przez rośliny, dlatego ważne jest przeprowadzenie wapnowania gleb ornych, w przypadkach niekorzystnego obniżenia pH.

W celu uzyskania całości obrazu trwałych przekształceń i zmian zachodzących w glebie oraz stworzenia możliwości szybkiego reagowania na zachodzące nieprawidłowości realizowany jest monitoring gleb zajmujący się badaniami i oceną stanu biologicznie czynnej powierzchni ziemi.

Monitoring krajowy w zakresie wynikającym z „Programu państwowego monitoringu środowiska” jest cyklicznie (okresy 5-letnie) prowadzony przez Instytut Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa w Rzeszowie pod nadzorem merytorycznym IUNiG w Puławach w zakresie badań chemizmu gleb ornych. Dostępne wyniki badań dotyczą gruntów użytkowanych rolniczo terenu miasta, pochodzą z cyklu badań w latach 2000 oraz 2005 i są następujące:

- 71% użytków rolnych to gleby o odczynie bardzo kwaśnym i kwaśnym, zakwaszenie gleb utrzymuje się, a w wielu przypadkach postępuje;
- największy udział gleb zakwaszonych występuje na terenach gdzie przeważają gleby lekkie;
- stan jakości badanych gleb pod względem zawartości metali ciężkich i siarki jest korzystny, gleby charakteryzują się naturalną zawartością tych pierwiastków,
- zanieczyszczenie gleb wielopierścieniowymi węglowodorami aromatycznymi nie ma większego wpływu na stan czystości gleb i ich przydatność rolniczą.

Gleby na terenach objętych działalnością górnictwem – odkrywkowa kopalnia siarki uległy całkowitej dewastacji oraz degradacji (głównie zakwaszenie) na terenach przyległych. Badania wykonywane w 2001 roku w ramach monitoringu lokalnego w rejonie likwidowanej Kopalni Siarki „Machów” pozwoliły na określenie ich właściwości agrochemicznych pod względem jakości rolniczej oraz stopnia zanieczyszczenia metalami ciężkimi i siarką pod kątem przydatności do produkcji nieskażonych płodów rolnych. Z analizy prób punktowych wynika, że gleby mogą być użytkowane rolniczo, a płody rolne wykorzystywane jako pokarm dla zwierząt i ludzi.

Analizowane gleby charakteryzowały się zróżnicowanymi własnościami fizykochemicznymi. Charakterystyczna była wyraźna degradacja pod względem odczynu, spowodowana nagromadzeniem związków siarki i ich utlenianiem. Najniższy współczynnik pH stwierdzono w Nagnajowie. Zawartość metali ciężkich oscylowała wokół naturalnej, charakterystycznej dla gleb ciężkich i średnich. Podwyższoną zawartość miedzi, cynku, niklu i chromu w stopniu I, nie wykluczającym rolniczego wykorzystania, stwierdzono w południowej części osiedla Miechocin.

W związku z postępowaniem prac likwidacyjnych i rekultywacyjnych oraz eliminacją źródeł emisji siarkowodoru, należy spodziewać się sukcesywnej poprawy w stanie zanieczyszczenia gleb, przyległych do Kopalni terenów użytkowanych rolniczo. Aktualnie nie są prowadzone badania w tym zakresie.

3.2. Stan leśnej przestrzeni produkcyjnej

Obszar miasta położony jest w VI Małopolskiej Krainie przyrodniczo-leśnej, w dzielnicy Niziny Sandomierskiej, mezoregionie Puszczy Sandomierskiej. Ogólna powierzchnia gruntów leśnych na terenie miasta (GUS stan na koniec 2012 r.) wynosi 622 ha co stanowi niewiele ponad 7% ogólnej powierzchni Tarnobrzega. Są to lasy państwowe (295 ha) administrowane przez Nadleśnictwo Nowa Dęba, lasy komunalne (171 ha) oraz lasy prywatne (153 ha). Lasy państwowe to kompleks leśny „Zwierzyniec” i las „Jasień”. Większe skupiska leśne to las komunalny „Kamionka” i kompleks występujący w rejonie osiedla Ocice.

Ponad 60% lasów stanowią siedliska borowe, około 30% siedliska lasowe i 10% lasy łąkowe. Gatunkiem dominującym jest sosna (80%), podrzędnie występują brzoza brodawkowa, olcha czarna, dąb, świerk pospolity, modrzew, jawor, topola, osika i grab. Pod względem struktury wiekowej największy udział w lasach mają drzewostany w klasie III wieku (41 – 60 lat). W podszyciu rosną liczne krzewy: kruszyna pospolita, leszczyna, bez czerwony i czarny, dereń, czeremcha i jarzębina. Runo leśne reprezentują: borówka czarna, malina, jeżyna, narecznica, szczawik zajęczy. W podszyciu, zwłaszcza siedlisk lasowych w „Zwierzyncu” występują gatunki chronione – marzanka wonna, konwalia wiosenna i kopytnik pospolity.

Lasy państwowe na terenie miasta posiadają status lasów ochronnych (Decyzja Ministra Środowiska z dnia 18.07.2003 r.). Las „Jasień” w dwóch kategoriach ochronności, jako wodochronny i położony w granicach administracyjnych miast, las „Zwierzyniec” jako położony w granicach administracyjnych miast. Lasy charakteryzują się zadowalającą zdrowotnością. W drzewostanach nie występują uszkodzenia spowodowane emisją gazów i pyłów. Lasy zaliczane są do strefy I uszkodzeń słabych. Pod tym względem odnotowano poprawę w stosunku do lat poprzednich, szczególnie na terenie „Zwierzynca”.

3.3. Warunki klimatyczne

Miasto Tarnobrzeg leży w obrębie dzielnicy klimatycznej nizin i kotlin podgórskich. Warunki klimatyczne charakteryzują się upalnym latem, niezbyt mroźną zimą i stosunkowo małą ilością opadów. Tarnobrzeg znajduje się głównie w zasięgu cyrkulacji południowej i

zachodniej mas powietrza – w porze chłodnej przeważa cyrkulacja południowo-zachodnia, a w porze ciepłej zachodnia i północno-zachodnia.

Obszar miasta jest dość dobrze przewietrzany. Średni opad roczny wynosi ok. 600 mm, przy czym na okres od maja do października przypada ok. 65% rocznej wielkości opadów. Średnia roczna temperatura powietrza wynosi ok. 7,6 °C. Okres wegetacji jest długi i wynosi 210 – 220 dni.

W stosunku do pozostałej części Kotliny Sandomierskiej Tarnobrzeg posiada najniższą średnią roczną wielkość opadów oraz najwyższe średnie roczne temperatury powietrza.

Warunki topoklimatyczne z uwagi na mało zróżnicowaną konfigurację terenu nie wykazują istotnej zmienności. Mniej korzystne warunki klimatu lokalnego występują w obrębie teras zalewowych Wisły. Pojawia się tu zjawisko inwersji temperatury, podczas którego notuje się większą wilgotność względną powietrza w stosunku do terenów wyżej położonych, co przy znacznych spadkach temperatury prowadzi do powstawania przyziemnych mgieł.

3.4. Szata roślinna i świat zwierzęcy

Szata roślinna pełni funkcje klimatyczne i biologiczne, wpływające na podniesienie ogólnych standardów ekologicznych i poprawę jakości życia oraz funkcje glebochronne i wodochronne. Flora obszaru miasta jest zróżnicowana ze względu na obecność siedlisk o odmiennym charakterze – od dolin rzecznych poprzez starorzecza po tereny piaszczystych wydmy z ubogimi murawami i borami.

Obszar miasta wyróżnia się dominacją zbiorowisk nieleśnych. Zdecydowanie przeważają wśród nich antropogeniczne zbiorowiska towarzyszące uprawom zbożowym i okopowym, naturalne i półnaturalne łąki i pastwiska, towarzyszą im zbiorowiska związane z sadami oraz zbiorowiska ruderalne związane z sąsiedztwem dróg i terenów zabudowanych. Ponadto występują tu powstałe w sposób naturalny zbiorowiska zarośli łęgowych głównie w międzywalu rzeki Wisły oraz roślinność wodna i szuwarowa w obrębie starorzeczy.

Charakterystyczne dla zabudowy miejskiej jest występowanie zieleni urządzonej w postaci m.in. parków spacerowych, trawników, żywopłotów, krzewów, szpalerów i skupisk drzew, historycznej zieleni parkowej (zespoły pałacowo-parkowe w osiedlu Dzików i Mokrzychów) oraz zieleni przydomowej. Zieleń urządzona ogólnodostępna i osiedlowa na terenie Tarnobrzega zajmuje powierzchnię ok. 130 ha, nasadzenia żywopłotów wynoszą ponad 16 000 mb.

Obszar miasta położony jest w VI Małopolskiej Krainie przyrodniczo-leśnej, w dzielnicy Niziny Sandomierskiej, mezoregionie Puszczy Sandomierskiej. Ogólna powierzchnia gruntów leśnych na terenie miasta (US stan na koniec 2006 r.) wynosi 619 ha co stanowi

niewiele ponad 7% ogólnej powierzchni Tarnobrzega. Są to lasy państwowe (295 ha) administrowane przez Nadleśnictwo Nowa Dęba, lasy komunalne (171 ha) oraz lasy prywatne (153 ha). Lasy państwowe to kompleks leśny „Zwierzyniec” i las „Jasień”. Większe skupiska leśne to las komunalny „Kamionka” i kompleks występujący w rejonie osiedla Ocice.

Ponad 60% lasów stanowią siedliska borowe, około 30% siedliska lasowe i 10% lasy łąkowe. Gatunkiem dominującym jest sosna (80%), podrzędnie występują brzoza brodawkowa, olcha czarna, dąb, świerk pospolity, modrzew, jawor, topola, osika i grab. Pod względem struktury wiekowej największy udział w lasach mają drzewostany w klasie III wieku (41 – 60 lat). W podszyciu rosną liczne krzewy: kruszyna pospolita, leszczyna, bez czerwony i czarny, dereń, czeremcha i jarzębina. Runo leśne reprezentują: borówka czarna, malina, jeżyna, narecznica, szczawik zajęczy. W podszyciu, zwłaszcza siedlisk lasowych w „Zwierzyncu” występują gatunki chronione – marzanka wonna, konwalia wiosenna i kopytnik pospolity.

Lasy państwowe na terenie miasta posiadają status lasów ochronnych (Decyzja Ministra Środowiska z dnia 18.07.2003 r.). Las „Jasień” w dwóch kategoriach ochronności, jako wodochronny i położony w granicach administracyjnych miast, las „Zwierzyniec” jako położony w granicach administracyjnych miast. Lasy charakteryzują się zadowalającą zdrowotnością. W drzewostanach nie występują uszkodzenia spowodowane emisją gazów i pyłów. Lasy zaliczane są do strefy I uszkodzeń słabych. Pod tym względem odnotowano poprawę w stosunku do lat poprzednich, szczególnie na terenie „Zwierzynca”.

Tabela 2 Wykaz lasów chroinonych na terenie miasta Tarnobrzega

Lp.	Nr działki ewid.	Nr oddz. Poddz.	Pow. Ogółem [ha]	Kategoria ochronności
1	2246/1	160 a,b,c,d	31,71	wodochronne
2	2246/2	161 a,b,c,d,f,g	30,94	wodochronne
3	739	164 a,b,c	8,02	w miastach i wokół miast
4	742/1	164 d,f,g	17,29	w miastach i wokół miast
5	742/2	164A a,b,c	22,83	w miastach i wokół miast
6	742/3	162 a,b	25,04	w miastach i wokół miast
7	742/5	162A a,b,c	14,16	w miastach i wokół miast
8	742/11	163 A a,b,c,d,f	21,60	w miastach i wokół miast
9	742/13	163 a,b,f,g,h,i,j	32,99	w miastach i wokół miast
10	865	166 c	3,64	w miastach i wokół miast
11	3702	165 a,b,c,d,f,g	29,94	w miastach i wokół miast
12	3703	166 a,b,d,f,g,h,i,j,k	25,65	w miastach i wokół miast

13	3704/2	167 a,b,c,d,f,g,h,i	36,98	w miastach i wokół miast
Razem			300,79	

Wg podziału na krainy zoogeograficzne (Jaczewski 1973 w Narodowym Atlasie Polski) teren miasta znajduje się w krainie Nizina Sandomierska. Z uwagi na rozległy obszar znajdujący się w granicach administracyjnych, występuje tu bogactwo zbiorowisk roślinnych, w konsekwencji różnorodność biotopów dla zwierząt.

Tereny otwarte, tj. łąki, pola uprawne są biotopem życia drobnej zwierzyny łownej, licznych gryzoni i ptaków preferujących przestrzeń otwartą. Kompleksy lasów państwowych, zwłaszcza las „Zwierzyniec” to miejsce schronienia większej grupy kręgowców, w tym ptaków leśnych.

Licznie reprezentowane są gatunki ptaków związanych ze środowiskiem wodnym i błotnym doliny rzeki Wisły. Odpowiednie dla siebie miejsca bytowania znajdują tu mewa pospolita, rybitwa zwyczajna, mewa śmieszka, remiz i inne.

W obrębie obszaru miasta brak udokumentowanych miejsc lęgowych priorytetowych gatunków fauny, w tym ornitofauny.

Naturalny system powiązań ekologicznych na terenie miasta tworzą:

- ekosystemy doliny rzecznej Wisły oraz dolin jej dopływów Trześniówki, Mokrzychówki i Żupawki wraz z ekosystemami wód płynących i starorzeczy;
- ekosystemy leśne;
- ekosystemy łąk naturalnych, występujących przede wszystkim w dolinach rzek i cieków, stanowiących bazę równowagi ekologicznej dla sąsiadujących łąkowo wysuszających się obszarów.

Dolina rzeki Wisły jest korytarzem ekologicznym o znaczeniu międzynarodowym, stanowi fragment sieci ekologicznej ECONET–PL opracowanej w ramach europejskiego programu Międzynarodowej Unii Ochrony Przyrody. Podstawowym celem utworzenia sieci ekologicznej w kraju i Europie jest zwiększenie skuteczności ochrony różnorodności biologicznej. Główne zasady wdrożenia sieci ECONET to:

- zasada nasycenia różnymi formami ochrony prawnej;
- zasada renaturyzacji obszarów zdegradowanych;
- zasada promowania rozwoju zrównoważonego.

Doliny rzeki Trześniówka i Mokrzychówka (wymagające renaturyzacji koryta) są korytarzami ekologicznymi o znaczeniu regionalnym, stanowią część naturalnego systemu ekologicznego w tej części miasta i województwa.

3.5. Jakość powietrza atmosferycznego

Stan powietrza atmosferycznego na terenie Miasta Tarnobrzega zależy głównie od tła zanieczyszczeń źródeł dalekiego zasięgu. Wpływ, na jakość powietrza ma również oddziaływanie transportu samochodowego i niska emisja (emisja pyłów i szkodliwych gazów pochodząca z domowych pieców grzewczych i lokalnych kotłowni węglowych).

Miasto Tarnobrzeg znajduje się pod wpływem oddziaływania głównie antropogenicznych źródeł zanieczyszczeń powietrza. Stanowią je:

- zanieczyszczenia „komunikacyjne” w postaci tlenu azotu, tlenu węgla i węglowodorów pochodzą z emisji spalin samochodowych. Zanieczyszczenia te dotyczą terenów położonych wzdłuż głównych tras komunikacyjnych;
- zanieczyszczenia komunalne w postaci pyłu, dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenu węgla, węglowodorów. Zanieczyszczenia te związane są ze spalaniem paliw stałych i gazowych w systemach grzewczych. Emisja tych zanieczyszczeń dotyczy obszarów gdzie brak zcentralizowanego systemu grzewczego;
- zanieczyszczenia przemysłowe związane są z działalnością produkcyjną.

Wzrost zanieczyszczenia powietrza notuje się w okresie grzewczym, na co wpływ ma między innymi tzw. niska emisja – emisja z indywidualnych palenisk w domach jednorodzinnych. Wysoka emisja zanieczyszczeń gazowych i pyłowych z tych źródeł jest wynikiem spalania paliw niskiej jakości, o dużej zawartości siarki i pyłów oraz niską sprawnością energetyczną palenisk. Emisja tego rodzaju stanowi znaczną uciążliwość ze względu na małą wysokość emitorów. W niekorzystnych warunkach meteorologicznych, może ona prowadzić do lokalnego występowania wysokich stężeń substancji zanieczyszczających, odbijając się niekorzystnie na zdrowiu mieszkańców.

Ocena jakości powietrza dokonywana jest przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w oparciu o układ strefowy. W zakresie wszystkich uwzględnionych w ocenie za rok 2011 zanieczyszczeń województwo podkarpackie podzielone zostało na dwie strefy.

Strefę stanowią miasto Rzeszów o liczbie mieszkańców przekraczającej 100 tys. oraz pozostała część województwa, jako strefa podkarpacka. W 2001 roku stanowisko pomiarowe było zlokalizowane między innymi w Tarnobrzegu. Dokonywano tutaj pomiarów benzenu. Stężenia średnioroczne benzenu nie wykazały przekroczenia dopuszczalnej normy rocznej.

Zanieczyszczenia gazowe objęte programem badań na terenie województwa podkarpackiego w roku 2011, tj. dwutlenek siarki, dwutlenek azotu, tlenek węgla, benzen i ozon (w kryterium ochrony zdrowia) oraz dwutlenek siarki, dwutlenek azotu i ozon (w kryterium ochrony roślin) osiągały na terenie województwa niskie wartości stężeń. Nie stwierdzono przekroczeń obowiązujących dla tych substancji wartości kryterialnych w powietrzu, zarówno ze względu na ochronę zdrowia, jak i ochronę roślin. Pozwoliło to na

zakwalifikowanie wszystkich stref z terenu województwa podkarpackiego pod względem zanieczyszczenia powietrza tymi substancjami, dla obu kryteriów, do klasy A. W przypadku ozonu nie został dotrzymany poziom celu długookresowego.

Badania powietrza atmosferycznego prowadzone w 2011 r. oraz analiza wyników pomiarów w ocenie rocznej wykazują duże zanieczyszczenie powietrza w województwie podkarpackim pyłem zawieszonym PM10 mierzonym w kryterium ochrony zdrowia. Strefy miasto Rzeszów i podkarpacka zostały zaliczone do klasy C. Średnioroczne stężenia benzo(a)pirenu w pyłe zawieszonym PM10 przekroczyły wartość docelową we wszystkich punktach pomiarowych, co było podstawą dla zaliczenia strefy podkarpackiej do klasy C.

W związku z powyższym, w maju 2012r. Zarząd Województwa Podkarpackiego przystąpił do realizacji obowiązku wynikającego z art. 91 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska, tj. programu ochrony powietrza dla strefy podkarpackiej w zakresie pyłu PM10 i PM2,5 oraz benzo(a)pirenu, mającego na celu osiągnięcie poziomów dopuszczalnych substancji w powietrzu oraz pułapu stężenia ekspozycji. Projekt uchwały w sprawie programu ochrony powietrza, uwzględniający m.in. harmonogram rzeczowo-finansowy zostanie przedstawiony do zaopiniowania właściwym wójtom, burmistrzom lub prezydentom miast i starostom z tej strefy.

Głównym źródłem zanieczyszczeń powietrza na terenie miasta Tarnobrzega są zakłady zlokalizowane w Tarnobrzesckiej Specjalnej Strefie Ekonomicznej – Podstrefa Tarnobrzeg zaliczane do mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Program ochrony powietrza, o którym mowa wyżej, wykaże czy w stosunku do nich wymagane będą działania naprawcze.

3.6. Jakość klimatu akustycznego

Ze względu na rodzaj źródeł hałasu wyodrębniamy hałas komunikacyjny, przemysłowy i komunalny. Największy zasięg ma hałas komunikacyjny, odbierany przez mieszkańców jako najbardziej dokuczliwy. Jego ograniczenie przedstawia też największe problemy techniczne.

W ostatnich latach globalnie nie obserwuje się znaczącego wzrostu emisji hałasu komunikacyjnego. Wiąże się to z coraz lepszym technicznie taborem transportowym, lepszymi drogami zapewniającymi płynność ruchu, posiadającymi nowe nawierzchnie o właściwościach pochłaniających dźwięk i wyposażanymi przy każdej modernizacji w środki ograniczające emisję. Ekranry wzdłuż nowych arterii komunikacyjnych są coraz częstszym elementem krajobrazu nie tylko w pobliżu nowych dróg tranzytowych i autostrad, ale także w obrębie miast i wsi. Niestety, w warunkach lokalnych, najczęściej na terenach zwartej zabudowy śródmiejskiej z wąskimi ulicami obciążonymi ruchem na granicy przepustowości, stwierdza się bardzo duże odstępstwa od wartości dopuszczalnych poziomu hałasu w

środowisku. Hałas uliczny oceniany jest jako szczególnie uciążliwy. z hałasów komunikacyjnych, jako najmniej dokuczliwy postrzegany jest hałas kolejowy.

Presja hałasu przemysłowego staje się w ostatnich latach mniejsza. Oddawane do użytkowania zakłady są prawidłowo projektowane pod kątem minimalizacji emisji hałasu do środowiska, co zapewniają (wymuszają) obowiązujące przepisy. Zakłady istniejące podejmują w większości niezbędne działania organizacyjne i techniczne ograniczające emisję hałasu do wartości zapewniających właściwy standard jakościowy środowiska.

Spośród źródeł hałasu komunalnego najistotniejsze znaczenie ma hałas towarzyszący obiektom sportu, rekreacji i rozrywki. Dyskoteki, nocne kluby, obiekty koncertowe na wolnym powietrzu, nawet ogródki wiedeńskie przy restauracjach i kawiarniach są źródłem wielu skarg mieszkańców odczuwających w związku z ich działalnością dyskomfort akustyczny. Negatywnie odbierany jest również tzw. hałas osiedlowy.

Na terenie Miasta Tarnobrzega pomiary hałasu były prowadzone w 2008 roku i był to hałas komunikacyjny. Badania wykonano w 4 punktach: ul. Sikorskiego (naprzeciw kotłowni), ul. Sikorskiego (na wprost internatu ZSB), ul. Wyspiańskiego (rondo), ul. Kopernika (skrzyżowanie z ul. Sikorskiego). z analizy przeprowadzonych pomiarów hałasu wynika, że we wszystkich punktach został przekroczony dopuszczalny poziom hałasu zarówno dla pory dnia, jak i pory nocy. Równoważny poziom dźwięku a (LA_{eq}) [dB] zawierał się w granicach 63-69 dB(A) dla pory dnia i 67dB(A) dla nocy. Zakłady produkcyjne, eksploatujące instalacje emitujące hałas, zlokalizowane w sąsiedztwie projektowanych terenów rekreacyjnych nad „Jeziołem Tarnobrzeskim”, w obrębie Tarnobrzskiej Specjalnej Strefie Ekonomicznej – Podstrefa Tarnobrzeg, są zobligowane do przestrzegania warunków określonych w uzyskanych pozwoleniach zintegrowanych.

3.7. Wymogi ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego

Wymogi z zakresu ochrony środowiska zostały szczegółowo opisane w niniejszym rozdziale oraz w rozdziałach 11, 12 i 15.

Obiekty i obszary chronione na podstawie przepisów ustawy o ochronie przyrody zostały szczegółowo opisane w rozdziale 10.

Zagadnienia dotyczące krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego zostały szczegółowo opisane w rozdziałach 1, 2 i 4.

4. Stan dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

Zachowane obiekty zabytkowe znajdujące się na terenie obecnego miasta Tarnobrzega pochodzą z kilku okresów historycznych. Do najstarszych zabytków należy zaliczyć kościół w Miechocinie pochodzący z końca XV w., zespół pałacowy w Dzikowie, z okresu od XV do XVIII wieku i zespół klasztorny dominikanów z przełomu XVII-XVIII wieku. Kolejną dużą grupą zabytków są obiekty wybudowane w XIX i XX wieku.

Łącznie na terenie miasta Tarnobrzega zewidencjonowano łącznie 44 budynków, obiektów, zespołów zabytkowych, w tym układ urbanistyczny, wpisanych do rejestru zabytków. Poza ww. obiektami i obszarami do gminnej ewidencji zabytków zostało wpisanych 168 obiektów.

Są to obiekty sakralne, zespoły pałacowe, kapliczki, cmentarze, domy mieszkalne, obiekty użyteczności publicznej i zabytki gospodarczo-przemysłowe zlokalizowane w zasięgu historycznego miasta Tarnobrzega oraz na terenach dawnych wsi będących obecnie osiedlami – Dzikowie, Miechocinie, Mokrzeszowie, Sielcu, Wielowisi, Wymysłowie, Zakrzowie, Nagnajowie i Sobowie.

Najcenniejsze obiekty zostały objęte ochroną prawną poprzez wpis do rejestru zabytków. Wykaz obiektów zamieszczony został w poniższej tabeli.

Tabela 3 Wykaz zabytków (stan na dzień 30.12.2014 r.)

nr	obiekt	obecna funkcja obiektu	rodzaj użytkowania	ulica	nr	lokalizacja	nr ewidencyjny działki	datowanie	dat od	dat do	stan zachowania	rejestr zabytków
Miasto												
1.	Układ urbanistyczny		inne			Zasięg historycznego układu przestrzennego		1593 r., XVIII w., XIX w., XX w.	1575	2000	dobry	285/A z 4.06.1984 r.
2.	Kościół p.w. Wniebowzięcia NMP w zespole kościelno-klasztornym dominikanów		kultowe	Kościuszki	2		12-482/1	1693-1707 r., 1904-1909 r.	1675	1925	bardzo dobry	203/A z 30.11.1985 r.
3.	Klasztor w zespole kościelno-klasztornym dominikanów		mieszkalne	Kościuszki	2		12-482/1	1676 r., XVIII w., 1880 r.	1675	1900	bardzo dobry	203/A z 30.11.1985 r.
4.	Ogrodzenie w zespole kościelno-klasztornym dominikanów		kultowe	Kościuszki	2		12-482/1	2 poł. XVIII w., 1929 r., 1989-1990 r.	1750	2000	dobry	203/A z 30.11.1985 r.
5.	Kapliczka p.w. św. Barbary, na terenie szpitala		kultowe	Mickiewicza			12-2160/15	XVIII/XIX w.	1775	1825	bardzo dobry	276/ZN/60 z 17.05.1960 r.
6.	Cmentarz wojenny z I i II wojny światowej		kultowe	Targowa			12-2013	1915 r., 1920 r., 1939 r., 1944-1945 r.	1900	1950	bardzo dobry	340/A z 13.06.1988 r.
7.	Cmentarz żydowski		kultowe	Sienkiewicza			12-1451/2	XVIII/XIX w.	1775	1825	zaniedbany	341/A z 13.06.1988 r.
8.	Budynek d. Sądu Powiatowego	szkoła	oświata	Sandomierska	7		12-521	k. XIX w.	1875	1925	bardzo dobry	582/A z 11.12.1995 r.
9.	Kamienica		brak danych	Głowackiego	41		12-458/2, 12-458/3	XIX/XX w.	1875	1925	zły	475/A z 31.03.1992 r.

nr	obiekt	obecna funkcja obiektu	rodzaj użytkowania	ulica	nr	lokalizacja	nr ewidencyjny działki	datowanie	dat od	dat do	stan zachowania	rejestr zabytków
10.	Dom "Bratniak"	Oddział Państwowej Inspekcji Pracy	administracja	Głowackiego	50		12-476	XIX/XX w.	1875	1925	bardzo dobry	206/A z 10.11.1987 r.
11.	Dom		nie użytkowany	Głowackiego	53		12-473	1 ćw. XX w.	1900	1925	zaniedbany	313/A z 10.11.1987 r.
12.	Budynek d. Magistratu	bar	usługi	Kościuszki	12		12-488/1	k. XIX w.	1875	1900	bardzo dobry	286/A z 30.08.1984 r.
13.	Budynek d. Gimnazjum	Siedziba Urzędu Miasta	administracja	Kościuszki	32		12-506/3	1909 r.	1900	1925	bardzo dobry	205/A z 30.08.1996 r.
14.	Dworek	Biuro firmy A.S.A.	administracja	Mickiewicza	19		12-2161/1	k. XIX w.	1875	1900	dobry	482/A z 19.10.1992 r.
15.	Budynek Zarządu Dóbr Tarnowskich	dyrekcja ZSP	oświata	Sandomierska	25		12-550	2 poł. XIX w.	1850	1900	bardzo dobry	600/A z 18.09.1998 r.
16.	Dom "Towarzystwa Kasynowego"	miejski dom kultury	kultura	Słowackiego	2		12-413/2	1912 - 1914 r.	1900	1925	bardzo dobry	207/A z 10.11.1987 r.
17.	Dom		mieszkalne	Szeroka	9		12-1324/1	4 ćw. XIX w. (po 1880 r.)	1875	1900	bardzo dobry	312/A z 10.11.1987 r.
18.	Pałac w zespole pałacowym	muzeum	kultura	Sandomierska	27		12-618/1	XV - XVIII w., 1830 r., 1929 r.	1400	1950	dobry	A-908 z 29.04.1975 oraz 209/A z 4.06.1984 r.
19.	Oficyna w zespole pałacowym		nie użytkowany	Sandomierska	27		12-622/1	1859 r.	1850	1875	zaniedbany	A-908 z 29.04.1975 oraz 209/A z 4.06.1984 r.
20.	Park w zespole pałacowym		inne	Sandomierska	27		12-613, cz. 12-616/2, cz. 12-616/3, cz. 12-617/2, 12-618/1, 12-618/2, 12-621, 12-622/1, 12-622/2, 12-624,	XIX w.	1800	1900	zaniedbany	11/ZP z 17.09.1948 r.

nr	obiekt	obecna funkcja obiektu	rodzaj użytkowania	ulica	nr	lokalizacja	nr ewidencyjny działki	datowanie	dat od	dat do	stan zachowania	rejestr zabytków
							12-625, 12-626/2, cz. 12-627					
21.	Kordegarda z ogrodzeniem parku w zespole pałacowym		nie użytkowany	Sandomierska	27		12-618/1, 12-621, 12-622/1, 12-622/2, 12-625	II poł. XIX w.	1850	1900	zaniedbany	A-908 z 29.04.1975 oraz 209/A z 4.06.1984 r.
22.	Stajnia z ujeżdżalnią w zespole pałacowym	hala sportowa	nie użytkowany	Sandomierska	27		12-613	XIX w.	1800	1900	dobry	A-908 z 29.04.1975 oraz 209/A z 4.06.1984 r.
23.	Oranżeria w zespole pałacowym		nie użytkowany	Sandomierska	27		12-622/2	XIX w.	1800	1900	zły	A-908 z 29.04.1975 oraz 209/A z 4.06.1984 r.
24.	Dozorcówka w zespole pałacowym		mieszkalne	Skrajna	1		12-554/6	XIX w.	1800	1900	bardzo dobry	A-908 z 29.04.1975 oraz 209/A z 4.06.1984 r.
25.	Wozownia w zespole pałacowym	garaż	pomocnicze	Sandomierska	27		12-613	XIX w.	1800	1900	dobry	A-908 z 29.04.1975 oraz 209/A z 4.06.1984 r.
26.	Lodownia w zespole pałacowym		nie użytkowany	Sandomierska	27		12-622/1	XIX w.	1800	1900	zły	A-908 z 29.04.1975 oraz 209/A z 4.06.1984 r.
27.	Elektrownia w zespole pałacowym		nie użytkowany	Sandomierska	27		12-605	1 ćw. XX w.	1900	1925	zaniedbany	310/A z 30.06.1987 r.
28.	Spichlerz	muzeum miejskie	kultura	Prof. St. Pawłowskiego	14		12-631/6	1843 r.	1825	1850	dobry	230/A, A-907 z 29.04.1975 r.
29.	Dom		mieszkalne	Żeromskiego	8		12-1290/1	1 ćw. XX w.	1900	1925	dobry	
30.	Figura Chrystusa Króla, obok bloku nr 4		kultowe	Żeromskiego			12-1291	1957 r.	1950	1975	dobry	

nr	obiekt	obecna funkcja obiektu	rodzaj użytkowania	ulica	nr	lokalizacja	nr ewidencyjny działki	datowanie	dat od	dat do	stan zachowania	rejestr zabytków
31.	Pomnik Bartosza Głowackiego		inne	Głowackiego			12-448/5	1904 r.	1900	1925	bardzo dobry	
32.	Dom	sklep	usługi	Głowackiego	2		12-2085	k. XIX w.	1875	1900	bardzo dobry	
33.	Kamienica	sklep	usługi	Głowackiego	3		12-2086	k. XIX w.	1875	1900	dobry	
34.	Dom	sklep	usługi	Głowackiego	4		12-2087/1, 12-2087/3	k. XIX w.	1875	1900	zaniedbany	
35.	Kamienica	sklep	usługi	Głowackiego	5		12-2088	k. XIX w.	1875	1900	zaniedbany	
36.	Kamienica	sklep	usługi	Głowackiego	6, 7		12-2089	k. XIX w.	1875	1900	zaniedbany	
37.	Dom	bar	usługi	Głowackiego	8		12-2090	k. XIX w.	1875	1900	zaniedbany	
38.	Kamienica	sklep	usługi	Głowackiego	9, 10		12-2092	k. XIX w.	1875	1900	dobry	
39.	Kamienica	sklep	usługi	Głowackiego	11		12-2093	k. XIX w.	1875	1900	zaniedbany	
40.	Dom	sklep	usługi	Głowackiego	12		12-2094	XVIII w., XIX w. (przebudowa)	1700	1900	dobry	
41.	Dom	sklep	usługi	Głowackiego	13		12-2095	XVIII w., XIX w. (przebudowa)	1700	1900	dobry	
42.	Dom	sklep	usługi	Głowackiego	14		12-2096	XVIII w., XIX w. (przebudowa)	1700	1900	dobry	
43.	Dom	sklep	usługi	Głowackiego	16		12-2099, 12-2100	k. XIX w.	1875	1900	bardzo dobry	
44.	Dom	sklep	usługi	Głowackiego	17		12-2101/1	k. XIX w.	1875	1900	dobry	

nr	obiekt	obecna funkcja obiektu	rodzaj użytkowania	ulica	nr	lokalizacja	nr ewidencyjny działki	datowanie	dat od	dat do	stan zachowania	rejestr zabytków
45.	Dom	sklep	usługi	Głowackiego	18		12-2102/1	k. XIX w.	1875	1900	dobry	
46.	Dom	sklep	usługi	Głowackiego	19		12-2103	k. XIX w.	1875	1900	bardzo dobry	
47.	Dom	sklep	usługi	Głowackiego	21		12-2104/2	k. XIX w.	1875	1900	dobry	
48.	Dom	sklep	usługi	Głowackiego	27		12-2115/1	k. XIX w.	1875	1900	dobry	
49.	Kamienica	sklep	usługi	Głowackiego	28, 29		12-2114/2	k. XIX w.	1875	1900	dobry	
50.	Dom	sklep	usługi	Głowackiego	30		12-2111	k. XIX w.	1875	1900	zaniedbany	
51.	Dom	sklep	usługi	Głowackiego	31		12-2110	1 ćw. XX w.	1900	1925	dobry	
52.	Dom	sklep	usługi	Głowackiego	34		12-444	4 ćw. XIX w.	1875	1900	bardzo dobry	
53.	Dom	sklep	usługi	Głowackiego	35, 36		12-449/1, 12-450	k. XIX w.	1875	1900	dobry	
54.	Kamienica	sklep	usługi	Głowackiego	37		12-451/1	k. XIX w.	1875	1900	dobry	
55.	Kamienica	sklep	usługi	Głowackiego	38, 39		12-452, 12-453/6	k. XIX w.	1875	1900	zaniedbany	
56.	Kamienica		brak danych	Głowackiego	40		12-457	k. XIX w.	brak danych	brak danych	brak danych	
57.	Dom	sklep	usługi	Głowackiego	48		12-481	k. XIX w.	1875	1900	dobry	
58.	Dom	sklep	usługi	Głowackiego	54		12-472/2	k. XIX w.	1875	1900	bardzo dobry	
59.	Dom	sklep	usługi	Głowackiego	56a		12-472/3	k. XIX w.	1875	1900	bardzo dobry	
60.	Dom	sklep	usługi	Głowackiego	56		12-472/4	k. XIX w.	1875	1900	bardzo dobry	

nr	obiekt	obecna funkcja obiektu	rodzaj użytkowania	ulica	nr	lokalizacja	nr ewidencyjny działki	datowanie	dat od	dat do	stan zachowania	rejestr zabytków
61.	Dom		mieszkalne	Fabryczna	1		12-653/40	3 ćw. XIX w.	1850	1875	zły	
62.	Dom		mieszkalne	Jasińskiego	4		12-547	1 ćw. XX w.	1900	1925	dobry	
63.	Dom		mieszkalne	Jasińskiego	9		12-534	1 ćw. XX w.	1900	1925	dobry	
64.	Budynek gospodarczy		pomocnicze	Jasińskiego	12		12-558	ok. 1890 r.	1875	1900	zaniedbany	
65.	Dom		mieszkalne	Jasińskiego	14		12-559/2	1882-1883 r.	1875	1900	zaniedbany	
66.	Dom		mieszkalne	Jasińskiego	15		12-527/9	1 ćw. XX w.	1900	1925	dobry	
67.	Dom		mieszkalne	Jasińskiego	19/1		12-530	1910 r.	1900	1925	dobry	
68.	Dom		mieszkalne	Jasińskiego	26		12-573	pocz. XX w.	1900	1925	zaniedbany	
69.	Dom		mieszkalne	Jasińskiego	28		12-567/2	1 ćw. XX w.	1900	1925	bardzo dobry	
70.	Dom		nie użytkowany	Dominikańska	3		12-523	4 ćw. XIX w.	1875	1900	dobry	
71.	Dom	gimnazjum i liceum społeczne	oświata	Dominikańska	5		12-522/1	4 ćw. XIX w.	1875	1900	bardzo dobry	
72.	Dom		mieszkalne	Dominikańska	15		12-1302	2 poł. XIX w.	1850	1900	dobry	
73.	Nawierzchnia ul. Dominikańskiej, na odcinku od ul. Wyszyńskiego do ul. Sikorskiego		komunikacja	Dominikańska			12-1308/3	XIX w.	1800	1900	zły	
74.	Dom	biuro	administracja	Kościuszki	4		12-483	k. XIX w.	1875	1900	dobry	

nr	obiekt	obecna funkcja obiektu	rodzaj użytkowania	ulica	nr	lokalizacja	nr ewidencyjny działki	datowanie	dat od	dat do	stan zachowania	rejestr zabytków
75.	Dom	sklep	usługi	Kościuszki	14		12-489/3	k. XIX w.	1875	1900	zaniedbany	
76.	Dom		nie użytkowany	Kościuszki	16		12-492/1	k. XIX w.	1875	1900	bardzo zły	
77.	Dom		mieszkalne	Kościuszki	20		12-494	pocz. XX w.	1900	1925	zaniedbany	
78.	Dom		mieszkalne	Kościuszki	22		12-496/3	k. XIX w.	1875	1900	bardzo dobry	
79.	Dom		mieszkalne	Kościuszki	26		12-498/1	pocz. XX w.	1900	1925	bardzo dobry	
80.	Dom	sklep	usługi	Sienkiewicza	1		12-1313/1	k. XIX w.	1875	1900	bardzo dobry	
81.	Dom	sklep	usługi	Sienkiewicza	3		12-1309/1	k. XIX w.	1875	1900	dobry	
82.	Dom	sklep	usługi	Sienkiewicza	5		12-1310/1	k. XIX w.	1875	1900	dobry	
83.	Dom	bar	usługi	Sienkiewicza	6		12-2063	k. XIX w.	1875	1900	dobry	
84.	Dom	sklep	usługi	Sienkiewicza	7		12-1315/2	k. XIX w.	1875	1900	dobry	
85.	Dom	sklep	usługi	Sienkiewicza	10		12-2059	4 ćw. XIX w.	1875	1900	dobry	
86.	Dom	sklep	usługi	Sienkiewicza	13		12-1318	1926 - 1927 r.	1925	1950	dobry	
87.	Dom	sklep	usługi	Sienkiewicza	15		12-1324/2	k. XIX w.	1875	1900	bardzo dobry	
88.	Dom	sklep i bar	usługi	Sienkiewicza	17		12-1325	k. XIX w., pocz. XXI w. (nadbudowa)	1875	1900	dobry	
89.	Dom		mieszkalne	Sienkiewicza	44		12-1736	l. 20-te XX w.	1900	1950	bardzo dobry	

nr	obiekt	obecna funkcja obiektu	rodzaj użytkowania	ulica	nr	lokalizacja	nr ewidencyjny działki	datowanie	dat od	dat do	stan zachowania	rejestr zabytków
90.	Dom		mieszkalne	Sienkiewicza	84		12-1549/9	4 ćw. XIX w.	1875	1900	zły	
91.	Dom		mieszkalne	Sienkiewicza	95		12-1458	XIX/XX w.	1875	1925	dobry	
92.	Dom		mieszkalne	Sienkiewicza	100		12-1525/2	XIX/XX w.	1875	1925	zły	
93.	Dom		nie użytkowany	Sienkiewicza	131		12-1495/2	1 ćw. XX w.	1900	1925	zły	
94.	Dom		mieszkalne	Sienkiewicza	139		12-1501/2	I. 20-te XX w.	1900	1950	zaniedbany	
95.	Dom		mieszkalne	Sienkiewicza	141		12-1502/4	I. 20-te XX w.	1900	1950	bardzo dobry	
96.	Dom		mieszkalne	Sienkiewicza	143		12-1503/2	I. 20-te XX w.	1900	1950	bardzo dobry	
97.	Kapliczka		kultowe	Sienkiewicza			12-1414	1872 r.	1850	1875	dobry	
98.	Dom		mieszkalne	Sikorskiego	18		12-1048/1	XIX/XX w.	1875	1925	zły	
99.	Dom		mieszkalne	Sikorskiego	24		12-1043/3	4 ćw. XIX w.	1875	1900	zaniedbany	
100.	Dom	biura	usługi	Sandomierska	1		12-1313/2	k. XIX w.	1875	1900	bardzo dobry	
101.	Dom	sklep	usługi	Sandomierska	2		12-1304/2	XIX/XX w.	1875	1925	bardzo dobry	
102.	Dom	sklep	usługi	Sandomierska	3		12-3619/10, 12-3619/15	k. XIX w.	1875	1900	zaniedbany	
103.	Dom		mieszkalne	Sandomierska	4		12-1303	1 poł. XIX w.	1800	1850	dobry	
104.	Dom	Środowiskowy Dom Samopomocy	administracja	Sandomierska	8		12-1300	XIX/XX w.	1875	1925	bardzo dobry	

nr	obiekt	obecna funkcja obiektu	rodzaj użytkowania	ulica	nr	lokalizacja	nr ewidencyjny działki	datowanie	dat od	dat do	stan zachowania	rejestr zabytków
105.	Dom		mieszkalne	Sandomierska	10		12-1299/1	4 ćw. XIX w.	1875	1900	bardzo dobry	
106.	Krzyż kamienny		kultowe	Sandomierska	27		12-618/1	XIX w.	1800	1900	dobry	
107.	Dom	sklep	usługi	Sokola	4		12-507/1	I. 30-te XX w.	1925	1950	dobry	
108.	Budynek d. "Sokoła"		nie użytkowany	Sokola	9		12-408/1	1911 - 1912 r.	1900	1925	dobry	
109.	Budynek PZU	Powiatowy Urząd Pracy	administracja	1 Maja	3		12-405/4	I. 30-te XX w.	1925	1950	bardzo dobry	
110.	Budynek Starostwa Powiatowego		administracja	1 Maja	4		12-325/3	I. 30-te XX w.	1925	1950	bardzo dobry	
111.	Budynek Szpitala		służba zdrowia	Szpitalna	1		12-2160/15	1902 - 1904 r., 1931 - 1935 r., 2009-2013 r.	1900	1950	zaniedbany	
112.	Dom		mieszkalne	Mickiewicza	21		12-2162	I. 20-te XX w.	1900	1950	dobry	
113.	Dom		mieszkalne	Mickiewicza	25		12-2164	1 ćw. XX w.	1900	1925	zaniedbany	
114.	Dom		mieszkalne	Mickiewicza	29		12-2195	1 ćw. XX w.	1900	1925	bardzo dobry	
115.	Dom		mieszkalne	Mickiewicza	31		12-2198	1 ćw. XX w.	1900	1925	dobry	
116.	Budynek d. Dyrekcji Szpitala		nie użytkowany	Mickiewicza	34		12-388	1906 r.	1900	1925	zaniedbany	
117.	Budynek d. Ubezpieczalni Społecznej	przychodnia zdrowia	służba zdrowia	Mickiewicza	36		12-392	I. 20-te XX w.	1900	1950	bardzo dobry	
118.	Dom		mieszkalne	Nadole	2		12-612	4 ćw. XIX w.	1875	1900	zaniedbany	

nr	obiekt	obecna funkcja obiektu	rodzaj użytkowania	ulica	nr	lokalizacja	nr ewidencyjny działki	datowanie	dat od	dat do	stan zachowania	rejestr zabytków
119.	Dom		mieszkalne	Borek	6		12-2166	1 ćw. XX w.	1900	1925	dobry	
120.	Dom		mieszkalne	Borek	12		12-2196	1 ćw. XX w.	1900	1925	dobry	
121.	Dom		mieszkalne	Sosnowa	2		12-2147	I. 30-te XX w.	1925	1950	zaniedbany	
122.	Dom		mieszkalne	Sosnowa	5		12-2179	1 ćw. XX w.	1900	1925	dobry	
123.	Dom		mieszkalne	Sosnowa	7		12-2180/1	1 ćw. XX w.	1900	1925	dobry	
124.	Dom		mieszkalne	Sosnowa	9		12-2183	1 ćw. XX w.	1900	1925	bardzo dobry	
125.	Dom		mieszkalne	Sosnowa	12		12-2188	1 ćw. XX w.	1900	1925	zaniedbany	
126.	Dom		mieszkalne	Sosnowa	14A		12-2187	1 ćw. XX w.	1900	1925	dobry	
127.	Dom	sklep	usługi	Jachowicza	1a		12-492/2	XIX/XX w.	1875	1925	bardzo dobry	
128.	Budynek d. Browaru	restauracja	usługi	Jachowicza	12		12-301/13	ok. poł. XIX w.	1825	1875	bardzo dobry	
129.	Dom	sklep	usługi	Piłsudskiego	22, 22A		12-2040/3, 12-2040/4	I. 20-te XX w.	1900	1950	dobry	
130.	Dworzec kolejowy		nie użytkowany	Dworcowa			12-1505/34	1913 r.	1900	1925	zaniedbany	
131.	Dom		mieszkalne	Moniuszki	1		12-393/1; 12-393/2	pocz. XX w.	1900	1925	dobry	
132.	Budynek d. Składu Piwa Żywieckiego	restauracja	usługi	Szeroka	1		12-1321	k. XIX w.	1875	1900	bardzo dobry	
133.	Krzyż przydrożny		kultowe	Plac Górnika			12-620	1879 r.	1875	1900	bardzo dobry	

nr	obiekt	obecna funkcja obiektu	rodzaj użytkowania	ulica	nr	lokalizacja	nr ewidencyjny działki	datowanie	dat od	dat do	stan zachowania	rejestr zabytków
134.	Figura św. Antoniego		kultowe	Plac Górnika			12-148	2 poł. XIX w.	1850	1900	bardzo dobry	
135.	Krzyż przydrożny		kultowe	Sandomierska			12-3690/3	XIX w.	1800	1900	dobry	
136.	Kapliczka św. Onufrego		kultowe			Las Zwierzyniec	12-742/14	4 ćw. XIX w.	1875	1900	zaniedbany	
137.	Krzyż metalowy z kamienną podstawą		kultowe			Droga polna na osiedlu Borów	12-804	1910 r.	1900	1925	zaniedbany	
138.	Kapliczka		kultowe	Dzikowska			12-680/1	1876 r.	1875	1900	dobry	
139.	Kapliczka		kultowe	Dzikowska			12-488/1	I. 30-te XX w.	1925	1950	zaniedbany	
140.	Wytwórnia wódek i likierów	hotel i restauracja	usługi	Warszawska	2A		12-653/38	1832 r.	brak danych	brak danych	brak danych	
141.	Fabryka akumulatorów	sklep	usługi	Kwiatkowskiego	14		12-1113/5	I. 30-te XX w.	brak danych	brak danych	brak danych	
142.	Zespół 8 zbiorników wodnych		brak danych			Las Zwierzyniec	12-742/13	I. 30-te XX w.	brak danych	brak danych	brak danych	
143.	Kamienica		brak danych	Szkolna	1		12-456	k. XIX w.	brak danych	brak danych	brak danych	
Miechocin												
144.	Kościół par. p.w. św. Marii Magdaleny		kultowe	Mickiewicza	93		3-721	k. XV w., 1840 r.	1475	1850	bardzo dobry	A/90 z 5.01.1968 r. oraz 132/A z 14.06.1977 r.
145.	Cmentarz parafialny "Na Piaskach" (stary)		kultowe	Stanisława Orła	11		3-2276	1 poł. XIX w.	1800	1850	zaniedbany	321/A z 10.06.1988 r.
146.	Kaplica na starym cmentarzu parafialnym "Na Piaskach"		kultowe	Stanisława Orła	11		3-2276	1 poł. XIX w., 2009 r. (remont)	1800	1850	bardzo dobry	321/A z 10.06.1988 r.

nr	obiekt	obecna funkcja obiektu	rodzaj użytkowania	ulica	nr	lokalizacja	nr ewidencyjny działki	datowanie	dat od	dat do	stan zachowania	rejestr zabytków
147.	Ogrodzenie na starym cmentarzu parafialnym "Na Piaskach"		kultowe	Stanisława Orła	11		3-2276	1 poł. XIX w., 1998 - 2005 r. (remont)	1800	1850	bardzo dobry	321/A z 10.06.1988 r.
148.	Kapliczka		kultowe	Żniwna			3-1083	2 poł. XIX w.	1850	1900	dobry	
149.	2 stajnie dworskie	magazyny	usługi	Mickiewicza			3-187/2	k. XIX w.	1875	1900	zaniedbany	
150.	Najstarsza część nowego cmentarza parafialnego		kultowe	Mickiewicza			3-155	1919 r.	1900	1925	dobry	
151.	Kapliczka św. Jana Nepomucena		nie użytkowany	Siarkowa	6		3-244/2	1 ćw. XX w.	1900	1925	bardzo zły	
152.	Krzyż kamienny		kultowe	Plac Akademii Miechocińskiej			3-719/1	1935 r.	1925	1950	bardzo dobry	
153.	Kapliczka		kultowe	Mickiewicza			3-255/1	1935 r.	1925	1950	zaniedbany	
154.	Sklep		usługi	Mickiewicza	87		3-425	I. 20-te XX w.	1900	1950	zaniedbany	
155.	Budynek d. szkoły	filia biblioteki	kultura	Krzywa	2		3-720	1893 r.	1875	1900	bardzo dobry	
156.	Budynek plebani		mieszkalne	Krzywa	17		3-450	1864 r.	1850	1875	dobry	
157.	Cmentarz choleryczny		kultowe	12 Października			3-529/3	XIX w.	brak danych	brak danych	brak danych	
Mokrzyszów												
158.	Pałac w zespole pałacowym	ośrodek szkoleniowy	oświata	Sienkiewicza	206		4-1477/1	2 poł. XIX w.	1850	1900	dobry	A-728 z 11.06.1973 r.

nr	obiekt	obecna funkcja obiektu	rodzaj użytkowania	ulica	nr	lokalizacja	nr ewidencyjny działki	datowanie	dat od	dat do	stan zachowania	rejestr zabytków
159.	Park w zespole pałacowym		inne	Sienkiewicza	206		4-1476, 4-1477/1, 4-1477/2	2 poł XIX w.	1850	1900	zaniedbany	139/A z 16.06.1977 i z 18.04.1985 r.
160.	Oficina w zespole pałacowym		nie użytkowany	Zamkowa	1		4-2366/14	2 poł. XIX w.	1850	1900	zły	139/A z 16.06.1977 i z 18.04.1985 r.
161.	Budynek d. spichlerza	usługi medyczne	służba zdrowia	Sienkiewicza	211		4-1224/3	k. XIX w.	1875	1900	bardzo dobry	
162.	Budynek Szkoły Podstawowej		oświata	Sienkiewicza	215		4-1223	1935 r.	1925	1950	bardzo dobry	
163.	Kapliczka		kultowe	Sienkiewicza	195		4-1236/1	1752 r., 2005 r. (remont)	1750	2000	bardzo dobry	
164.	Figura NMP		kultowe	Sienkiewicza			4-932/3	1887 r.	1875	1900	dobry	
165.	Krzyż drewniany		kultowe	Zamkowa	11		4-2371/5	I. 20-te XX w.	1900	1950	zaniedbany	
166.	Krzyż drewniany		kultowe	Zamkowa	54		4-1738/1	k. XIX w.	1875	1900	zły	
167.	Kapliczka betonowa		kultowe	Zamkowa	112		4-2339	I. 20-te XX w.	1900	1950	zaniedbany	
Nagnajów												
168.	Dwór		nie użytkowany	Wisłostrada	4		5-120/20	2 ćw. XIX w., XIX/XX w.	1825	1900	zaniedbany	796/A z 29.04.1975 r. oraz 140/A z 16.06.1977 r.
169.	Dom		mieszkalne	Św. Józefa	12		5-180	I. 20-te XX w.	1900	1950	dobry	
Ocice												
170.	Kapliczka św. Teresy od Dzieciątka Jezus		kultowe	Ocicka	216		6-528	1926 r.	1925	1950	zaniedbany	

nr	obiekt	obecna funkcja obiektu	rodzaj użytkowania	ulica	nr	lokalizacja	nr ewidencyjny działki	datowanie	dat od	dat do	stan zachowania	rejestr zabytków
Sielec												
171.	Kaplica p.w. św. Jacka		kultowe	Sielecka	28		7-824	2 poł. XIX w., rozbud. po 1890 r.	1850	1900	bardzo dobry	
172.	Budynek d. szkoły		oświata	Sielecka	26		7-823	1912 r.	1900	1925	dobry	
173.	Figura kamienna Serca Pana Jezusa		kultowe	Mała			7-823	1926 r.	1925	1950	dobry	
174.	Pozostałości fortyfikacji tzw. Królewska Kuchnia		nie użytkowany	Spółdzielcza			7-751	XII/XIII w.	1100	1300	zaniedbany	
Sobów												
175.	Kaplica		kultowe	Bema	71		8-1117	k. XIX w.	1875	1900	dobry	
176.	Kapliczka		kultowe	Szlachecka			8-80	k. XIX w.	1875	1900	bardzo dobry	
177.	Budynek szkoły		oświata	Olszowa	1		8-1165	I. 20-te XX w.	1900	1950	bardzo dobry	
178.	Pomnik Niepodległości		inne	Bema			8-1136	1919 r.	1900	1925	dobry	
179.	Dawny cmentarz choleryczny i wojenny		kultowe	Podkamień			8-926	1831 r., 1873 r., 1944 r., 2008 r.	1825	2000	bardzo dobry	
180.	Dom		mieszkalne	Bema	127		8-1076/2	I. 20-te XX w.	1900	1950	zły	
181.	Dom		mieszkalne	Chwałki	39		8-1004	1 ćw. XX w.	1900	1925	dobry	
Wielowieś												

nr	obiekt	obecna funkcja obiektu	rodzaj użytkowania	ulica	nr	lokalizacja	nr ewidencyjny działki	datowanie	dat od	dat do	stan zachowania	rejestr zabytków
182.	Kościół p.w. św. Gertrudy i św. Michała Archanioła z kaplicą grobową r. Tarnowskich w zespole kościoła parafialnego		kultowe	Piętaka	48		9-898	XVII w. (kaplica), 1884 r. (kościół)	1600	1900	bardzo dobry	595/A z 22.04.1991 r.
183.	Ogrodenie z kaplicami w zespole kościoła parafialnego		kultowe	Piętaka	48		9-898	2 poł. XIX w.	1850	1900	bardzo dobry	595/A z 22.04.1991 r.
184.	Plebania w zespole kościoła parafialnego		mieszkalne	Piętaka	46		9-906/3	pocz. XX w.	1900	1925	zaniedbany	595/A z 22.04.1991 r.
185.	Kaplica w zespole klasztornym dominikanek		kultowe	Matki Kolumby Białeckiej	1		9-799/2	2 poł. XIX w.	1850	1900	bardzo dobry	595/A z 22.04.1991 r.
186.	Dom sióstr w zespole klasztornym dominikanek		mieszkalne	Matki Kolumby Białeckiej	1		9-799/2	2 poł. XIX w.	1850	1900	bardzo dobry	595/A z 22.04.1991 r.
187.	Szkoła w zespole klasztornym dominikanek	pokoje gościnne	mieszkalne	Matki Kolumby Białeckiej	1		9-799/1	2 poł. XIX w.	1850	1900	bardzo dobry	595/A z 22.04.1991 r.
188.	Cmentarz klasztorny w zespole klasztornym dominikanek		kultowe	Matki Kolumby Białeckiej	1		9-799/2	2 poł. XIX w.	1850	1900	bardzo dobry	595/A z 22.04.1991 r.
189.	Spichlerz		nie użytkowany	Warszawska	312		9-361/28	1 poł. XIX w.	1800	1850	bardzo zły	A-799 z 29.04.1975 r. oraz 220/A z 30.07.1982 r.
190.	Kaplica cmentarna na cmentarzu parafialnym		kultowe	Warszawska			9-356	XIX/XX w.	1875	1925	zaniedbany	

nr	obiekt	obecna funkcja obiektu	rodzaj użytkowania	ulica	nr	lokalizacja	nr ewidencyjny działki	datowanie	dat od	dat do	stan zachowania	rejestr zabytków
191.	Najstarsza część cmentarza parafialnego		kultowe	Warszawska			9-356	XIX/XX w.	1875	1925	dobry	
192.	Budynek d. rządcówki	osiedlowy dom kultury	kultura	Warszawska	310 B		9-361/18	2 ćw. XIX w.	1825	1850	dobry	
193.	Dom		mieszkalne	Warszawska	469		9-290	ok. 1930 r.	1925	1950	dobry	
194.	Dom		nie użytkowany	Grobla	25		9-284/1	4 ćw. XIX w.	1875	1900	zły	
195.	Dom		mieszkalne	Piętaka	4		9-939	ok. 1890 r.	1875	1900	zaniedbany	
196.	Stodoła		pomocnicze	Piętaka	4		9-939	ok. 1890 r.	1875	1900	zły	
197.	Obora		pomocnicze	Piętaka	4		9-939	ok. 1890 r.	1875	1900	zły	
198.	Kapliczka		kultowe	Warszawska	387		9-1029	1888 r.	1875	1900	dobry	
199.	Kapliczka		kultowe			Przy torach kolejowych	9-114/10	XIX/XX w.	1875	1925	zaniedbany	
200.	Kapliczka		kultowe	Cicha			9-966	XIX w.	1800	1900	bardzo dobry	
201.	Krzyż kamienny		kultowe	Szklana			9-679/8	1906 r.	1900	1925	dobry	
202.	Figura M.B. Apokaliptycznej		kultowe	Szklana			9-693	1941 r.	1925	1950	dobry	
Zakrzów												
203.	Kaplica		kultowe	Przemysłowa	18		10-507/1	1911 r., rozbud. po 1950 r.	1900	1975	bardzo dobry	
204.	Figura kamienna N.M.P.		kultowe	Plac Ludowy			10-522/4	1929 r.	1925	1950	bardzo dobry	

nr	obiekt	obecna funkcja obiektu	rodzaj użytkowania	ulica	nr	lokalizacja	nr ewidencyjny działki	datowanie	dat od	dat do	stan zachowania	rejestr zabytków
205.	Rządówka w zespole folwarcznym		nie użytkowany	Wędkarska			10-475/20	1857 r.	1850	1875	zły	
206.	Stajnia w zespole folwarcznym		rolnictwo	Wędkarska			10-475/20	ok. 1850 r.	1825	1875	zły	
207.	Obora I w zespole folwarcznym		rolnictwo	Wędkarska			10-475/20	ok. 1850 r.	1825	1875	zły	
208.	Obora II w zespole folwarcznym		rolnictwo	Wędkarska			10-475/20	ok. 1850 r.	1825	1875	zły	
209.	Spichlerz w zespole folwarcznym		rolnictwo	Wędkarska			10-475/20	ok. 1850 r.	1825	1875	zły	
210.	Czworak w zespole folwarcznym	mieszkania socjalne	mieszkalne	Wędkarska	3		10-479	ok. 1850 r.	1825	1875	dobry	
211.	Stodoła w zespole folwarcznym		nie użytkowany	Wędkarska	16		10-462	ok. 1850 r.	1825	1875	zaniedbany	
212.	Budynek d. szkoły	przedszkole	oświata	Przemysłowa	1		10-521/5	1912 r.	1900	1925	dobry	

W granicach administracyjnych miasta zlokalizowane są stanowiska archeologiczne, na których spotykany jest materiał pochodzący z różnych okresów pradziejów od paleolitu poprzez wczesny neolit, średniowiecze po okres nowożytny. Posiadają one zróżnicowaną wartość poznawczą. Warto wspomnieć jest wyróżnienie w 1925 r. tzw. grupy tarnobrzesckiej kultury łużyckiej, którego dokonano w oparciu o charakterystyczne zabytki pochodzące z cmentarzysk rozmieszczonych w widłach Wisły i Sanu.

Rozwój przemysłu i związana z nim rozbudowa miasta wywarły negatywny wpływ na stan zachowania stanowisk archeologicznych. Na terenach przemysłowych – zajętych przez kopalnię siarki bądź urządzenia związane z jej przeróbką (Tarnobrzeg, Machów, Kajmów, Nagnajów) – wszystkie stanowiska zostały bezpowrotnie zniszczone. Tylko niewielką ich część udało się zewidencjonować, jeszcze mniej rozpoznać wykopaliskowo.

Część „starego miasta” (Tarnobrzeg w jego granicach ukształtowanych od końca XVI do początków XX wieku) nie była przedmiotem szerszych studiów historyczno-urbanistycznych, nie prowadzono tu też badań archeologicznych i archeologiczno-architektonicznych. Dostyc liczne przypadkowe odkrycia oraz badania sporadyczne dotyczą stanowisk pradziejowych i nie mają żadnych związków z miastem lokacyjnym. O wiele lepiej są rozpoznane tereny dawnych wsi, włączonych w granice administracyjne miasta. Stąd dotychczasowe badania archeologiczne nie wnoszą nic do wiedzy o początkach i historii miasta lokacyjnego. W związku z powyższym wszystkie stanowiska wymagają podjęcia działań ratowniczo-zabezpieczających; dotyczy to w szczególności stanowisk położonych na terenie „starego miasta”, gdzie istnieje najbardziej realne zagrożenie ich zniszczenia.

Stanowiska archeologiczne na obszarze miasta Tarnobrzega rozmieszczone są na 6 sekcjach AZP: 90-73, 90-74, 91-73, 91-74, 92-73, 93-72. Z ogólnej liczby stanowisk archeologicznych 4 stanowiska zostały wpisane do rejestru zabytków.

Tabela 4 Wykaz stanowisk archeologicznych w obszarze miasta Tarnobrzeg ujętych w Gminnej Ewidencji Zabytków

n r	miejsowość	obiekt	nr obszar u AZP	nr na obszar e AZP	nr w miejscowości	datowanie	rejestr zabytków	oznaczenie na rysunku Studium
1.	Zakrzów	Osada kultury łużyckiej, osada kultury przeworskiej - Zakrzów 1	91-73	3	1	osada: kultura łużycka okres halsztacki epoki żelaza, kultura przeworska okres wpływów rzymskich	A-262 z dnia 22.06.1982 r.	3
2.	Mokrzyszów	Cmentarzysko kultury łużyckiej - Mokrzyszów 1	92-73	1	1	cmentarzysko: kultura łużycka V epoka brązu okres halsztacki epoki żelaza	A-528 z dnia 21.12.1969 r.	30
3.	Mokrzyszów	Cmentarzysko kultury łużyckiej - Mokrzyszów 2	92-73	2	2	cmentarzysko: kultura łużycka okres halsztacki epoki żelaza	A-543 z dnia 21.12.1969 r.	31

nr	miejsowość	obiekt	nr obszaru AZP	nr na obszarze AZP	nr w miejscowości	datowanie	rejestr zabytków	oznaczenie na rysunku Studium
4.	Wielowieś	Osada i grodzisko wczesnośredniowieczne - Wielowieś 1	90-73	20	1	osada przed X w., grodzisko XI-XIII w.	A-263 z dnia 26.06.1982 r.	136
5.	Miasto	Stanowisko wielokulturowe - Borów 1	91-73	1	1	śląd osadnictwa: kultura ceramiki wstęgowej rytej, kultura mierzanowicka, kultura trzciniecka, kultura łużycka, kultura przeworska; cmentarzysko: kultura grobów kłozowych lub kultura pomorska; osada IX-XIII w.; folwark XV-XX w.		1
6.	Miasto	Stanowisko wielokulturowe - Dzików 1	91-73	2	1	cmentarzysko ciałopalne: kultura łużycka lub kultura przeworska młodszy okres przedrzymski; osada XI-XIV/XV w.; zamek i fortyfikacje ziemne od XV w.		2
7.	Zakrzów	Stanowisko wielokulturowe - Zakrzów 2	91-73	4	2	cmentarzysko: kultura łużycka okres halsztacki epoki żelaza, kultura pomorska okres lateński epoki żelaza, kultura przeworska młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich		4
8.	Zakrzów	Stanowisko wielokulturowe - Zakrzów 3	91-73	5	3	osada: kultura łużycka, kultura przeworska okres wpływów rzymskich, VIII-X w.		5
9.	Zakrzów	Stanowisko wielokulturowe - Zakrzów 4	91-73	6	4	osada: kultura łużycka okres halsztacki epoki żelaza, kultura przeworska okres wpływów rzymskich, VIII-XIII w.		6
10.	Zakrzów	Osada wczesnośredniowieczna - Zakrzów 10	91-73	8	10	osada: X-XI w.		8
11.	Zakrzów	Osada kultury łużyckiej - Zakrzów 8	91-73	12	8	osada: kultura łużycka, okres halsztacki epoki żelaza		12
12.	Miasto	Osada wczesnośredniowieczna - Wymysłów 1	91-73	13	1	osada: wczesne średniowiecze (VI w. - poł. XIII w.) śląd osadnictwa: nieokreślona kultura i chronologia		13
13.	Miasto	Osada wczesnośredniowieczna	91-73	14	2	VI w. - poł. XIII w.		14

n r	miejsowość	obiekt	nr obszar u AZP	nr na obszarz e AZP	nr w miejsc owości	datowanie	rejestr zabytków	oznacze nie na rysunku Studium
		eczna - Dzików 2						
14.	Miasto	Stanowisko archeologiczne - Wymysłów 2	91-73	16	2	śląd osadnictwa: wczesny okres epoki brązu, kultura łużycka epoka brązu, nieokreślona kultura i chronologia		16
15.	Miasto	Osada kultury łużyckiej - Borów 2	91-73	17	2	osada: kultura łużycka okres halsztacki epoki żelaza		17
16.	Miasto	Stanowisko archeologiczne - Borów 3	91-73	18	3	punkt osadniczy: nieokreślona kultura i chronologia		18
17.	Miasto	Osada wczesnośredniowieczna - Borów 4	91-73	19	4	osada: IX/XI w.		19
18.	Sobów	Stanowisko archeologiczne - Sobów 10	91-73	29	10	osada: kultura ceramiki sznurowej lub kultura mierzanowicka		26
19.	Sobów	Stanowisko archeologiczne - Sobów 11	91-73	30	11	śląd osadnictwa: nieokreślona kultura i chronologia		27
20.	Miechocin	Stanowisko wielokulturowe - Miechocin 6	92-73	12	6	śląd osadnictwa: wczesny okres epoki brązu; osada: wczesne średniowiecze; ośrodek garncarski: XVII-XVIII w.		37
21.	Miasto	Cmentarzysko kultury łużyckiej - Tarnobrzeg 1	92-73	37	1	cmentarzysko: kultura łużycka okres halsztacki epoki żelaza		62
22.	Miasto	Cmentarzysko kultury łużyckiej - Tarnobrzeg 6	92-73	42	6	cmentarzysko: kultura łużycka		63
23.	Miasto	Stanowisko wielokulturowe - Tarnobrzeg 5	92-73	41	5	osada: kultura łużycka epoka brązu - okres halsztacki epoki żelaza; osada: wczesne średniowiecze		67
24.	Mokrzyszów	Stanowisko wielokulturowe - Mokrzyszów 5	92-73	64	5	śląd osadnictwa: wczesny okres epoki brązu; osada: wczesne średniowiecze		83
25.	Mokrzyszów	Stanowisko wielokulturowe - Mokrzyszów 8	92-72	67	8	osada: kultura pucharów lejkowatych, kultura mierzanowicka, kultura łużycka		86
26.	Mokrzyszów	Osada kultury mierzanowickiej - Mokrzyszów 15	92-73	74	15	osada: kultura mierzanowicka		93
27.	Mokrzyszów	Stanowisko wielokulturowe - Mokrzyszów 17	92-73	76	17	osada: kultura mierzanowicka, kultura łużycka, wczesne		95

nr	miejsowość	obiekt	nr obszaru AZP	nr na obszarze AZP	nr w miejscowości	datowanie	rejestr zabytków	oznaczenie na rysunku Studium
						średniowiecze		
28.	Ocice	Osada kultury łużyckiej - Mokrzeszów 18	92-73	77	18	osada: kultura łużycka		96
29.	Ocice	Osada kultury łużyckiej - Kozielec 1	92-73	92	1	osada: kultura łużycka		97
30.	Ocice	Osada kultury łużyckiej - Kozielec 2	92-73	93	2	osada: kultura łużycka		98
31.	Ocice	Osada kultury łużyckiej - Kozielec 3	92-73	94	3	osada: kultura łużycka		99
32.	Miasto	Stanowisko wielokulturowe - Kajmów 4	92-73	95	4	osada: neolit, kultura mierzanowicka lub kultura trzciniecka, kultura łużycka; ślad osadnictwa: wczesne średniowiecze		100
33.	Ocice	Cmentarzysko kultury łużyckiej - Kozielec 4	92-73	100	4	cmentarzysko: kultura łużycka epoka brązu okres halsztacki epoki żelaza		105
34.	Ocice	Stanowisko wielokulturowe - Kozielec 5	92-73	101	5	osada: kultura trzciniecka; cmentarzysko: kultura łużycka ?		106
35.	Miechocin	Stanowisko wielokulturowe - Kajmów 7 (nr 108 na mapce)	92-73	103	7	ślad osadnictwa: neolit; osada: kultura łużycka okres halsztacki epoki żelaza, kultura przeworska młodszy okres przedrzymski – wczesny okres wpływów rzymskich, średniowiecze		108
36.	Ocice	Osada kultury łużyckiej - Ocice 1	92-73	105	1	osada: kultura łużycka		110
37.	Mokrzeszów	Osada kultury łużyckiej - Mokrzeszów 23	92-73	114	23	osada: kultura łużycka		119
38.	Mokrzeszów	Osada kultury łużyckiej - Mokrzeszów 24	92-73	115	24	osada: kultura łużycka		120
39.	Mokrzeszów	Stanowisko wielokulturowe - Mokrzeszów 26	92-73	117	26	osada: kultura pucharów lejkowatych, kultura łużycka		122
40.	Mokrzeszów	Osada kultury łużyckiej - Mokrzeszów 27	92-73	118	27	osada: kultura łużycka		123
41.	Mokrzeszów	Osada kultury łużyckiej - Mokrzeszów 28	92-73	119	28	osada: kultura łużycka		124
42.	Mokrzeszów	Stanowisko wielokulturowe - Mokrzeszów 29	92-73	120	29	ślad osadnictwa: wczesny okres epoki brązu, kultura łużycka, wczesne		125

nr	miejsowość	obiekt	nr obszar u AZP	nr na obszarze AZP	nr w miejscowości	datowanie	rejestr zabytków	oznaczenie na rysunku Studium
						średniowiecze		
43.	Sielec	Osada kultury łużyckiej - Sielec 2	90-73	24	2	osada: kultura łużycka epoka brązu okres halsztacki epoki żelaza		132
44.	Wielowieś	Osada wczesnośredniowieczna - Wielowieś 3	90-73	23	3	osada: XI/XIII w.		133
45.	Sobów	Osada kultury łużyckiej - Sobów 28	91-74	27	28	osada: kultura łużycka		149
46.	Sobów	Stanowisko archeologiczne - Sobów 31	91-74	30	31	śląd osadnictwa: wczesny okres epoki brązu		152
47.	Sobów	Stanowisko wielokulturowe - Sobów 36	91-74	35	36	osada: kultura łużycka, kultura pomorska młodszy okres przedrzymski, kultura przeworska okres wpływów rzymskich, wczesne średniowiecze		157
48.	Sobów	Osada kultury łużyckiej - Sobów 39	91-74	38	39	osada: kultura łużycka epoka brązu		159
49.	Sobów	Stanowisko wielokulturowe - Sobów 40	91-74	39	40	osada: wczesny okres epoki brązu, kultura łużycka, wczesne średniowiecze; śląd osadnictwa: nieokreślona kultura i chronologia		160
50.	Sobów	Stanowisko wielokulturowe - Sobów 43	91-74	42	43	osada: kultura mierzanowicka; śląd osadnictwa: kultura łużycka		164
51.	Sobów	Stanowisko wielokulturowe - Sobów 44	91-74	43	44	śląd osadnictwa: nieokreślona kultura i chronologia; osada: kultura łużycka, wczesne średniowiecze		165
52.	Sobów	Osada kultury łużyckiej - Sobów 46	91-74	45	46	osada: kultura łużycka		167
53.	Sobów	Osada kultury łużyckiej - Sobów 59	91-74	67	59	osada: kultura łużycka		176

Tabela 5 Wykaz stanowisk archeologicznych w obszarze miasta Tarnobrzeg nie ujętych w Gminnej Ewidencji Zabytków

nr	miejsowość	obiekt	nr obszaru AZP	nr na obszarze AZP	nr w miejscowości	datowanie	rejestr zabytków	oznaczenie na rysunku Studium
1.	Wielowieś	Ślad osadnictwa kultury pucharów lejkowych, osada kultury mierzanowickiej, osada okres wczesnego średniowiecza – Wielowieś 1	90-74	18	1	śląd osadnictwa: kultura pucharów lejkowych, osada: kultura mierzanowicka, wczesne średniowiecze		137
2.	Wielowieś	Ślad osadnictwa neolit lub wczesny okres epoki brązu – Wielowieś 7	90-74	18	7	śląd osadnictwa: neolit lub wczesny okres epoki brązu		138
3.	Wielowieś	Ślad osadnictwa nieokreślonej kultury i chronologii – Wielowieś 6	90-74	16	6	śląd osadnictwa: nieokreślona kultura i chronologia		139
4.	Wielowieś	Cmentarzysko kultury łużyckiej – Wielowieś 2	90-74	9	2	cmentarzysko: kultura łużycka		141
5.	Wielowieś	Ślad osadnictwa kultury pucharów lejkowych – Wielowieś 4	90-74	14	4	śląd osadnictwa: kultura pucharów lejkowych		135
6.	Wielowieś	Ślad osadnictwa okresu wczesnego średniowiecza – Wielowieś 5	90-74	15	5	śląd osadnictwa: wczesne średniowiecze		140
7.	Wielowieś	Ślad osadnictwa kultury łużyckiej epoki brązu – Wielowieś 10	90-73	124	10	śląd osadnictwa: kultura łużycka, V epoka brązu-IIa		109
8.	Wielowieś	Ślad osadnictwa neolit lub wczesny okres epoki brązu – Wielowieś 9	90-73	123	9	śląd osadnictwa: neolit lub wczesny okres epoki brązu		131
9.	Sobów	Ślad osadnictwa wczesnego okresu epoki brązu – Sobów 37	91-74	36	37	śląd osadnictwa: wczesny okres epoki brązu		158
10.	Sobów	Ślad osadnictwa nieokreślonej kultury i chronologii – Sobów 38	91-74	37	38	śląd osadnictwa: nieokreślona kultura i chronologia		159
11.	Sobów	Ślad osadnictwa nieokreślonej kultury i chronologii – Sobów 35	91-74	34	35	śląd osadnictwa: nieokreślona kultura i chronologia		156
12.	Sobów	Ślad osadnictwa okresu wczesnego średniowiecza – Sobów 34	91-74	33	34	śląd osadnictwa: wczesne średniowiecze		155
13.	Sobów	Ślad osadnictwa okresu wczesnego średniowiecza,	91-74	32	33	śląd osadnictwa: wczesne średniowiecze,		154

nr	miejsowość	obiekt	nr obszaru AZP	nr na obszarze AZP	nr w miejscowości	datowanie	rejestr zabytków	oznaczenie na rysunku Studium
		nieokreślonej kultury i chronologii – Sobów 33				nieokreślona kultura i chronologia		
14.	Sobów	Ślad osadnictwa kultury łużyckiej – Sobów 32	91-74	31	32	śląd osadnictwa: kultura łużycka		153
15.	Sobów	Ślad osadnictwa kultury mierzanowickiej – Sobów 41	91-74	40	41	śląd osadnictwa: kultura mierzanowicka		162
16.	Sobów	Ślad osadnictwa nieokreślonej kultury i chronologii – Sobów 42	91-74	41	42	śląd osadnictwa: nieokreślona kultura i chronologia		163
17.	Sobów	Ślad osadnictwa okresu mezolitu – Sobów 45	91-74	44	45	śląd osadnictwa: mezolit		166
18.	Sobów	Cmentarzysko kultury łużyckiej – Sobów 3	91-74	2	3	cmentarzysko: kultura łużycka		144
19.	Sobów	Ślad osadnictwa kultury łużyckiej – Sobów 61	91-74	31	61	śląd osadnictwa: kultura łużycka		28
20.	Sobów	Ślad osadnictwa nieokreślonej kultury i chronologii – Sobów 29	91-74	28	29	śląd osadnictwa: nieokreślona kultura i chronologia		150
21.	Sobów	Ślad osadnictwa kultury łużyckiej – Sobów 30	91-74	29	30	śląd osadnictwa: kultura łużycka		151
22.	Sobów	Ślad osadnictwa kultury łużyckiej – Sobów 47	91-74	46	47	śląd osadnictwa: kultura łużycka		168
23.	Sobów	Obozowisko z okresu mezolitu – Sobów 2	91-74	1	2	obozowisko: mezolit		143
24.	Sobów	Ślad osadnictwa kultury łużyckiej – Sobów 4	91-74	3	4	śląd osadnictwa: kultura łużycka		145
25.	Sobów	Ślad osadnictwa kultury ceramiki sznurowanej – Sobów 14	91-74	6	14	śląd osadnictwa: kultura ceramiki sznurowanej		147
26.	Sobów	Ślad osadnictwa nieokreślonej kultury i chronologii – Sobów 15	91-74	10	15	śląd osadnictwa: nieokreślona kultura i chronologia		148
27.	Sobów	Ślad osadnictwa kultury łużyckiej – Sobów 60	91-74	68	60	śląd osadnictwa: kultura łużycka		142
28.	Sobów	Ślad osadnictwa okresu wczesnego średniowiecza – Sobów 55	91-74	63	55	śląd osadnictwa: wczesne średniowiecze		172
29.	Sobów	Ślad osadnictwa kultury łużyckiej –	91-74	64	56	śląd osadnictwa: kultura łużycka		173

nr	miejsowość	obiekt	nr obszaru AZP	nr na obszarze AZP	nr w miejscowości	datowanie	rejestr zabytków	oznaczenie na rysunku Studium
		Sobów 56						
30.	Sobów	Ślad osadnictwa nieokreślonej kultury i chronologii – Sobów 57	91-74	65	57	śląd osadnictwa: nieokreślona kultura i chronologia		174
31.	Sobów	Ślad osadnictwa okresu neolitu lub wczesnego okresu epoki brązu – Sobów 58	91-74	66	58	śląd osadnictwa: wczesny okres epoki brązu		175
32.	Sobów	Ślad osadnictwa kultury pucharów lejkowych – Sobów 51	91-74	59	51	śląd osadnictwa: kultura pucharów lejkowych		169
33.	Sobów	Ślad osadnictwa okres mezolitu – Sobów 52	91-74	60	52	śląd osadnictwa: mezolit		170
34.	Sobów	Ślad osadnictwa okres mezolitu – Sobów 53	91-74	61	53	śląd osadnictwa: mezolit		171
35.	Sobów	Osada kultury mierzanowickiej – Sobów 12	91-74	4	12	osada: kultura mierzanowicka		146
36.	Koćmierzów	Ślad osadnictwa kultury łużyckiej epoki brązu – Koćmierzów 1	90-73	125	1	śląd osadnictwa: kultura łużycka, V epoka brązu		104
37.	Sielec	Ślad osadnictwa neolit lub wczesny okres epoki brązu – Sielec 3	90-73	126	3	śląd osadnictwa: neolit lub wczesny okres epoki brązu		103
38.	Sielec	Ślad osadnictwa neolit lub wczesny okres epoki brązu – Sielec 4	90-73	127	4	śląd osadnictwa: neolit lub wczesny okres epoki brązu		101
39.	Sielec	Cmentarzysko szkieletowe okresu wczesnego średniowiecza? – Sielec 1	90-73	22	1	cmentarzysko szkieletowe: wczesne średniowiecze?		134
40.	Sobów	Cmentarzysko kultury mierzanowickiej – Sobów 1	91-73	7	1	cmentarzysko: kultura mierzanowicka		7
41.	Sobów	Ślad osadnictwa nieokreślonej kultury i chronologii – Sobów 5	91-73	24	5	śląd osadnictwa: nieokreślona kultura i chronologia		22
42.	Sobów	Ślad osadnictwa epoki kamienia – Sobów 6	91-73	25	6	śląd osadnictwa: epoka kamienia		23
43.	Sobów	Osada kultury przeworskiej okresu wpływów rzymskich – Sobów 7	91-73	26	7	osada: kultura przeworska, okres wpływów rzymskich B2-C		24

nr	miejsowość	obiekt	nr obszaru AZP	nr na obszarze AZP	nr w miejscowości	datowanie	rejestr zabytków	oznaczenie na rysunku Studium
44.	Sobów	Ślad osadnictwa epoki kamienia – Sobów 8	91-73	27	8	śląd osadnictwa: epoka kamienia		25
45.	Zakrzów	Ślad osadnictwa XI-XII w. – Zakrzów 7	91-73	9	7	śląd osadnictwa: XI-XII w.		9
46.	Zakrzów	Ślad osadnictwa X-XI w. – Zakrzów 6	91-73	10	6	śląd osadnictwa: X-XI w.		10
47.	Zakrzów	Osada kultury przeworskiej okresu wpływów rzymskich – Zakrzów 5	91-73	15	5	osada: kultura przeworska, okres wpływów rzymskich		15
48.	Zakrzów	Ślad osadnictwa wczesnego okresu epoki brązu, osada z XI-XII w., ślad osadnictwa nieokreślonej kultury i chronologii – Zakrzów 9	91-73	11	9	śląd osadnictwa: wczesny okres epoki brązu, osada: XI-XII w., ślad osadnictwa: nieokreślona kultura i chronologia		11
49.	Dzików	Skarb kultury przeworskiej II w. – Dzików 3	91-73	20	3	skarby: kultura przeworska III w.		20
50.	Miasto	Cmentarzysko kultury łużyckiej lub kultury przeworskiej – Tarnobrzeg 7	92-73	43	7	cmentarzysko: kultura łużycka lub kultura przeworska		68
51.	Miasto	Ślad osadnictwa kultury mierzanowickiej – Tarnobrzeg 11	92-73	47	11	śląd osadnictwa: kultura mierzanowicka		72
52.	Miasto	Ślad osadnictwa kultury amfor kulistych – Tarnobrzeg 12	92-73	48	12	śląd osadnictwa: kultura amfor kulistych		73
53.	Miasto	Ślad osadnictwa kultury amfor kulistych – Tarnobrzeg 13	92-73	49	13	śląd osadnictwa: kultura amfor kulistych		74
54.	Miasto	Ślad osadnictwa kultury amfor kulistych – Tarnobrzeg 14	92-73	50	14	śląd osadnictwa: kultura amfor kulistych		75
55.	Miasto	Ślad osadnictwa kultury ceramiki sznurowanej lub kultury mierzanowickiej – Tarnobrzeg 15	92-73	51	15	śląd osadnictwa: kultura ceramiki sznurowanej lub kultura mierzanowicka		76
56.	Miasto	Ślad osadnictwa kultury przeworskiej okresu wpływów rzymskich, pocz. III w. – Tarnobrzeg 16	92-73	52	16	śląd osadnictwa: kultura przeworska okresu wpływów rzymskich, pocz. III w.		77

nr	miejsowość	obiekt	nr obszaru AZP	nr na obszarze AZP	nr w miejscowości	datowanie	rejestr zabytków	oznaczenie na rysunku Studium
57.	Miasto	Cmentarzysko kultury łużyckiej okresu halsztackiej epoki żelaza – Tarnobrzeg 17	92-73	53	17	cmentarzysko: kultura łużycka, okres halsztacki epoki żelaza		78
58.	Miasto	Ślad osadnictwa okresu neolitu – Tarnobrzeg 18	92-73	54	18	śląd osadnictwa: neolit		79
59.	Mokrzyszów	Osada neolityczna – Mokrzyszów 11	91-73	32	11	osada: neolit		29
60.	Mokrzyszów	Ślad osadnictwa nieokreślonej kultury i chronologii – Mokrzyszów 3	92-73	62	3	śląd osadnictwa: nieokreślona kultura i chronologia		81
61.	Mokrzyszów	Ślad osadnictwa średniowiecznego – Mokrzyszów 4	92-73	63	4	śląd osadnictwa: średniowiecze		82
62.	Mokrzyszów	Ślad osadnictwa neolitycznego lub wczesnego okres epoki brązu – Mokrzyszów 6	92-73	65	6	śląd osadnictwa: neolit lub wczesny okres epoki brązu		84
63.	Mokrzyszów	Ślad osadnictwa kultury łużyckiej – Mokrzyszów 7	92-73	66	7	śląd osadnictwa: kultura łużycka		85
64.	Mokrzyszów	Ślad osadnictwa kultury łużyckiej – Mokrzyszów 9	92-73	68	9	śląd osadnictwa: kultura łużycka		87
65.	Mokrzyszów	Ślad osadnictwa epoki kamienia – Mokrzyszów 10	92-73	69	10	śląd osadnictwa: epoka kamienia		88
66.	Mokrzyszów	Ślad osadnictwa nieokreślonej kultury i chronologii – Mokrzyszów 12	92-73	71	12	śląd osadnictwa: nieokreślona kultura i chronologia		90
67.	Mokrzyszów	Ślad osadnictwa nieokreślonej kultury i chronologii – Mokrzyszów 13	92-73	72	13	śląd osadnictwa: nieokreślona kultura i chronologia		91
68.	Mokrzyszów	Ślad osadnictwa nieokreślonej kultury i chronologii – Mokrzyszów 14	92-73	73	14	śląd osadnictwa: nieokreślona kultura i chronologia		92
69.	Mokrzyszów	Ślad osadnictwa wczesnego okresu epoki brązu – Mokrzyszów 16	92-73	75	16	śląd osadnictwa: wczesny okres epoki brązu		94
70.	Mokrzyszów	Ślad osadnictwa nieokreślonej kultury i chronologii, kultury łużyckiej – Mokrzyszów 20	92-73	111	20	śląd osadnictwa: nieokreślona kultura i chronologia, kultura łużycka		116
71.	Mokrzyszów	Ślad osadnictwa nieokreślonej kultury i	92-73	112	21	śląd osadnictwa: nieokreślona kultura i chronologia		117

nr	miejsowość	obiekt	nr obszaru AZP	nr na obszarze AZP	nr w miejscowości	datowanie	rejestr zabytków	oznaczenie na rysunku Studium
		chronologii – Mokrzeszów 21						
72.	Mokrzeszów	Ślad osadnictwa nieokreślonej kultury i chronologii – Mokrzeszów 22	92-73	113	22	śląd osadnictwa: nieokreślona kultura i chronologia		118
73.	Mokrzeszów	Ślad osadnictwa kultury pucharów lejkwatych – Mokrzeszów 25	92-73	116	25	śląd osadnictwa: kultura pucharów lejkwatych		121
74.	Mokrzeszów	Ślad osadnictwa nieokreślonej kultury i chronologii – Mokrzeszów 30	92-73	121	30	śląd osadnictwa: nieokreślona kultura i chronologia		126
75.	Mokrzeszów	Ślad osadnictwa nieokreślonej kultury i chronologii – Mokrzeszów 31	92-73	122	31	śląd osadnictwa: nieokreślona kultura i chronologia		127
76.	Mokrzeszów	Ślad osadnictwa kultury łużyckiej – Mokrzeszów 32	92-73	123	32	śląd osadnictwa: kultura łużycka		128
77.	Mokrzeszów	Ślad osadnictwa kultury łużyckiej – Mokrzeszów 33	92-73	124	33	śląd osadnictwa: kultura łużycka		129
78.	Mokrzeszów	Ślad osadnictwa nieokreślonej kultury i chronologii – Mokrzeszów 34	92-73	125	34	śląd osadnictwa: nieokreślona kultura i chronologia		130
79.	Miasto	Cmentarzysko kultury łużyckiej IV EP – Tarnobrzeg 8	92-73	46	8	cmentarzysko: kultura łużycka, IV epoka brązu		71
80.	Miechocin	Znalezisko luźne kultury przeworskiej okresu wpływów rzymskich – Miechocin 5	92-73	11	5	znalezisko luźne: kultura przeworska, okres wpływów rzymskich		36
81.	Miechocin	Ślad osadnictwa z wczesnego średniowiecza – Miechocin 8	92-73	107	8	śląd osadnictwa: wczesne średniowiecze		112
82.	Miechocin	Osada kultury łużyckiej – Miechocin 9	92-73	108	9	osada: kultura łużycka		113
83.	Miechocin	Ślad osadnictwa nieokreślonej kultury i chronologii – Miechocin 10	92-73	109	10	śląd osadnictwa: nieokreślona kultura i chronologia		114
84.	Miechocin	Ślad osadnictwa z wczesnego średniowiecza – Miechocin 11	92-73	110	1	śląd osadnictwa: wczesne średniowiecze		115
85.	Miechocin	Cmentarzysko kultury przeworskiej	92-73	7	1	cmentarzysko: kultura przeworska, okres wpływów rzymskich		32

nr	miejsowość	obiekt	nr obszaru AZP	nr na obszarze AZP	nr w miejscowości	datowanie	rejestr zabytków	oznaczenie na rysunku Studium
		okresu wpływów rzymskich – Miechocin 1						
86.	Miechocin	Osada z wczesnego średniowiecza – Miechocin 2	92-73	8	2	osada: wczesne średniowiecze		33
87.	Miechocin	Cmentarzysko kultury łużyckiej – Miechocin 3	92-73	9	3	cmentarzysko: kultura łużycka		34
88.	Miechocin	Osada kultury przeworskiej okresu wpływów rzymskich – Miechocin 1	92-73	10	4	osada: kultura przeworska, okres wpływów rzymskich		35
89.	Miechocin	Ślad osadnictwa nieokreślonej kultury i chronologii – Miechocin 7	92-73	97	7	śląd osadnictwa: nieokreślona kultura i chronologia		102
90.	Miasto	Cmentarzysko kultury łużyckiej okresu halsztackiej epoki żelaza – Tarnobrzeg 2	92-73	38	2	cmentarzysko: kultura łużycka, okres halsztacki epoki żelaza		64
91.	Miasto	Osada kultury łużyckiej, wczesnego średniowiecza – Tarnobrzeg 4	92-73	40	4	osada: kultura łużycka, wczesne średniowiecze		66
92.	Miasto	Ślad osadnictwa nieokreślonej kultury i chronologii, wieś – XVII w. – Tarnobrzeg 9	92-73	44	9	śląd osadnictwa: nieokreślona kultura i chronologia wieś: XVII w.		69
93.	Miasto	Cmentarzysko kultury przeworskiej – Tarnobrzeg 10	92-73	45	10	cmentarzysko: kultura przeworska		70
94.	Kajmów	Osada z wczesnego średniowiecza – Kajmów 1	92-73	13	1	osada: wczesne średniowiecze		38
95.	Kajmów	Osada z wczesnego średniowiecza – Kajmów 2	92-73	14	2	osada: wczesne średniowiecze		39
96.	Kajmów	Osada kultury przeworskiej okresu wpływów rzymskich – Kajmów 3	92-73	15	3	osada: kultura przeworska, okres wpływów rzymskich		40
97.	Kajmów	Ślad osadnictwa neolitu – Kajmów 5	92-73	70	5	śląd osadnictwa: neolit		89
98.	Kajmów	Osada kultury trzcienieckiej, kultury łużyckiej – Kajmów 6	92-73	102	6	osada: kultura trzcieniecka, kultura łużycka		107

nr	miejsowość	obiekt	nr obszaru AZP	nr na obszarze AZP	nr w miejscowości	datowanie	rejestr zabytków	oznaczenie na rysunku Studium
99.	Machów	Osada kultury łużyckiej, kultury przeworskiej – Machów 1	92-73	16	1	osada: kultura łużycka, kultura przeworska		41
100.	Machów	Osada kultury przeworskiej okresu wpływów rzymskich, wczesnego średniowiecza – Machów 2	92-73	17	2	osada: kultura przeworska okres wpływów rzymskich, wczesne średniowiecze		42
101.	Machów	Osada kultury łużyckiej, kultury przeworskiej, wczesnego średniowiecza – Machów 3	92-73	18	3	osada: kultura łużycka, kultura przeworska, wczesne średniowiecze		43
102.	Machów	Cmentarzysko kultury łużyckiej – Machów 4	92-73	19	4	cmentarzysko: kultura łużycka		44
103.	Machów	Osada kultury łużyckiej, wczesnego średniowiecza – Machów 5	92-73	20	5	osada: kultura łużycka, wczesne średniowiecze		45
104.	Machów	Osada kultury łużyckiej V EB-Ha – Machów 6	92-73	21	6	osada: kultura łużycka V epoka brązu – okres halštacki epoki żelaza		46
105.	Machów	Osada neolityczna (kultura pucharów lejkowych?), osada i cmentarzysko kultury łużyckiej, osada kultury przeworskiej, wczesnego średniowiecza, VII-VIII w. – Machów 7	92-73	22	7	osada: neolit (kultura pucharów lejkowych?), osada i cmentarzysko: kultura łużycka, osada: kultura przeworska okres wpływów rzymskich, VII-VIII w.		47
106.	Machów	Osada kultury łużyckiej – Machów 8	92-73	23	8	osada: kultura łużycka		48
107.	Machów	Skarb wyrobów z brązu (kabłączków skroniowych) i osada z wczesnego średniowiecza – Machów 9	92-73	24	9	skarb wyrobów z brązu (kabłączków skroniowych): wczesne średniowiecze, osada: wczesne średniowiecze		49
108.	Machów	Osada kultury przeworskiej okresu wpływów rzymskich, wczesnego średniowiecza – Machów 10	92-73	25	10	osada: kultura przeworska okres wpływów rzymskich, wczesne średniowiecze		50
109.	Machów	Osada kultury łużyckiej Ha – Machów 11	92-73	26	11	osada: kultura łużycka, okres halštacki epoki żelaza		51

nr	miejsowość	obiekt	nr obszaru AZP	nr na obszarze AZP	nr w miejscowości	datowanie	rejestr zabytków	oznaczenie na rysunku Studium
110.	Machów	Osada wczesnego średniowiecza – Machów 12	92-73	27	12	osada: wczesne średniowiecze		52
111.	Machów	Osada neolityczna (kultura pucharów lejkowych?), kultury łużyckiej V EB-Ha – Machów 13	92-73	28	13	osada: neolit (kultura pucharów lejkowych?), kultura łużycka V epoka brązu – okres halsztacki epoki żelaza		53
112.	Machów	Osada kultury łużyckiej, kultury przeworskiej okresu wpływów rzymskich, wczesnego średniowiecza – Machów 16	92-73	29	16	osada: kultura łużycka, kultura przeworska okres wpływów rzymskich, wczesne średniowiecze		54
113.	Machów	Osada kultury łużyckiej V EB-Ha, wczesnego średniowiecza – Machów 17	92-73	30	17	osada: kultura łużycka V epoka brązu – okres halsztacki epoki żelaza, wczesne średniowiecze		55
114.	Machów	Osada kultury łużyckiej V EB-Ha, wczesnego średniowiecza – Machów 18	92-73	31	18	osada: kultura łużycka V epoka brązu – okres halsztacki epoki żelaza, wczesne średniowiecze		56
115.	Machów	Osada wczesnego średniowiecza – Machów 15	92-73	32	15	osada: wczesne średniowiecze		57
116.	Machów	Osada kultury łużyckiej, kultury przeworskiej, VII-VIII w. – Machów 14	92-73	33	14	osada: kultura łużycka, kultura przeworska, VII-VIII w.		58
117.	Machów	Osada wczesnego średniowiecza – Machów 19	92-73	34	19	osada: wczesne średniowiecze		59
118.	Machów	Cmentarzysko kultury łużyckiej IV EB – pocz. LT – Machów 20	92-73	35	20	cmentarzysko: kultura łużycka, IV epoka brązu – początek okresu lateńskiego epoki żelaza		60
119.	Machów	Ślad osadnictwa – miecz typu H wg Petersena, k. IX-pocz. X w.	92-73	36	21	śląd osadnictwa: miecz typu H wg Petersena, k. IX-pocz. X w.		61
120.	Nagnajów	Osada kultury łużyckiej epoki brązu, ślady osadnictwa kultury przeworskiej okresu wpływów rzymskich, wczesnego średniowiecza – Nagnajów 1	98-72	13	1	osada: kultura łużycka epoka brązu, ślad osadnictwa: kultura przeworska okres rzymski, wczesne średniowiecze		177

nr	miejsowość	obiekt	nr obszaru AZP	nr na obszarze AZP	nr w miejscowości	datowanie	rejestr zabytków	oznaczenie na rysunku Studium
121.	Nagnajów	Osada kultury łużyckiej, wczesnego średniowiecza – Nagnajów 2	98-72	14	2	osada: kultura łużycka, wczesne średniowiecze		178
122.	Nagnajów	Osada kultury łużyckiej, wczesnego średniowiecza – Nagnajów 3	98-72	15	3	osada: kultura łużycka, wczesne średniowiecze		179
123.	Nagnajów	Osada kultury łużyckiej, wczesnego średniowiecza – Nagnajów 4	98-72	16	4	osada: kultura łużycka, wczesne średniowiecze		180
124.	Nagnajów	Osada kultury łużyckiej – Nagnajów 7	98-72	19	7	osada: kultura łużycka		181
125.	Nagnajów	Osada kultury łużyckiej – Nagnajów 8	98-72	20	8	osada: kultura łużycka		182
126.	Nagnajów	Ślad osadnictwa neolitycznego, wczesnego okresu epoki brązu, kultury łużyckiej – Nagnajów 9	98-72	21	9	śląd osadnictwa: neolit, wczesny okres epoki brązu, kultura łużycka		183
127.	Nagnajów	Osada wczesnego średniowiecza – Nagnajów 10	98-72	50	10	osada: wczesne średniowiecze		184

Na terenie gminy miasta Tarnobrzeg występuje proponowane do ochrony w zakresie dóbr kultury współczesnej osiedle Przywiśle.²

5. Rekomendacje i wnioski zawarte w audycie krajobrazowym lub określenie przez audyt krajobrazowy granic krajobrazów priorytetowych

Ze względu na brak obowiązującego audytu krajobrazowego w studium nie zawarto zapisów dotyczących rekomendacji, wniosków oraz ustaleń wynikających z audytu krajobrazowego (art. 10 ust. 1 pkt 4a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).

² „Dobra kultury współczesnej w planie zagospodarowania przestrzennego województwa podkarpackiego. Propozycje obiektów wraz z kryteriami wyboru”, Podkarpackie Biuro Planowania Przestrzennego w Rzeszowie, Rzeszów 2011

6. Warunki i jakość życia mieszkańców, w tym ochrona ich zdrowia

Ludność

Według Narodowego Spisu Powszechnego 2002 r. w mieście Tarnobrzeg zamieszkiwało 50 287 osób. Średnia gęstość zaludnienia wynosiła ok. 589 osób/km². Według Narodowego Spisu Powszechnego 2011 r. w mieście Tarnobrzeg zamieszkiwało 48 821 osób. Średnia gęstość zaludnienia wynosiła ok. 572 osób/km². Na podstawie danych ze spisów powszechnych zauważalny jest znaczący spadek liczby mieszkańców. Zestawiając te dane z danymi z lat 2011, 2012 i 2013, zauważalny jest dalszy spadek liczby mieszkańców miasta. Według danych na dzień 31.12.2013 w Tarnobrzegu zamieszkiwało 48 217 osób. W porównaniu do roku 2002, liczba mieszkańców miasta Tarnobrzeg spadła aż o 2070 osób.

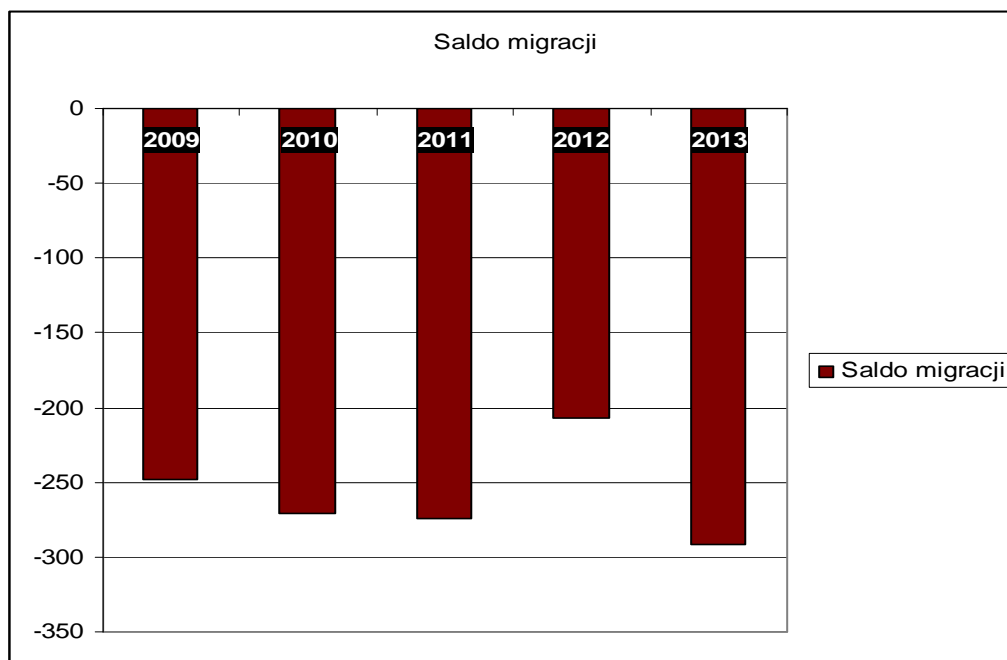
Przyrost naturalny w mieście Tarnobrzeg w ostatnich 5 lat był dodatni i wynosił w 2009 r.: 63, 2010 r.: 66, 2011 r.: 24, a w 2012 r.: 8. Wyłącznie w roku 2013 był ujemny i wyniósł -54.

Struktura ludności wg ekonomicznych grup wieku wskazuje na starzenie się społeczności lokalnej. Zgodnie z danymi GUS udział osób w wieku przedprodukcyjnym zmniejszył się z 17,6% ludności ogółem w 2009 roku do 16,6% w roku 2013. W tym samym czasie udział osób w wieku produkcyjnym również spadł z 66,2% do 63,6%, a udział osób w wieku poprodukcyjnym wzrósł z 16,2% do 19,8%.

Migracje

W mieście Tarnobrzeg w latach 2009 – 2013 obserwowany jest stały odpływ mieszkańców. Wg danych GUS saldo migracji w ostatnich latach było ujemne i wynosiło od -291 (w 2013), do -207 (w 2012) przy czym największy odpływ ludności widoczny jest dla osób w wieku produkcyjnym.

Wykres 1 Saldo migracji dla miasta Tarnobrzega w latach 2009-2013

Struktura gospodarki

Zgodnie z danymi GUS z lat 2009-2013 w mieście Tarnobrzeg wzrosła liczba podmiotów gospodarczych. Na koniec roku 2009 w mieście funkcjonowało 4959 podmiotów, a w 2013 roku liczba podmiotów wzrosła do 5023, z czego aż 98% stanowią podmioty gospodarcze sektora prywatnego. Niemalże 74% wszystkich podmiotów stanowią osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą, a 6% to spółki handlowe sektora prywatnego. Spośród wszystkich podmiotów blisko 96% stanowią firmy zatrudniające do 9 osób. Ponad 3% stanowią podmioty zatrudniające od 10 do 49 osób oraz ok. 1% podmioty zatrudniające powyżej 50 osób. Na terenie gminy znajduje się również jeden podmiot zatrudniający powyżej 1000 osób. Spośród wszystkich podmiotów gospodarczych 18,5% zostało sklasyfikowana zgodnie z danymi z GUS na 2013 w zakresie przedmiotowym: przemysł i budownictwo, 0,3% w rolnictwie, leśnictwie, łowiectwie i rybactwie. Pozostałe podmioty gospodarcze – ok. 81%, nie zostało zakwalifikowane do powyższych branż.

Najwięksi pracodawcy funkcjonujący na terenie miasta Tarnobrzega są zlokalizowani na terenach Tarnobrzskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej Euro – Park Wisłosan Tarnobrzaska Specjalna Strefa Ekonomiczna EURO-PARK WISŁOSAN, która została ustanowiona 9 września 1997 r. na posiedzeniu Rady Ministrów. Strefa została utworzona na terenach byłego Zagłębia Siarkowego, jako jeden z głównych instrumentów wsparcia przemian gospodarczych upadających przedsiębiorstw państwowych, działających w obszarach wydobywania i przetwórstwa siarki oraz w branży metalowej i hutniczej. Strefa zajmuje łącznie obszar 1632,31 ha i jest podzielona na 20 głównych podstref. Aktywnie

działa w strefie 109 przedsiębiorców reprezentujących różne branże: przetwórstwo aluminium, farmaceutyki, szkło gospodarcze, elektronika, produkcja materiałów budowlanych, meble, przemysł poligraficzny i in.

Bezrobocie

Zgodnie z danymi GUS liczba bezrobotnych na koniec 2013 roku w Tarnobrzegu wyniosła 2962 osób, co stanowiło 9,7% wszystkich mieszkańców w wieku produkcyjnym. Na przestrzeni ostatnich 5 lat obserwowany jest stały poziom bezrobocia oscylujący wokół 9%. Najwyższy poziom bezrobocia wystąpił w 2012 roku, gdy udział bezrobotnych w liczbie osób w wieku produkcyjnym wyniósł 10%, a najniższy poziom zanotowano w 2010 roku, gdy w wskaźnik wynosił 8,8%.

Edukacja³

Na terenie miasta Tarnobrzeg funkcjonuje 17 przedszkoli, z czego 14 jest prowadzona przez miasto Tarnobrzeg. W zakresie szkolnictwa podstawowego, na terenie miasta znajduje się 11 szkół podstawowych publicznych, w tym 8 w zarządzie miasta. W Tarnobrzegu usługi świadczy również 8 szkół gimnazjalnych, w tym 3 prowadzone przez miasto. Ponadto na terenie miasta funkcjonują 4 zespoły szkół ponadgimnazjalnych, w których działają zarówno licea, technika jak i szkoły zawodowe oraz 1 liceum ogólnokształcące. Miasto Tarnobrzeg jest organem prowadzącym również Poradnię Psychologiczno Pedagogiczną, Centrum Kształcenia Praktycznego oraz Centrum Kształcenia Ustawicznego w Zespole Szkół Ponadgimnazjalnych nr 1.

Szkolnictwo wyższe w mieście reprezentuje Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. prof. Stanisława Tarnowskiego w Tarnobrzegu, utworzona w 2001 r. Filię uczelni wyższej posiada także w Tarnobrzegu Wyższa Szkoła Handlowa w Kielcach im. B. Markiewicza.

Współczynnik skolaryzacji brutto⁴ dla szkolnictwa podstawowego na koniec roku 2012 wyniósł 98,56%, a dla szkolnictwa gimnazjalnego 109,17%. Poziom przekraczający 100% jest spowodowany pełnioną przez miasto Tarnobrzeg rolą regionalnego ośrodka edukacji. Do szkół na terenie miasta uczęszcza młodzież w wieku szkolnym również z gmin sąsiednich.

Przy większości szkół zlokalizowane są obiekty sportowe, w tym 4 orliki i jedno euroboisko. Szkoły korzystają również z obiektów Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji, w tym orlika położonego na terenach rekreacyjnych położonych nad Wisłą.

³ wg danych GUS na rok 2012

⁴ Relacja liczby osób uczących się (stan na początku roku szkolnego) na danym poziomie kształcenia (niezależnie od wieku) do liczby ludności (stan w dniu 31 XII) w grupie wieku określonej jako odpowiadająca temu poziomowi nauczania.

Opieka medyczna

Na terenie miasta w ramach publicznej służby zdrowia funkcjonuje Wojewódzki Szpital Zespolony w Tarnobrzegu oraz 5 Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej. Ponadto usługi świadczą: Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej, Samodzielny Publiczny Ośrodek Rehabilitacji Leczniczej oraz Zakład Pielęgnacyjno-Opiekuńczy. Natomiast podmioty niepubliczne działają w zakresie podstawowej opieki medycznej, specjalistycznej opieki medycznej, opieki długoterminowej, rehabilitacji leczniczej i leczenia psychiatrycznego i uzależnień. Od 2004 roku obserwowany jest systematyczny wzrost zakładów opieki zdrowotnej oraz aptek.

Miasto Tarnobrzeg realizuje zadania z zakresu pomocy społecznej za pośrednictwem Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Tarnobrzegu. Ośrodek prowadzi także świetlicę terapeutyczną, która wykonuje zadania profilaktyczne. Obejmuje ona opiekę dzieci zagrożonych niedostosowaniem społecznym z powodu dysfunkcji środowiska rodzinnego.

Kultura i sport

Na funkcję miasta w rejonie mają duży wpływ zlokalizowane w nim znaczące obiekty służące krzewieniu kultury, a to: Miejska Biblioteka Publiczna z 7 filiami. Biblioteka Pedagogiczna. Rozmieszczenie bibliotek jest centralne nie tylko w stosunku do miasta, ale i rejonu. Na osiedlu „Serbinów” funkcjonuje filia audiowizualna, gdzie prowadzone jest kino lektur szkolnych, oraz zgromadzone są książki dla osób niewidomych. Odczuwa się brak bibliotek na osiedlach: Ocice, Zakrzów, Sielec. Do Ocic, Sielca i Zakrzowa dojeżdża bibliobus.

Na terenie miasta działa ok. 50 stowarzyszeń kultury fizycznej, z czego większość stanowią uczniowskie kluby sportowe. Ponadto w Tarnobrzegu działa kilka klubów sportowych o charakterze wyczynowym, m.in.: Klub Tenisa Stołowego, Koszykarski Klub Sportowy Siarka Jezioro Tarnobrzeg S.A., Klub Sportowy Siarka Tarnobrzeg, Tarnobrzeskie Stowarzyszenie Sympatyków Piłki Siatkowej. Najwięcej grup młodzieżowych szkoli się w KS Siarka w dyscyplinie piłka nożna. Na terenie miasta funkcjonuje jeszcze 6 klubów piłkarskich (Osiedlowy Klub Sportowy „Mokrzyszów” w Tarnobrzegu, Osiedlowy Klub Sportowy „Wielowieś” w Tarnobrzegu, Osiedlowy Klub Sportowy „Iskra” Sobów w Tarnobrzegu, Osiedlowy Klub Sportowy „Koniczynka” Ocice, Uczniowski Klub Sportowy „Wspólnota – Serbinów” w Tarnobrzegu oraz Uczniowski Osiedlowy Klub Sportowy Zakrzów w Tarnobrzegu. Szereg Stowarzyszeń kultury fizycznej prowadzi zajęcia niemalże w każdej dyscyplinie sportu, m.in. w sekcjach: lekkiej atletyki, karate, badmintona, strzelectwa i pływania. Dzięki rozwojowi infrastruktury nad Jeziorem Tarnobrzeskim coraz popularniejsze staje się żeglarstwo czy kajakarstwo.

Na terenie miast istnieje rozbudowana baza sportowa. Mieszkańcy miasta mają dostęp do wielofunkcyjnych boisk, hal sportowych czy krytej pływalni. W Tarnobrzegu funkcjonuje również Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji im. Alfreda Freyera w Tarnobrzegu.

Turystyka

Miasto Tarnobrzeg obejmuje tereny położone między Wisłą, Trześniówką i Mokrzeszówką. Warunki naturalne (bogata sieć wodna, zróżnicowane gleby) sprzyjały osiedlaniu się tu ludzi w różnych okresach. Zabytki jakie znajdowano na tych terenach świadczą o tym, że była tu pewna ciągłość osadnicza od epoki kamienia po średniowiecze.

Tarnobrzeg jest miastem położonym na szlaku ruchu turystycznego, z centrum Polski w kierunku południowo - wschodnim do granicy i w Bieszczady. Istotne z punktu widzenia rozwoju oferty turystycznej jest położenie Miasta pomiędzy Sandomierzem i Baranowem Sandomierskim, co stwarza możliwość budowania wspólnej strategii rozwoju turystyki.

W chwili obecnej miasto Tarnobrzeg dysponuje niewielką liczbą obiektów warunkujących rozwój turystyki. Do najważniejszych należy zaliczyć:

- Pałac Tarnowskich w Dzikowie. Rezydencja składa się z pałacu, oficyny i zabudowań gospodarczych, otoczona jest rozległym parkiem krajobrazowym. Z tyłu pałacu, położonego na skarpie, można podziwiać widok terenów nadwiślańskich. Obecnie w Pałacu zlokalizowane jest Muzeum Historyczne Miasta Tarnobrzega;
- Muzeum Polskiego Przemysłu Siarkowego, którego siedzibą jest zabytkowy spichlerz z 1843 roku;
- Zespół Klasztorny Dominikanów z końca XVII wieku położony w pobliżu Rynku. W zespole znajduje się Sanktuarium Matki Bożej Dzikowskiej (Tarnobrzeszkiej);
- Zespół Klasztorny Dominikanek z połowy XIX wieku na osiedlu Wielowieś;
- Gotycki kościół p.w. św. Marii Magdaleny z XIV wieku położony ok. 2 km od centrum miasta, w kierunku południowym, na osiedlu Miechocin;
- Neogotycki Pałac Myśliwski (Szindlerów) z XIX wieku położony na osiedlu Mokrzeszów.

Ilość atrakcji turystycznych odzwierciedla dotychczasowe postrzeganie Tarnobrzega jako miasta przemysłowego w niewielkim stopniu atrakcyjnego turystycznie. Jednak z punktu widzenia potencjału przyrodniczego miasto zyskuje obecnie nowe możliwości kreowania funkcji turystycznej. Oddanie w 2010 roku do użytku ponad 450 hektarowego zbiornika wodnego – Jeziora Tarnobrzeskiego dogodnie położonego w pobliżu miasta oraz inne osobliwości okolic Tarnobrzega stymulują inwestycje w zakresie infrastruktury drogowej, ochronnej, aktywizują potencjalnych przedsiębiorców, zwłaszcza w sektorze małych i średnich przedsiębiorstw. Wokół Jeziora Tarnobrzeskiego sukcesywnie rozbudowywana jest infrastruktura rekreacyjno-sportowo-turystyczna. Do tej pory powstała plaża, marina w skład

której wchodzi keja żeglarska, hangar dla jachtów, zaplecze gastronomiczne oraz hotel z 50 miejscami noclegowymi. Na terenie Jeziora działa również najdłuższa „tyrolka” w Polsce.

Jezioro Tarnobrzesckie jest najważniejszą atrakcją turystyczną zarządzaną przez Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji im. Alfreda Freyera w Tarnobrzegu. Do innych obiektów tworzących bazę OSIRu należą: kryta pływalnia, sala sportowa, hala widowiskowo-sportowa, orliki i boiska, park rekreacyjny w Nadole, stadion miejski. Obiekty te uzupełniają ofertę rekreacyjno-sportową miasta.

Wg. danych GUS liczba obiektów i miejsc noclegowych oraz liczba osób korzystających z noclegów wskazują ogólnie tendencje wzrostową na przestrzeni ostatnich dziesięciu lat. Największy wzrost można zaobserwować pomiędzy 2006 a 2009 r. Później liczba obiektów i miejsc noclegowych oraz liczby osób korzystających spadła, jednak w dalszym ciągu pozostaje większa niż w roku 2004. W poniżej tabeli zestawiono powyższe dane:

Tabela 6 Liczba miejsc noclegowych i korzystających z noclegów

Rok	Obiekty noclegowe ogółem VII	Miejsca noclegowe ogółem VII	Korzystający z noclegów ogółem I-XII
2004	9	211	9964
2005	9	206	9678
2006	10	254	12011
2007	11	337	13811
2008	12	347	14901
2009	10	329	15250
2010	10	324	14948
2011	9	319	14995
2012	8	271	13350
2013	10	272	12237

Na terenie miasta nocleg znaleźć można w następujących obiektach hotelowych: Hotel Dworek Pod Lipami, Hotel Kameleon, Hotel Karolina, Hotel Koga, Hotel Sonata, Motel Mieszko, Zajazd Amigo oraz w jednym obiekcie prywatnym – agroturystycznym.

Oprócz obiektów zabytkowych występujących w mieście do ciekawostek zaliczyć można wieżę ciśnień zwaną potocznie „Grzybem”, jedną z najbardziej charakterystycznych tarnobrzesckich budowli i jeden z symboli miasta o wysokości ok. 35 m. Pełni ona obecnie rolę zbiornika buforowego, może natomiast pełnić restauracji lub kawiarni po przejęciu przez odpowiedniego inwestora. W lesie Zwierzynieckim od strony zachodniej przy linii kolejowej

znajduje się tajemniczy zespół dużych betonowych zbiorników, obecnie zalanych wodą, brak jest informacji o ich przeznaczeniu.

Przez Tarnobrzeg przebiegają następujące szlaki turystyczne:

- Turystyczny szlak gniazd rodowych Lubomirskich;
- Szlak Architektury Drewnianej (województwo podkarpackie) – trasa IX (tarnobrzescokoniżańska);
- Zielony szlak turystyczny nizinny Sandomierz – Majdan Królewski;
- Szlak Chasydzki.

Sieć ścieżek rowerowych nie jest jeszcze rozbudowana. Kilka kilometrów ścieżek funkcjonuje wzdłuż ul. Warszawskiej w kierunku osiedli Sobów, Sielec, Zakrzów i Wielowieś, od skrzyżowania ul. Mickiewicza i Sikorskiego do jeziora Machowskiego. Miłośnicy jazdy wyczynowej mają do dyspozycji trialpark usytuowany przy skarpie wiślanej. Przez Tarnobrzeg przebiega szlak rowerowy Gorzyce- JezioroTarnobrzesckie- Gorzyce o długości ok. 60 km.

Na terenach rekreacyjnych nad Wisłą znajduje się jeszcze kompleks boisk Orlik, korty tenisowe i miasteczko ruchu drogowego. W planach jest budowa ośrodka hipoterapii z zapleczem noclegowo-gospodarczym.

Wytyczona została ścieżka dydaktyczna „Zielony szlak” przez kompleks leśny „Zwierzyniec” przeznaczona dla pieszych i rowerowych wycieczek od ul. Zwierzynieckiej.

W ramach promocji miasta, także turystycznej odbywa się kilkanaście imprez: Dni Tarnobrzega, festiwal piosenki żeglarskiej „ Nowy Brzeg – Nowa Fala”, festiwal „ Wygraj sukces”, festiwal „Śpiewogranie”, Jarmark Dominikański, Fitness Model Poland, Satyrblues.

W skali województwa podkarpackiego miasto Tarnobrzeg przewidziane jest do rozwoju turystyki biznesowej, jako obszar o dużej aktywności gospodarczej oraz żeglarstwa i innych sportów wodnych ze względu na możliwości rozwojowe Jeziora Tarnobrzesckiego oraz sąsiedztwo Wisły.

7. Zagrożenie bezpieczeństwa ludności i jej mienia

Zagrożenie dla środowiska oraz zdrowia i życia ludzi stanowi możliwość wystąpienia klęsk żywiołowych, które w mieście najczęściej mogą być związane z powodzią, podtopieniami, pożarami, ograniczeniem w ruchu komunikacyjnym, awariami linii energetycznych i telefonicznych. Zagrożenia powodziowe mogą wystąpić w przypadku niekorzystnych zjawisk hydrologicznych – powodzi opadowych i roztopowych czy powstaniem zatorów. Zagrożenia naturalne na terenie Tarnobrzega wynikają z budowy geologicznej, rzeźby terenu, warunków hydrogeologicznych i hydrologicznych. z uwagi na położenie znacznej części miasta w dolinie rzeki Wisły, występują tu zagrożenia powodziowe

związane z katastrofalnymi stanami wód w rzece. Teren miasta zalicza się do obszarów o znacznym stopniu narażenia na niebezpieczeństwo wystąpienia zagrożeń powodziowych. Wszystkie rzeki przepływające przez jego teren posiadają obustronne obwałowania. Tereny między linią brzegową rzek Wisły, Trześniówki, Mokrzychówki i Żupawki, a ich wałami przeciwpowodziowymi, w myśl ustawy Prawo wodne to obszary szczególnego zagrożenia powodzią.

Na podstawie „Mapy zagrożeń powodziowych” opracowanej przez RZGW Kraków w ramach Zadania B.1.1.2. Projektu Banku Światowego „Usuwanie Skutków Powodzi” znaczna część terenu miasta poza obszarami bezpośredniego zagrożenia powodzią i z wyłączeniem terenów wyżej wyniesionych znajduje się w zasięgu potencjalnej strefy zalewów o prawdopodobieństwie przewyższenia $P=1\%$. Są to tereny chronione wałami przeciwpowodziowymi głównych rzek, narażone na niebezpieczeństwo wystąpienia powodzi w przypadku ich uszkodzenia, przesiąkania lub przelania się wody przez wały. Poza zasięgiem prawdopodobnych zalewów znajdują się tereny miasta położone na terasie wysokiej Wisły i Równinie Tarnobrzesckiej tj. Centrum Miasta z osiedlem Serbinów, osiedle Miechocin, Ocice, Mokrzychów i częściowo Sobów. Warunkiem uniknięcia ewentualnego zagrożenia powodzią na obszarze potencjalnie zagrożonym jest utrzymanie w należytym stanie technicznym wałów przeciwpowodziowych, poprzez stałą ich modernizację celem eliminacji uszkodzeń i zniszczeń. W latach 2001-2010 na terenie powiatu tarnobrzesckiego i ziemskiego zostało wykonanych szereg przedsięwzięć w zakresie odbudowy i modernizacji obwałowań przeciwpowodziowych, głównie rzeki Wisły. Do zagrożeń naturalnych na obszarze miasta zalicza się również tereny w obrębie stromej skarpy wiślanej, narażone na niebezpieczeństwo osuwania się mas ziemi. Są to fragmenty terasy wysokiej Wisły w osiedlu Miechocin, w rejonie osiedla Przywiśle i centrum miasta. Zagrożenie pożarowe obejmuje kompleksy leśne oraz tereny wiejskie. Na terenie miasta nie występują zakłady zobowiązane do opracowania wewnętrznych planów operacyjno ratowniczych.

Zapewnienie bezpieczeństwa ludności i jej mienia należy do obowiązków policji oraz straży pożarnej. Na terenie miasta znajduje się Komenda Miejska Policji w Tarnobrzegu oraz Komenda Miejska Państwowej Straży Pożarnej w Tarnobrzegu. Na terenie gminy nie ma zakładów zakwalifikowanych do grupy o dużym ryzyku i zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnych awarii przemysłowych.

Miasto Tarnobrzeg wyposażone jest w system ostrzegania i alarmowania ludności o zagrożeniach na terenie miasta w postaci zlokalizowanych w środkowej części miasta 5 syren alarmowych:

- na budynku mieszkalnym przy ul. Władysława Sikorskiego 7,

- na budynku szkoły podstawowej nr 10 im. Janusza Korczaka, przy ul. Dąbrowskiej 10,
- na budynku mieszkalnym przy Alei Niepodległości 4,
- na budynku Urzędu Miasta przy ul. Mickiewicza 7,
- na budynku mieszkalnym przy ul. Porucznika Jana Tracza 12.

Odległość pomiędzy syrenami wynosi poniżej 1 km.

Na terenie miasta działania wspomagające dla straży pożarnej prowadzi Ochotnicza Straż Pożarna – 8 jednostek zlokalizowanych na terenach osiedli: Dzików, Mokrzyszów, Nagnajów, Ocice, Sielec, Sobów, Wielowieś i Zakrzów, zrzeszających łącznie prawie 300 członków mogących brać udział w akcjach.

8. Potrzeby i możliwości rozwoju

Strategia Rozwoju Miasta Tarnobrzega na lata 2014 - 2020, przyjęta do realizacji uchwałą nr LIII/669/2014 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 9 stycznia 2014 roku, identyfikuje następujące problemy rozwoju miasta z podziałem na trzy strefy:

1) Sfera środowiskowo-przestrzenna:

- brak narzędzi koordynacji polityki przestrzennej miasta z gminami ościennymi,
- wzrost liczby pojazdów przejeżdżających przez teren gminy w ramach tzw. tranzytu zagrożenie dla środowiska i bezpieczeństwa,
- niewystarczające wykorzystywanie transportu kolejowego w gospodarce narodowej,
- nadal niewystarczająca dostępność drogowa,
- złożone i czasochłonne procedury uruchomienia funduszy strukturalnych,
- przesuwany w czasie po raz kolejny termin realizacji drogi S-74,
- nieregulowane warunki dla rozwoju energetyki odnawialnej – przedłużające się i niepewne prace nad ustawą,
- zagrożenia powodziowe wynikające ze zmian klimatycznych;

2) Sfera gospodarcza:

- negatywne oddziaływanie skutków światowego kryzysu gospodarczego,
- redukcja zatrudnienia w dużych firmach regionu w ramach procesów restrukturyzacji,
- niekorzystne tendencje na poziomie regionu i kraju w zakresie spadku liczby nowo rejestrowanych firm,
- wzrastające wymagania gospodarki pod względem jakości kadr oraz zaplecza technicznego,
- nadal niedoskonałe prawo dotyczące działalności gospodarczej,
- ucieczka ludzi wykwalifikowanych z regionu,
- niechęć do podnoszenia (zmiany) kwalifikacji zawodowych,

- brak wiary w możliwości osiągnięcia lepszej przyszłości,
- niewydolny system prawny w Polsce generujący brak poczucia stabilności przez przedsiębiorców,
- brak ustawy o odnawialnych źródłach energii obniżający motywację przedsiębiorców do inwestowania w tym obszarze,
- powszechne poczucie niskiej jakości systemu prawnego oraz funkcjonowania nieformalnych mechanizmów związanych z udzielaniem zleceń,
- słabości wynikające z niedoskonałego prawa zamówień publicznych,
- zanik tradycji uczciwości gospodarczej oraz tolerancja dla działań nieetycznych,
- znikome efekty wprowadzania ułatwień dla rozpoczynających działalność gospodarczą,
- uciążliwości związane z wysokimi opłatami na ubezpieczenie społeczne;

3) Sfera społeczna:

- Rozdzźwięk między dynamizmem zmian społecznych i gospodarczych a procesem zmian w edukacji na wszystkich jej poziomach,
- Krytycznie oceniany przez przedsiębiorców poziom oferty szkół wyższych względem praktyki gospodarczej i społecznej,
- emigracja młodzieży do dużych miast (szczególnie absolwentów najlepszych szkół i uczelni),
- niekorzystne prognozy liczby ludności kraju i regionu,
- zagrożenia wynikające pośrednio ze skutków kryzysu i trudnej sytuacji na rynku pracy w ościennych jednostkach samorządowych,
- niski poziom zainteresowania oraz świadomości potrzeb kształcenia ustawicznego dorosłych oraz zastępowalności kadr,
- Słaba zdolność organizacji pozarządowych i instytucji służby zdrowia do aplikowania o środki UE oraz niewystarczająca zdolność do sfinansowania udziału własnego w takich projektach.

Głównym celem miasta Tarnobrzeg, zgodnie ze Strategią rozwoju jest stworzenie do 2020 roku miasta stabilnego i bezpiecznego, które poprzez optymalne wykorzystanie swego potencjału oraz procesów rewitalizacji obszarów po przemyśle siarkowym zapewni miejsca pracy oraz godziwe warunki życia swoich mieszkańców.

Cele strategiczne Tarnobrzega do roku 2020 to:

- **wzmocnienie atrakcyjności inwestycyjnej oraz rozwinięcie jak najlepszych warunków dla trwałego rozwoju gospodarczego Tarnobrzega,**
- **wzrost poziomu i jakości życia, poprawa spójności społecznej oraz wzmocnienie aktywności obywatelskiej,**

- **poprawa wykorzystania zasobów przyrodniczych, wzmocnienie ochrony przed zagrożeniami oraz rozwój przestrzenny Tarnobrzega jako bieguna wzrostu.**

Dla realizacji powyższych celów niezbędne jest:

- rozbudowa i rozwój Tarnobrzieskiego Parku Technologiczno-Przemysłowego oraz stref inwestycyjnych,
- wykreowanie atrakcyjnej oferty turystycznej bazującej na lokalnych zasobach i współpracy z sąsiednimi gminami,
- promocja gospodarcza Miasta i wdrożenie kompleksowego systemu obsługi inwestorów,
- poszerzenie oferty i zakresu usług na rzecz sektora przedsiębiorczości,
- wzrost liczby i zakresu projektów partnerskich oraz rozwój komunikacji z pobliskimi jednostkami samorządowymi,
- rozwój funkcji Tarnobrzega jako subregionalnego bieguna wzrostu,
- poprawa jakości i dostępności usług edukacyjnych,
- wzrost dostępności kompleksowej opieki medycznej i jakości systemu ochrony zdrowia,
- poprawa integracji i społecznej,
- wzrost aktywności zawodowej i poprawa adaptacyjności,
- rewitalizacja oraz optymalne wykorzystanie obiektów i zasobów dziedzictwa kulturowego,
- zbudowanie zintegrowanej oferty kulturalnej dla mieszkańców i przyjezdnych,
- poprawa stanu i rozbudowa infrastruktury sportowo-rekreacyjnej,
- wzrost aktywności obywatelskiej oraz współpracy instytucji społecznych z publicznymi,
- poprawa stanu, rozbudowa i unowocześnienie infrastruktury technicznej,
- poprawa zewnętrznej i wewnętrznej dostępności komunikacyjnej,
- poprawa dostępu do technologii informacyjnych oraz rozwój e-usług,
- poprawa stopnia zabezpieczenia mieszkańców przed zagrożeniami naturalnymi oraz technologicznymi,
- rozwój systemów zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego,
- promocja i rozwój stosowania Odnawianych Źródeł Energii oraz efektywnego wykorzystania energii,
- rewitalizacja obszarów miejskich i przemysłowych,
- kompleksowe uporządkowanie przestrzeni publicznej Miasta,
- poprawa spójności przestrzennej osiedli tarnobrzeskich.

9. Stan prawny gruntów

Powierzchnia Miasta Tarnobrzega wynosi 8540 ha. Obszary przemysłowe zajmują łącznie 140 ha, a użytki rolne 5378 ha. Powierzchnia obszarów leśnych położonych w granicach miasta wynosi 708 ha. 33% użytków rolnych stanowią grunty rolne, 16% łąki, 9% pastwiska, 8% lasy oraz 4% sady. Struktura gruntów wg form własności przedstawia się następująco:

- sektor prywatny – 66%,
- sektor publiczny – 34%.

Poniższa tabela przedstawia strukturę własności gruntów z podziałem na osiedla.

Tabela 7 Struktura władania gruntami w rozbiciu na poszczególne osiedla

Osiedla	Sektor publiczny [ha]	Sektor niepubliczny [ha]	Razem
Dzików	151	284	435
Kajmów	96	141	237
Miechocin	194	360	554
Mokrzyszów	398	768	1166
Nagnajów	155	169	324
Ocice	79	326	405
Sielec	110	314	424
Sobów	483	963	1446
Wielowieś	288	746	1034
Zakrzów	251	428	679
Tarnobrzeg	628	567	1195
Razem	2904	5660	8564

10. Występowanie obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych

Na terenie miasta Tarnobrzeg znajdują się obiekty i obszary objęte ochroną na podstawie przepisów odrębnych, w tym na podstawie przepisów:

1) ustawy o ochronie przyrody:

- obszar Natura 2000 – Tarnobrzaska Dolina Wisły PLH 180049,
- pomniki przyrody,
- chronione gatunki flory, fauny i grzybów.

10.1. Obszar „Natura 2000”

Na terenie miasta Tarnobrzega znajduje się obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Natura 2000 - Tarnobrzaska Dolina Wisły PLH 180049. Obejmuje dolinę Wisły ograniczoną do międzywala. Obszar cechuje duża bioróżnorodność gatunków roślin i zwierząt oraz duża różnorodność siedlisk przyrodniczych, takich jak: naturalne starorzecza z roślinnością pływającą, zanurzoną oraz z zaroślową, dużą ilością gatunków ciekawych przyrodniczo, jak np. Salwinia natans, Trapa natans czy Osoka aloesowata; skupiska łągów nadrzecznych z dużą ilością rodzimych gatunków Populus alba oraz Populus nigra, często dużych rozmiarów; łąk kośnych; zarastających wydm nadwiślańskich.

Spośród siedlisk przyrodniczych, największe znaczenie mają tu: łągi nadrzeczne, łąki selernicowe oraz starorzecza. Obszar ten jest bogaty w licznie występujące tu gatunki ryb i płazów, choć jest generalnie słabo poznany i wymaga dodatkowych badań i obserwacji zwłaszcza pod kątem ptaków, ryb i płazów oraz owadów. Także siedliska z racji rozpoczętej dopiero inwentaryzacji nie są do końca poznane.

10.2. Pomniki przyrody

Obiektami prawnie chronionymi jest 36 pomników przyrody, w tym 10 grupowych. Łącznie ochroną objęto 114 okazałych, sędziwych drzew, w przewadze są to dęby szypułkowe (45 drzew) i lipy drobnolistne (29 drzew). Pomniki przyrody ustanowione zostały przez Wojewodę Tarnobrzieskiego w latach 1980-1997 oraz przez Radę Miasta Tarnobrzeg w roku 2002.

Tabela 8 Pomniki przyrody na terenie Miasta Tarnobrzeg⁵

LP	Gatunek drzewa	Podstawa prawna	Położenie
1.	Miłorząb dwukłapowy	Zarządzenie Wojewody	Zespół pałacowo-parkowy

⁵ Program Ochrony Środowiska dla Miasta Tarnobrzega na lata 2012-2015 z uwzględnieniem lat 2016-2019, Tarnobrzeg 14.11.2012 r.

LP	Gatunek drzewa	Podstawa prawna	Położenie
2.	Tulipanowiec amerykański	Tarnobrzeskiego Nr 34 z dnia 30.12.1988 r.	w osiedlu Dzików
3.	Lipa drobnolistna	Rozporządzenie nr 6 Wojewody Tarnobrzeskiego z dnia 25.06.1991 r	
4.	Dąb szypułkowy		
5.	Dąb szypułkowy		
6.	Jesion wyniosły		
7.	3 dęby szypułkowe	Decyzja Wojewody Tarnobrzeskiego Nr 11/80 Z dnia 30.06.1980 r.	Zespół pałacowo-parkowy w osiedlu Mokrzychów
8.	Buk zwyczajny odmiana purpurowa		
9.	Wiąz szypułkowy		
10.	Buk pospolity	Rozporządzenie nr 2 Wojewody Tarnobrzeskiego z dnia 4.03.1997 r	Osiedle Mokrzychów w sąsiedztwie drogi Tarnobrzeg-Stalowa Wola
11.	Dąb szypułkowy	Zarządzenie Wojewody Tarnobrzeskiego Nr 34 z dnia 30.12.1988 r.	
12.	Dąb szypułkowy	Rozporządzenie nr 2 Wojewody Tarnobrzeskiego z dnia 4.03.1997 r	Teren Szpitala Wojewódzkiego przed nową częścią szpitala przy ul. Mickiewicza
13.	Dąb szypułkowy		Przy wschodnim ogrodzeniu Szpitala
14.	Dąb szypułkowy		Przy wschodnim ogrodzeniu Szpitala
15.	Ajlant gruczołkowaty		Zieleniec przy ul. Kosmonautów
16.	Dąb szypułkowy		Na skraju skarpy wiślanej przy zjeździe do promu ul Wiślna
17.	Lipa szerokolistna		Klasztor o.o. Dominikanów
18.	Lipa szerokolistna		Klasztor o.o. Dominikanów
19.	Dąb szypułkowy		Na terenie prywatnym przy ul. Sienkiewicza 39
20.	Dąb szypułkowy		Po wschodniej stronie budynku Sądu w rejonie skrzyżowania ul. Sienkiewicza i Wyszyńskiego
21.	2 dęby szypułkowe		Decyzja Wojewody Tarnobrzeskiego Nr 12/80 z dnia 11.07.1980 r.
22.	2 sosny pospolite	Las „Zwierzyniec” Oddz. Leśny 163 A	
23.	26 dębów szypułkowych	Zarządzenie Wojewody Tarnobrzeskiego Nr 34 z dnia 30.12.1988 r.	W uroczysku „Zwierzyniec” w otoczeniu gajówki, Oddz. Leśny 165
24.	2 klony pospolite		Las „Zwierzyniec” przy skrzyżowaniu dróg, 50 m na płn.-wschód od ogrodów działkowych, Oddz. 166c
25.	2 modrzewie europejskie		Las „Zwierzyniec”, 300 m na wschód od gajówki, Oddz. 163 c
26.	klon zwyczajny	Decyzja Wojewody Tarnobrzeskiego nr 15/80 z dn. 11.07.1980r.	Las „Zwierzyniec” oddz.166k

LP	Gatunek drzewa	Podstawa prawna	Położenie
27.	dąb szypułkowy	Zarządzenie nr.6 Wojewody Tarnobrzieskiego z dnia 28.06.1991r.	Las „Zwierzyniec” Oddz. 163A przy południowo-zach. granicy lasu
28.	Dąb czerwony	Rozporządzenie nr 2 Wojewody Tarnobrzieskiego z dnia 4.03.1997 r	Po zachodniej stronie budynku TDK
29.	Dąb czerwony		Zabytkowy cmentarz parafialny przy ul. Orła
30.	Dąb czerwony	Decyzja Wojewody Tarnobrzieskiego Nr 13/80 z dnia 11.07.1980 r.	Przy ul. Jachowicza (w pasie drogowym) w rejonie „Browaru”
31.	2 dęby szypułkowe	Decyzja Wojewody Tarnobrzieskiego Nr 14/80 z dnia 11.07.1980 r.	Las „Zwierzyniec” Oddz. 166k
32.	Lipy drobnolistne (aleja 28 drzew)	Zarządzenie Wojewody Tarnobrzieskiego Nr 34 z dnia 30.12.1988 r.	Osiedle Dzików
33.	wiąz szypułkowy	Rozporządzenie nr 2 Wojewody Tarnobrzieskiego z dnia 4.03.1997 r	Osiedle Mokrzychów obok budynku mieszkalnego przy ul. Sienkiewicza 209A
34.	6 dębów szypułkowych	Uchwała Rady Miasta z dnia 25.09.2002 r. zmiana: uchwała Nr XII/144/2007r. Rady Miasta z dnia 27 września 2007r.	Wzdłuż ul. Nadole na odcinku 100 m od zbiegu drogi z ul. Wałową w kierunku półn.
35.	14 dębów szypułkowych		Przy ul. Nadole w sąsiedztwie dawnej studni
36.	Topola biała		Las „Zwierzyniec” przy drodze publicznej Oddz. 166b

10.3. Chronione gatunki flory, fauny i grzybów

Na terenie miasta Tarnobrzeg, w obrębie lasów państwowych w wyniku przeprowadzonej inwentaryzacji przyrodniczej⁶ na terenie kompleksu leśnego „Zwierzyniec” stwierdzono występowanie kilku chronionych gatunków flory (konwalia majowa - *Convallaria majalis*, marzanka wonna - *Galium odoratum*, Kruszyna pospolita - *Frangula alnus*, kopytnik pospolity - *Asarum europaeum*) i fauny (ropucha szara - *Bufo bufo*, żmija zygzakowata - *Vipera Berus*, trzmiele - *Bombum sp.*, biegacze - *Carabus sp.*, liszkarze - *Calosoma sp.*) oraz jednego gatunku grzybów (sromotnik bezwstydnny - *Phallus impudicus*). Rośliny chronione i grzyby występują na licznych stanowiskach w postaci większych skupisk (łanów) oraz kęp.

11. Występowanie obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych

Na terenie miasta Tarnobrzega występują tereny, na których odnotowano ruchy masowe ziemi oraz tereny zagrożone ruchami masowymi ziemi. W 2010 r. doszło do uaktywnienia starych lub powstania nowych osuwisk w obrębie osiedla Miechocin (ul. Mickiewicza/ ul. Wesoła). Osuwisko powstało w obrębie skarpy wzdłuż pradoliny Wisły. Powstało w

⁶ „Program ochrony przyrody Nadleśnictwa Nowa Dęba”

obrębnie iłóv, glin i piasków gliniastych zalegających na neogeńskich iłach krakowieckich. Ze względu na aktywność osuwisk stanowią one duże zagrożenie. Dlatego też podejmowane są działania mające na celu ustabilizowanie osuwisk.

12. Występowanie udokumentowanych złóż kopalin, zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla

12.1. Udokumentowane złoża kopalin oraz tereny górnicze ustalone na podstawie przepisów odrębnych.

Na obszarze miasta nie udokumentowano zasobów z grupy surowców podstawowych, prócz siarki rodzimej. Udokumentowane złoża siarki występują w południowej i południowoschodniej części miasta i były eksploatowane metodą odkrywkową do końca 1992 roku, kiedy to zaniechano wydobycia i postawiono Kopalnię Siarki „Machów” w stan likwidacji. Przyczyną takiego stanu rzeczy była dekoniunktura na rynkach światowych powodująca spadek cen siarki rodzimej (wykorzystanie siarki z odzysku) i nieopłacalność wydobycia.

Tabela 9 Udokumentowane złoża⁷

Lp	Typ pozyskiwanych surowców	Nazwa złoża	Zasoby geologiczne bilansowe [tys. t]	Stan zagospodarowania złoża
1	Złoża siarki	Machów I (odkrywka)	13.965,00	Zaniechana eksploatacja
2.	Złoża siarki	Machów II (otworówka)	24.221,05	Zaniechana eksploatacja
3.	Złoża siarki	Piaseczno	Tylko pozabilansowe	Zaniechana eksploatacja

Obszar górniczy Tarnobrzeg II Kopalni Siarki „Machów” utworzony został decyzją Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa znak: GO m /719/C/93 z dnia 7 czerwca 1993r. Powierzchnia obszaru górniczego wynosiła 16,5 km². Teren górniczy Tarnobrzeg II utworzony decyzją MOŚZNiL z dnia 07.06.1993 r. zajmował powierzchnię 18 994 686 m² i położony jest na obszarze miasta Tarnobrzeg, gminy Baranów

⁷ Bilans zasobów złóż kopalin w Polsce wg stanu na 31 XII 2012 r., Państwowy Instytut Geologiczny, Państwowy Instytut Badawczy, 2013

Sandomierski i gminy Nowa Dęba. W wyniku powyższych decyzji zniesiony został dotychczas obowiązujący Teren i Obszar Górniczy Tarnobrzeg I utworzony dla wydobycia siarki, którego powierzchnia wynosiła 43 500 000 m². Wg dokumentacji geologicznych złóż, sporządzonych po zakończeniu eksploatacji zasoby geologiczne bilansowe siarki rodzimej wynoszą: złoża Machów I – 13 965 tys. ton, złoża Machów II 24 221 tys. ton (stan na koniec 1993r.). Ze względu na zakończenie wydobycia siarki i sukcesywne prace rekultywacyjne, teren i obszar górniczy zostały zniesione.

W granicach złoża Machów II, na terenie osiedli Miechocin i Mokrzychów wyróżnia się trzy rejony złoża siarki w obrębie, których złoża charakteryzuje się dobrymi parametrami jakościowymi, korzystnymi parametrami geologiczno-górnictwymi oraz znaczną wielkością zasobów - łącznie ok. 15 mln ton. Tereny te zajmują razem powierzchnię ok. 200 ha.

Ponadto na terenie miasta powszechnie występują surowce pospolite, są to piaski rzeczne i piaski wydymowe występujące na terenie osiedli Miechocin, Ocice, Mokrzychów i Sobów oraz surowce ilaste (iły krakowieckie i gliny) występujące na terenie osiedli Zakrzów i Miechocin. W stanie obecnym brak udokumentowanych w kategoriach bilansowych złóż tych kopalin, nie prowadzi się również koncesjonowanego wydobycia żadnego z surowców.

Tereny byłej kopalni siarki na terenie miasta Tarnobrzeg są już zrehabilitowane. W roku 2012 zakończono rekultywację kanału zrzutowego. Do wód powierzchniowych nie dopływają już wody zasolone z terenu miasta Tarnobrzeg. Wody takie mogą być jeszcze zrzucane ze spływu powierzchniowego zrehabilitowanego klarownika na terenie Nowej Dęby.

12.2. Wody powierzchniowe

Tarnobrzeg położony jest w zlewni rzeki Wisły, która stanowi naturalną zachodnią granicę miasta. Sieć wód powierzchniowych w obrębie obszaru miasta tworzą Wisła (ciek I rzędu) i jej prawobrzeżny dopływ Trześniówka (na znacznym odcinku płynąca wzdłuż granicy wschodniej miasta) z Mokrzychówką. W rejonie Osiedla Sobów do Trześniówki uchodzi Żupawka. Cieki te są na całej długości w obrębie terenu miasta uregulowane i posiadają obustronne obwałowania chroniące przed powodzią. Sieć wodną uzupełnia szereg bezimiennych cieków i rowów melioracyjnych. Wisła płynie korytem o szerokości 200 – 500 m. W dolinie rzeki (międzywale) występują liczne starorzecza z mniej lub bardziej zaawansowanym procesem łądowacenia. Są to przeważnie zbiorniki o wydłużonym kształcie, których głębokość dochodzi niekiedy do kilku metrów. Średnie roczne przepływy Wisły na tym odcinku wynoszą od ok. 100 m³/s w latach suchych do 370 m³/s w latach mokrych.

Rzeka Mokrzychówka była odbiornikiem zasolonych wód kopalnianych z Kopalni Siarki „Machów” S.A. Aktualnie mogą dopływać tam wody zasolone z terenu zrehabilitowanego klarownika na obszarze gminy Nowa Dęba. Chociaż na przestrzeni lat ładunek

wprowadzanych do rzeki zanieczyszczeń systematycznie maleje, nadal prowadzi wody nadmiernie zasolone, charakteryzujące się zanikiem populacji biologicznych. Rzeka znajduje się w Jednolitej Części Wód Powierzchniowych o kodzie PLRW2000172196729 – Mokrzyszówka. Wody stojące na terenie miasta prócz starorzeczy i Jeziora Tarnobrzeskiego to niewielkie stawy hodowlane przy ul. Skłodowskiej.

Jezioro Tarnobrzeskie jest zbiornikiem wodnym utworzonym poprzez zalanie wodą z pobliskiej Wisły wyrobiska górniczego o powierzchni 560 ha i głębokości do 110 m powstałego po odkrywkowej eksploatacji siarki w Tarnobrzegu. Położone jest w granicach administracyjnych miasta Tarnobrzega w obrębach Kajmów, Machów i Nagnajów. Powierzchnia zbiornika wynosi 484 ha, a głębokość sięga do 42 m.

12.3. Jednolite Części Wód Powierzchniowych

Miasto Tarnobrzeg położone jest w granicach jednostek planistycznych gospodarowania wodami – jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP):

1. Mokrzyszówka o kodzie PLRW2000172196729, która stanowi scaloną część wód regionu wodnego Górnej Wisły (GW0504) w obszarze dorzecza Wisły; typ – potok nizinny piaszczysty; status – naturalna część wód; zły stan; zagrożona nieosiągnięciem celu środowiskowego,
2. Wisła od Wisłoki do Sanu o kodzie PLRW20002121999, która stanowi scaloną część wód regionu wodnego Górnej Wisły (GW501) w obszarze dorzecza Wisły; typ – wielka rzeka nizinna; status; silnie zmieniona część wód; zły stan; zagrożona nieosiągnięciem celu środowiskowego,
3. Strug o kodzie PLRW200017219634, która stanowi scaloną część wód regionu wodnego Górnej Wisły (GW0504) w obszarze dorzecza Wisły; typ – potok nizinny piaszczysty; status – silnie zmieniona część wód; zły stan; zagrożona nieosiągnięciem celu środowiskowego,
4. Żupawka o kodzie PLRW200017219689, która stanowi scaloną część wód regionu wodnego Górnej Wisły (GW0504) w obszarze dorzecza Wisły; typ – potok nizinny piaszczysty; status – silnie zmieniona część wód; zły stan; zagrożona nieosiągnięciem celu środowiskowego,
5. Dopływ spod Sielca o kodzie PLRW20002621952 która stanowi scaloną część wód regionu wodnego Górnej Wisły (GW501) w obszarze dorzecza Wisły; typ – potok nizinny piaszczysty; status – naturalna część wód; zły stan; zagrożona ze względu na zasolenie i wpływ wód pokopalnianych,
6. Piskorzeniec o kodzie PLRW20002621938 która stanowi scaloną część wód regionu wodnego Górnej Wisły (GW501) w obszarze dorzecza Wisły; typ – potok nizinny

piaszczysty; status – naturalna część wód; zły stan; zagrożona ze względu na zasolenie i wpływ wód pokopalnianych,

7. Trześniówka od Karolówki do ujścia o kodzie PLRW 200019219699, która stanowi scaloną część wód regionu wodnego Górnej Wisły (GW0504) w obszarze dorzecza Wisły; typ – potok nizinny piaszczysty; status – silnie zmieniona część wód; zły stan; zagrożona nieosiągnięciem celu środowiskowego.

12.4. Wody podziemne

Wschodnie krańce miasta znajdują się w obrębie wydzielonego w widłach Wisły i Sanu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 425 Dębica – Stalowa Wola – Rzeszów (utworzonego zgodnie z dokumentacją hydrogeologiczną, zatwierdzoną decyzją MOŚZNiL nr KDH 1/013/6037/97 z dnia 18.07.1997r. ze zmianą w postaci dodatku do dokumentacji hydrogeologicznej przyjętego przez Ministra Środowiska Zawiadomieniem z dnia 15.12.2011r.) Jest to największy zbiornik na terenie woj. podkarpackiego. Kolektorami zasobów wodnych są czwartorzędowe piaski i żwiry. Wydatki studni wahają się w granicach od 50 – 70 m³/h. Czwartorzędowy poziom wodonośny na terenie miasta (obszar GZWP) pozbawiony jest przypowierzchniowej, ciągłej warstwy izolacyjnej, co stwarza zagrożenie przenikania zanieczyszczeń z powierzchni. Wobec powyższego obszar Zbiornika podlega ochronie poprzez stosowanie ograniczeń i wskazań w zagospodarowaniu. Dotyczą one przede wszystkim zakazu lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko bez zabezpieczeń chroniących zasoby wodne. Zasoby GZWP stanowią źródło zaopatrzenia miasta w wodę pitną poprzez eksploatację ujęcia Studzieniec II – Bukie, zlokalizowanego na terenie gminy Grębów. W odległości kilku km od wschodniej granicy miasta (obszar gminy Grębów) zlokalizowane są studnie, czasowo wyłączzonego z eksploatacji ujęcia Studzieniec I. Teren miasta znajduje się w znacznej odległości (kilka km) od ustanowionych granic stref ochrony pośredniej ujęć. Wg danych publikowanych przez WIOŚ w Rzeszowie na terenie miasta nie jest prowadzony monitoring wód podziemnych. Tarnobrzeg znajduje się w obrębie 2 Jednolitych Części Wód Podziemnych o numerach PLGW2200126 i PLGW2200125, których stan zarówno pod względem chemicznym jak i ilościowym został oceniony jako dobry, a wyznaczonym celem środowiskowym jest utrzymanie tego stanu.

12.5. Udokumentowane kompleksy podziemnego składowania dwutlenku węgla

Na obszarze miasta Tarnobrzeg nie występują udokumentowane kompleksy podziemnego składowania dwutlenku węgla.

13. Stan systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami

13.1. Stan systemu komunikacji

Sieć drogowa

Tarnobrzeg jest miastem, w którym krzyżują się ważne trasy komunikacyjne o znaczeniu krajowym i wojewódzkim:

- droga krajowa nr 9 (DK9) z Radomia przez Ostrowiec Świętokrzyski i Tarnobrzeg do Rzeszowa,
- droga wojewódzka nr 723 (DW723) łącząca DK77 w Sandomierzu z DW871 w Tarnobrzegu – o długości ok. 10,5 km,
- droga wojewódzka nr 871 (DW871) łącząca Stalową Wolę przez Grębów z Tarnobrzegiem – o długości ok. 13,4 km,
- droga wojewódzka nr 758 (DW758) łącząca DW757 w Iwaniskach przez Klimonów z Tarnobrzegiem - o długości ok. 1 km,
- droga wojewódzka nr 985 (DW985) łącząca Nagnajów przez Baranów Sandomierski i Mielec z Dębicą – o długości ok. 100 m.

Przez miasto przebiega również kilka dróg powiatowych. Większość z nich wymaga przebudowy poprzez wzmocnienie nawierzchni, segregację ruchu pieszego i samochodowego oraz budowę odwodnienia. Dla poprawy układu komunikacji drogami powiatowymi niezbędne są również inwestycje polegające na budowie nowych odcinków dróg powiatowych. Drogami powiatowymi o największym natężeniu ruchu samochodowego jest ciąg ulic Mickiewicza i Orłąt Lwowskich, które wymagają przebudowy polegającej na wzmocnieniu konstrukcji jezdni, wydzieleniu ciągów pieszo-rowerowych, odwodnieniu korony drogi oraz wykonaniu oświetlenia ulicznego.

Łączna długość dróg gminnych wynosi 94,7 km w tym o ulepszonej nawierzchni 44,7 km.

Kolej

Przez teren Miasta Tarnobrzega przebiegają linie kolejowe nr 25 (Łódź Kaliska – Dębica), 74 (Sobów – Stalowa Wola Rozwadów) oraz 70 (Włoszczowice – Chmielów). Na terenie miasta jest zlokalizowany kluczowy węzeł kolejowy w Sobowie, co oznacza duże szanse związane z wyrażonym m.in. w planach na najbliższą perspektywę ukierunkowaniu wydatkowania funduszy europejskich, gdzie ten rodzaj komunikacji będzie traktowany, jako

szczególnie ważny. Dodatkowa przy południowo – wschodniej granicy miasta, na terenie gminy Nowa Dęba, zlokalizowany jest węzeł kolejowy Ocice.

Węzły te były uwzględnione przy projektowaniu lokalizacji obiektów II etapu rozwoju Tarnobrzесьkiego Parku Przemysłowo Technologicznego z uwagi na atrakcyjność wynikającą z poszerzonej (o kolejową) dostępności komunikacyjnej tych obszarów inwestycyjnych. Sąsiedztwo węzła kolejowego w Ocicach dodatkowo otwiera dodatkowe możliwości kooperacyjne z Parkiem Przemysłowym w Mielcu związane z wykorzystaniem linii kolejowej nr 25.

Niestety infrastruktura towarzysząca w postaci dworca PKP nie jest dobra. Dworzec jest w niezadowalającym stanie technicznym. Pozytywnym czynnikiem odnoszącym się do zagadnienia komunikacji kolejowej w Tarnobrzegu jest zbudowany w ostatnich latach wiadukt na skrzyżowaniu tej linii z drogą wojewódzką Tarnobrzeg- Stalowa Wola. Nowoczesny wiadukt zbudowany przy wykorzystaniu funduszy europejskich jest bardzo korzystnym rozwiązaniem, bowiem zapewnia odciążenie lokalnej polityki rozwojowej zarówno w związku z planowanym przebiegiem tzw. szybkiej kolei jak również w związku z planowaną budową drogi obwodowej Miasta.

13.2. Zaopatrzenie w wodę

Zaopatrzeniem w wodę i odprowadzeniem ścieków w Tarnobrzegu zajmuje się przedsiębiorstwo o nazwie Tarnobrzесьkie Wodociągi Spółka z o.o., w Tarnobrzegu". Przedsiębiorstwo to w 100% stanowi własność miasta Tarnobrzega, prowadzi statutową działalność dostawy wody oraz odbioru i oczyszczania ścieków na obszarze miasta Tarnobrzega. Podstawowym źródłem zasilania sieci miejskiego systemu wodociągowego jest Stacja Uzdatniania Wody – zakład zlokalizowany w Jeziórku. Stacja zaopatrywana jest w wodę z dwóch ujęć głębinowych: Studzieniec I i Studzieniec II. Woda z ujęć po uzdatnieniu jest podawana poprzez rozbudowaną sieć rozdzielczą dla zaopatrzenia mieszkańców i obiektów położonych na terenie następujących miejscowości: miasta Tarnobrzega i miejscowości Stale w gminie Grębów oraz dla Huty Szkła Pilkington Sandoglass w Sandomierzu. Aktualnie siecią wodociągową objęty jest cały teren miasta i wg danych GUS w 2012 roku długość czynnej sieci rozdzielczej wynosiła 172,7 km. Najdłuższa sieć wodociągowa zlokalizowana jest na terenie miasta Tarnobrzega (ok. 70% całej sieci wodociągowej miasta). Natomiast na terenie osiedli: Wielowieś, Miechocin i Sobów zlokalizowanych jest po 6% sieci rozdzielczej, na terenie osiedla Mokrzychów – 5%, osiedla Zakrzów – 3% oraz po 2% na terenie osiedli Sielec i Dzików. Przy czym porównując zużycie wody w poszczególnych osiedlach tarnobrzесьkich widoczny jest jeszcze większy udział miasta Tarnobrzeg (aż 89% całkowitego zużycia wody na terenie miasta).

13.3. Odprowadzanie ścieków

Stopień skanalizowania Tarnobrzega, w stosunku do liczby ludności, przekracza 80%. Natomiast w odniesieniu do powierzchni terenu skanalizowane jest niespełna 40%. Nieskanalizowane są przede wszystkim osiedla wiejskie. Wobec powyższego, przy blisko 100% zwodociągowaniu miasta, istnieje pilna potrzeba realizacji inwestycji w zakresie budowy zintegrowanego systemu odbioru i oczyszczania ścieków w obszarze miasta i tym samym eliminacja praktyki gromadzenia ścieków sanitarno-bytowych w bezodpływowych zbiornikach. Zbiorniki te stanowią poważne zagrożenia dla utworów wodonośnych występujących w tym rejonie, a pozbawionych warstw izolujących je od powierzchni terenu. Podłączenie nowych terenów do kanalizacji odprowadzającej ścieki do istniejącej oczyszczalni ścieków nie stworzy problemów, gdyż w chwili obecnej jej przepustowość wykorzystywana jest w niespełna 50%. Ponadto, ścieki te dotychczas trafiały na oczyszczalnię jako ścieki dowożone.

Kolejnym problemem jest funkcjonowanie systemu gospodarki ściekami, w tym również niezakłóconej pracy miejskiej oczyszczalni ścieków, w okresach wysokiego poziomu wody w rzece Wiśle. Występują wówczas problemy z odprowadzaniem oczyszczonych ścieków, a także z odprowadzaniem wód opadowych przelewem na zbiorniku retencyjnym. Dodatkowo usytuowanie wysokościowe korony przelewu sprawia, iż działa on rzadko (na podstawie kilkuletniej pracy stwierdza się, że działa on zwykle podczas deszczy nawalnych, przeciętnie 2 razy w roku) i tym samym odprowadzanie wód opadowych ze zbiornika (w ilości ok. 3500 m³) powoduje nadmierne rozcieńczenie ścieków dopływających na oczyszczalnię i zakłóca reżim technologiczny jej pracy, zwłaszcza w części biologicznego oczyszczania. W zakresie gospodarki osadowej prowadzonej w miejskiej oczyszczalni ścieków praktykuje się aktualnie wykorzystanie odwodnionych, przefermentowanych osadów do rekultywacji terenów zdegradowanych działalnością kopalni siarki. Z chwilą zakończenia procesu rekultywacji tych terenów pojawi się problem ostatecznego zagospodarowania osadów.

13.4. System elektroenergetyczny

Miasto Tarnobrzeg w energię elektryczną zasilane jest z systemu sieci 110 kV poprzez 4 stacje transformatorowe 110/SN – tzw. główne punkty zasilające (GPZ):

- GPZ Tarnobrzeg,
- GPZ Machów,
- GPZ Trześć,
- GPZ przemysłowy Machów I.

Tarnobrzeski system sieci 110 kV połączony jest liniami 110 kV ze stacją systemową 220/110 kV Chmielów. Miejska sieć rozdzielcza 15 kV pracuje w zasadzie w układzie rozciętych pętli z możliwością drugostronnego zasilania stacji transformatorowych 15/0.4 kV. Na części osiedli miasta o charakterze „wiejskim” stacje transformatorowe napowietrzne 15/0,4 kV zasilane są promieniowo (jednostronnie).

Analizując obciążenie głównych punktów zasilania miasta GPZ 110/15 kV Tarnobrzeg i GPZ Machów 110/15/6 kV należy stwierdzić, że oba GPZ-ty posiadają znaczne rezerwy mocy zainstalowanej w stosunku do pobranej. Większość stacji transformatorowych SN/nN zasilających miasto posiada znaczne rezerwy mocy nawet do 60%.

Stan techniczny elektroenergetycznych linii przesyłowych 110 kV, jak również magistralnych linii 15 kV oceniany jest jako dobry. Linie magistralne średnich napięć dla poprawy warunków napięciowych zostały zmodernizowane w ostatnich latach. Wykonano ich remont zwiększając przekrój przewodu na 70 mm², oraz wybudowano nowe odcinki linii z GPZ Tarnobrzeg zmieniając układ rozcięć. Uzyskano w ten sposób większą pewność i niezawodność w zasilaniu odbiorców. Systematycznie też dokonywana jest wymiana dużej części kabli 15 kV - suchych z polietylenu niesieciovanego (awaryjne). Na osiedlach „wiejskich” dokonano wymiany starych wyeksploatowanych stacji trafo na nowe, jak również dobudowano nowe stacje transformatorowe na os. Dzików, Wielowieś, Sielec, Zakrzów, Wymysłów, Miechocin i Mokszyzów dla potrzeb zasilania nowo powstającej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej dla tych osiedli. Sieć niskiego napięcia w dużej mierze została wyremontowana, przewody aluminiowe Al są systematycznie wymieniane na przewody izolowane AsXSn o większym przekroju, słupy drewniane wymieniane na nowe żelbetowe. Niektóre odcinki sieci niskiego napięcia w związku z rozwojem miasta zostały skablowane.

13.5. Gospodarowanie odpadami

Od stycznia 2012 roku weszła w życie nowelizacja ustawy o utrzymaniu porządku i czystości w gminach⁸ zmieniająca od podstaw system zagospodarowania odpadów. Sejmik Województwa Podkarpackiego Uchwałą Nr XXIV/409/12 z dnia 27 sierpnia 2012r. przyjął przekazany przez Zarząd Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie projekt Planu Gospodarki Odpadami dla Województwa Podkarpackiego i uchwalił Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Podkarpackiego. W związku ze zmianą na terenie miasta Tarnobrzega system gospodarowania odpadami został określony w *Regulaminie Utrzymania Czystości i Porządku na terenie Miasta Tarnobrzega*, przyjętym uchwałą Nr XXXVII/494/2013 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 31.01.2013 r. Zgodnie z zasadami określonymi w Regulaminie mieszkańcy miasta zobowiązani są do selektywnej zbiórki takich

⁸ Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2013 poz. 21)

odpadów jak: szkło, tworzywa sztuczne, metale, papier, tektura, opakowania wielomateriałowe, odpady komunalne ulegające biodegradacji, odpady zielone, odpady wielogabarytowe, odpady elektryczne i elektroniczne, przeterminowane leki, zużyte baterie i akumulatory, zużyte opony, chemikalia, odpady budowlane i rozbiórkowe. Odpady zbierane są w kolorowych workach lub pojemnikach przeznaczonych na konkretny rodzaj odpadów. Odpady odbierane są przez uprawnione podmioty i przekazywane do odzysku lub unieszkodliwiania. Zebrane odpady nie nadające się do odzysku, przeznaczone do unieszkodliwiania przez składowanie trafiają na składowisko odpadów w miejscowości Piaseczno, na terenie Gminy Łoniów. W ostatnich latach można zauważyć wzrost ilości zebranych odpadów komunalnych (tabela 9). W 2012 r. wskaźnik wytwarzania odpadów na 1 mieszkańca wyniósł 214,2 kg. Aż 89,6% wytworzonych odpadów zostało poddanych odzyskowi.

13.6. System gazowniczy

Gaz ziemny doprowadzany jest na obszar miasta z gazociągu wysokoprężnego systemu krajowego. Jest to gazociąg o średnicy \varnothing 300 mm i ciśnieniu 4 MPa, relacji Sędziszów – Komarów – Lubienia, który przebiega po terenie miasta z południa na północ przez część środkową obszaru miasta. Długość tego gazociągu na terenie miasta wynosi 15,5 km. Po zachodniej części miasta za rzeką Trześniówką przebiega tranzytem na kierunku północ-południe drugi gazociąg wysokoprężny \varnothing 250 CN 40 z miejscowości Trześć do rejonu byłej Kopalni Jeziórko. Gazociąg ten jest odgałęzieniem od gazociągu magistralnego Rozwadów – Sandomierz. Drugostronne doprowadzenie gazu do terenów Kopalni z południa zapewnia gazociąg \varnothing 200 mm CN40, który jest odgałęzieniem od gazociągu Komarów – Sandomierz. Z gazociągu wysokoprężnego Komarów – Sandomierz zasilane są trzy stacje redukcyjne pierwszego stopnia usytuowane przy ul. Zwierzynieckiej (północna część obszaru miasta), w osiedlu Sielec (środkowa część) oraz w rejonie miejscowości Chmielów (na południu od miasta). Stacje te są źródłami zasilania pierścieniowego układu sieci gazowej średnio-prężnej funkcjonującej na obszarze miasta Tarnobrzeg. Bezpośrednio z układu sieci średnio-prężnej obsługiwana jest znaczna część obszaru zainwestowania miejskiego m.in. osiedla Piastów, Sobów, Wielowieś, Sielec, Zakrzów, Miechocin, Mokrzyszów, Nagnajów, rejon TSSE oraz część osiedla Dzików. Siecią średnio-prężną zasilane są także cztery stacje redukcyjno-pomiarowe drugiego stopnia zlokalizowane w osiedlach Serbinów, Podłęże oraz przy ul. Kopernika. Stacje te są źródłami pierścieniowych układów sieci nisko-prężnej obsługujących skoncentrowane zespoły zabudowy w środkowej części obszaru miasta. Ze stacji przy ul. Kopernika siecią niskoprężną doprowadzany jest gaz do osiedli Stare Miasto, Centrum, Przywiśle, Wielopole i Siarkowiec. Ze stacji usytuowanej w osiedlu Serbinów siecią

niskoprężną obsługiwana jest część osiedla Serbinów. Natomiast sieć niskoprężna zasilana ze stacji Podłęże obsługuje część osiedla Dzików.

13.7. System ciepłowniczy

System ciepłowniczy Tarnobrzega zaspokaja potrzeby odbiorców w zakresie centralnego ogrzewania i ciepłej wody użytkowej. System ten tworzą: Źródła ciepła: Ciepłownia Nr 2 i Ciepłownia Nr 3, oraz magistrale ciepłownicze, rurociągi rozdzielcze i węzły ciepłownicze obsługujące potrzeby grzewcze obszarów zasilanych z miejskiego systemu ciepłowniczego rurociągi rozdzielcze i węzły ciepłownicze.

14. Zadania służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych

Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podkarpackiego (wg projektu – wrzesień 2014) dla miasta Tarnobrzeg określa następujące inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym wynikające z dokumentów rządowych i samorządowych:

1. I-8 i IV-5 – Budowa drogi ekspresowej S-74 na odcinku Opatów – Nisko zgodnie z Programem Operacyjnym Infrastruktura i Środowisko na lata 2007/2013 oraz Programem budowy dróg krajowych na lata 2011-2015,
2. III-11 – Tarnobrzesci Park Przemysłowo – Technologiczny zgodnie z Program Operacyjny Rozwoju Polski Wschodniej na lata 2007 – 2013,
3. V-3 – Modernizacja linii kolejowych dla osiągnięcia docelowych prędkości – linia kolejowa nr 25 zgodnie z Master Planem dla Transportu Kolejowego w Polsce do 2030 roku,
4. VI-2 – Prace na liniach kolejowych nr 25, 74, 78 na odcinku Stalowa Wola – Tarnobrzeg / Sandomierz Ocice Padew/ zgodnie z Dokumentem Implementacyjnym do Strategii rozwoju transportu do 2010 r. (z perspektywą do 2030 roku),
5. VIII-2 – Zabezpieczenie przez zagrożeniem powodziowym doliny Wisły na odcinku od ujścia Wisłoki do ujścia Sanu zgodnie z Programem ochrony przed powodzią w dorzeczu górnej Wisły,
6. VIII-5 – Ochrona przed powodzią w zlewni Trześniówki zgodnie z Programem ochrony przed powodzią w dorzeczu górnej Wisły,
7. XII-3 – Budowa i rozbudowa instalacji przetwarzania selektywnie zebranych odpadów zielonych i innych bioodpadów zgodnie z Planem Gospodarki Odpadami dla województwa podkarpackiego,

8. XII-13 – Budowa instalacji pirolizy zgodnie z Planem Gospodarki Odpadami dla województwa podkarpackiego.

Dodatkowo wskazane zostały inwestycje obejmujące całe województwo wynikające z:

1. Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2007-2013, tj.:
 - opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000,
 - ochrona ex-situ dziko rosnących, zagrożonych i chronionych roślin w Polsce wschodniej,
 - czynna ochrona cisa pospolitego na wybranych obszarach Natura 2000 w Polsce;
2. Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej na lata 2007-2013, tj. sieć szerokopasmowa Polski wschodniej;
3. Planu Gospodarki Odpadami dla województwa podkarpackiego, tj. punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych w każdej gminie.

15. Wymagania dotyczące ochrony przeciwpowodziowej

Zagrożenia naturalne na terenie Tarnobrzega wynikają z budowy geologicznej, rzeźby terenu, warunków hydrogeologicznych i hydrologicznych. Z uwagi na położenie znacznej części miasta w dolinie rzeki Wisły, występują tu zagrożenia powodziowe związane z katastrofalnymi stanami wód w rzece. Teren miasta zalicza się do obszarów o znacznym stopniu narażenia na niebezpieczeństwo wystąpienia zagrożeń powodziowych. Wszystkie rzeki przepływające przez jego teren posiadają obustronne obwałowania.

Mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego zostały opracowane w ramach projektu "Informatyczny System Osłony Kraju przed nadzwyczajnymi zagrożeniami" (ISOK) przez Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej PIB - Centra Modelowania Powodzi i Suszy w Gdyni, Poznaniu, Krakowie i we Wrocławiu. Przekazanie przez Prezesa KZGW ostatecznych wersji map jednostkom administracji, o którym mowa w art. 88f ust. 3 ustawy Prawo wodne nastąpiło w dniu 15 kwietnia 2015 r.

Zgodnie z ww. mapami zagrożenia powodziowego wyłącznie tereny między linią brzegową rzek: Wisły, Trześniówki, Mokrzeszówki i Żupawki, a ich wałami przeciwpowodziowymi, w myśl art. 9 pkt 6c ustawy Prawo wodne to obszary szczególnego zagrożenia powodzią, służące przepuszczeniu wód powodziowych. Na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią obowiązują zakazy, nakazy, ograniczenia i dopuszczenia wynikające z przepisów odrębnych dotyczących ochrony przed powodzią.

Znaczna część terenu miasta z wyłączeniem terenów wyżej wyniesionych zlokalizowana jest w obszarze zagrożenia powodziowego w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego, przy wyznaczaniu którego przyjęto przepływ o średnim prawdopodobieństwie wystąpienia powodzi wynoszącym raz na 100 lat (Q1%). Są to tereny

chronione wałami przeciwpowodziowymi głównych rzek, narażone na niebezpieczeństwo wystąpienia powodzi w przypadku ich uszkodzenia, przesiąkania lub przelania się wody przez wały.

Poza zasięgiem prawdopodobnych zalewów znajdują się tereny miasta położone na terasie wysokiej Wisły i Równinie Tarnobrzeskiej tj. Centrum Miasta z osiedlem Serbinów, osiedle Miechocin, Ocice, Mokrzychów i częściowo Sobów.

Warunkiem uniknięcia ewentualnego zagrożenia powodzią na obszarze zagrożenia powodziowego w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego jest utrzymanie w należyтым stanie technicznym wałów przeciwpowodziowych, poprzez stałą ich modernizację celem eliminacji uszkodzeń i zniszczeń. W latach 2001-2005 na terenie powiatu tarnobrzeskiego grodzkiego i ziemskiego zostało wykonanych szereg przedsięwzięć w zakresie odbudowy i modernizacji obwałowań przeciwpowodziowych, głównie rzeki Wisły.

Projekt

część III

Kierunki zagospodarowania przestrzennego

Spis treści:

1. Cele polityki przestrzennej gminy	3 -
2. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów, w tym wynikające z audytu krajobrazowego	5 -
3. Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów	7 -
3.1. U1 – obszar centrum usługowego staromiejskiego	8 -
3.2. MN – obszary zabudowy jednorodzinnej miejskiej	9 -
3.3. MN1 – obszary zabudowy jednorodzinnej podmiejskiej i wiejskiej	10 -
3.4. MN/U – obszary zabudowy mieszkaniowo-usługowej	11 -
3.5. MW – obszary zabudowy wielorodzinnej	12 -
3.6. U – obszary usług komercyjnych	13 -
3.7. UP – obszary usług publicznych	13 -
3.8. UT – obszary usług turystyki	14 -
3.9. US – obszary usług sportu i rekreacji	15 -
3.10. UC – obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m ² - 15 -	
3.11. U/P – obszary zabudowy usługowo-produkcyjnej (aktywności gospodarczej)	16 -
3.12. P – obszary zabudowy przemysłowej	16 -
3.13. PE – obszary eksploatacji powierzchniowej	17 -
3.14. R – obszary rolnicze	17 -
3.15. ZL – lasy	17 -
3.16. ZLp – zalesienia	17 -
3.17. ZP – obszary zieleni urządzonej	18 -
3.18. ZC – cmentarze	18 -
3.19. ZD – obszary ogrodów działkowych	18 -
3.20. Z – obszary zieleni	18 -
3.21. WS – wody powierzchniowe śródlądowe	19 -
3.22. KS – obszary urządzeń komunikacji	19 -
3.23. KK – obszary komunikacji kolejowej	20 -
3.24. E – obszary infrastruktury technicznej - elektroenergetyka	20 -
3.25. W – obszary infrastruktury technicznej - wodociągi	20 -
3.26. G – obszary infrastruktury technicznej - gazownictwo	21 -
3.27. C - obszary infrastruktury technicznej – ciepłownictwo	21 -
3.28. K - obszary infrastruktury technicznej – kanalizacja	21 -
3.29. O - obszary infrastruktury technicznej – gospodarowanie odpadami	21 -
3.30. I - obszary infrastruktury technicznej – inne	22 -
3.31. KDGP – drogi i ulice klasy głównej ruchu przyspieszonego	22 -
3.32. KDG – drogi i ulice klasy głównej	22 -
3.33. KDZ – drogi i ulice klasy zbiorczej	22 -
3.34. Projektowane główne węzły i skrzyżowania dróg w ciągu dróg i ulic klasy G	23 -
3.35. RR – rezerwy terenu pod warianty przebiegu drogi ekspresowej S-74, zgodnie z Planem Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podkarpackiego	23 -
4. Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego	25 -
4.1. Podstawowe kierunki ochrony środowiska przyrodniczego	25 -
4.2. Obszary objęte ochroną na podstawie przepisów odrębnych	26 -
4.2.1. Główne zbiorniki wód podziemnych	26 -
4.2.2. Ujęcia wody	26 -
4.2.3. Obszar „Natura 2000”	26 -
4.2.4. Chronione gatunki flory, fauny i grzybów	26 -
4.2.5. Pomniki przyrody	27 -
4.3. Obszary ekologicznego systemu powiązań	27 -
4.4. Strefa ekotonowa	27 -
4.5. Zasady ochrony krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego	28 -

5. Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej	28 -
5.1. <i>Obszary i obiekty objęte ochroną konserwatorską</i>	28 -
5.2. <i>Wytyczne konserwatorskie:</i>	29 -
6. Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej	36 -
6.1. <i>Kierunki rozwoju systemów komunikacji</i>	36 -
6.1.1. <i>Podstawowy układ drogowy</i>	37 -
6.1.2. <i>Uzupełniający układ drogowy</i>	37 -
6.1.3. <i>Parkowanie i miejsca postojowe</i>	37 -
6.1.4. <i>Ruch pieszy i rowerowy</i>	39 -
6.2. <i>Kierunki rozwoju systemów infrastruktury technicznej</i>	39 -
6.2.1. <i>Gospodarka wodno-ściekowa</i>	40 -
6.2.2. <i>Zaopatrzenie w energię elektryczną</i>	40 -
6.2.3. <i>Zaopatrzenie w gaz</i>	42 -
6.2.4. <i>Telekomunikacja</i>	42 -
6.2.5. <i>Gospodarka odpadami</i>	42 -
7. Inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym	43 -
7.1. <i>Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym</i> .	43 -
7.2. <i>Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym</i>	43 -
8. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych	44 -
8.1. <i>Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych</i>	44 -
8.2. <i>Obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości</i>	44 -
8.3. <i>Obszary rozmieszczenia wielkopowierzchniowych obiektów handlowych</i>	45 -
8.4. <i>Obszary przestrzeni publicznej</i>	45 -
9. Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.	45 -
9.1. <i>Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego (art. 10. ust. 2 pkt 9)</i>	45 -
9.2. <i>Obszary wymagające przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.</i> .	46 -
10. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej	46 -
11. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych -	47 -
11.1. <i>Obszary zagrożenia powodzią</i>	47 -
11.2. <i>Obszary osuwania się mas ziemnych</i>	48 -
12. Obiekty i obszary dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny	48 -
13. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. Nr 41, poz. 412, z późn. zm.⁶⁾) - nie wyznacza się ze względu na brak ich występowania	49 -
14. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji	49 -
15. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych	49 -
16. Obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie	50 -
17. Granice obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu ...	51 -

Spis tabel:

Tabela 1 Liczba miejsc postojowych w zależności od funkcji terenu	38 -
Tabela 2 Tereny kolejowe zamknięte	49 -

1. Cele polityki przestrzennej gminy

Celem strategicznym rozwoju społeczno - gospodarczego i przestrzennego miasta Tarnobrzega jest uzyskanie takiej funkcjonalno-przestrzennej struktury tej jednostki, która w harmonijny, zrównoważony sposób wykorzysta jej walory przyrodnicze i kulturowe, dla poprawy warunków życia mieszkańców.

Zgodnie ze Strategią Rozwoju Miasta Tarnobrzega na lata 2014-2020 pożądanym obrazem Tarnobrzega roku 2020 jest miasto stabilne i bezpieczne, które poprzez optymalne wykorzystanie swego potencjału oraz procesów rewitalizacji obszarów po przemyśle siarkowym zapewnia miejsca pracy oraz godziwe warunki życia swoich mieszkańców.

Cel ten będzie realizowany przez następujące cele strategiczne:

- 1) Wzmocnienie atrakcyjności inwestycyjnej oraz rozwinięcie jak najlepszych warunków dla trwałego rozwoju gospodarczego Tarnobrzega,
- 2) Wzrost poziomu i jakości życia, poprawa spójności społecznej oraz wzmocnienie aktywności obywatelskiej
- 3) Poprawa wykorzystania zasobów przyrodniczych, wzmocnienie ochrony przed zagrożeniami oraz rozwój przestrzenny Tarnobrzega jako bieguna wzrostu.

Powyżej sformułowane cele strategiczne są równe pod względem ważności i pilności. Dla realizacji celów strategicznych w Strategii rozwoju miasta Tarnobrzega wskazane zostały cele operacyjne stanowiące ich rozwinięcie i obejmujące krótszy horyzont czasowy. Ich realizacja stanowi podstawę do osiągnięcia celów strategicznych.

Celami operacyjnymi niezbędnymi do osiągnięcia pierwszego celu strategicznego są:

- rozbudowa i rozwój Tarnobrzęskiego Parku Technologiczno-Przemysłowego oraz stref inwestycyjnych,
- wykreowanie atrakcyjnej oferty turystycznej bazującej na lokalnych zasobach i współpracy z sąsiednimi gminami,
- promocja gospodarcza miasta i wdrożenie kompleksowego systemu obsługi inwestorów,
- poszerzenie oferty i zakresu usług na rzecz sektora przedsiębiorczości,
- wzrost liczby i zakresu projektów partnerskich oraz rozwój komunikacji z pobliskimi jednostkami samorządowymi,
- rozwój funkcji Tarnobrzega jako subregionalnego bieguna wzrostu.

Celami operacyjnymi niezbędnymi do osiągnięcia drugiego celu strategicznego są:

- poprawa jakości i dostępności usług edukacyjnych,
- wzrost dostępności kompleksowej opieki medycznej i jakości systemu ochrony zdrowia,
- poprawa integracji społecznej,

- wzrost aktywności zawodowej i poprawa adaptacyjności,
- rewitalizacja oraz optymalne wykorzystanie obiektów i zasobów dziedzictwa kulturowego,
- zbudowanie zintegrowanej oferty kulturalnej dla mieszkańców i przyjezdnych,
- poprawa stanu i rozbudowa infrastruktury sportowo-rekreacyjnej,
- wzrost aktywności obywatelskiej oraz współpracy instytucji społecznych z publicznymi.

Celami operacyjnymi niezbędnymi do osiągnięcia trzeciego celu strategicznego są:

- poprawa stanu, rozbudowa i unowocześnienie infrastruktury technicznej,
- poprawa zewnętrznej i wewnętrznej obsługi komunikacyjnej,
- poprawa dostępu do technologii informacyjnych oraz rozwój e-usług,
- poprawa stopnia zabezpieczenia mieszkańców przed zagrożeniami naturalnymi oraz technologicznymi,
- rozwój systemów zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego,
- promocja i rozwój stosowania Odnawialnych Źródeł Energii oraz efektywnego wykorzystania energii,
- rewitalizacja obszarów miejskich i przemysłowych,
- kompleksowe uporządkowanie przestrzeni publicznej Miasta,
- poprawa spójności przestrzennej osiedli tarnobrzeskich.

Przy sporządzaniu Studium uwzględniono w szczególności:

- Zasady określone w "Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030",
- Ustalenia wynikające z obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego;
- Obowiązujące Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Tarnobrzeg, Tarnobrzeg 2009,
- Ustalenia Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podkarpackiego wraz z projektem zmiany – Perspektywa 2030 (projekt)
- Strategii Rozwoju Województwa Podkarpackiego 2020,
- Strategii Rozwoju Miasta Tarnobrzega 2013.

Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego miasta Tarnobrzega jest podstawowym dokumentem dla władz samorządowych, na podstawie, którego powinna być prowadzona polityka i strategia działań, przede wszystkim w sferze zagospodarowania przestrzennego, a także w sferze społeczno-gospodarczej i ekologicznej, które bezpośrednio lub pośrednio wpływają na kształtowanie struktury przestrzennej i układu funkcjonalno-przestrzennego. W przypadku istotnych zmian uwarunkowań lub dokonania znaczących odstępstw od ustaleń niniejszego Studium, należy przystąpić do kolejnych jego aktualizacji.

2. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów, w tym wynikające z audytu krajobrazowego

Z uwagi na uwarunkowania środowiska, uwarunkowania społeczno – demograficzne i pełnione przez nie funkcje, proponowane zmiany koncentrują się przede wszystkim w następujących kierunkach:

- wytworzenie i rozwój ścisłego centrum jako ośrodka usługowego o znaczeniu ogólnomiejskim i ponadlokalnym,
- wielofunkcyjny rozwój terenów byłych wsi włączonych w granice miasta, ze szczególnym uwzględnieniem zmian jakościowych i możliwości wprowadzenia funkcji miejskich oraz związanych z rekreacją i turystyką,
- rehabilitacja i wykorzystanie terenów po zakończonej eksploatacji siarki na tereny usług komercyjnych, w tym związanych z turystyką, sportem i rekreacją,
- rozwój terenów inwestycyjnych, w tym rozbudowa i rozwój Tarnobrzeskiego Parku Technologiczno-Przemysłowego,
- właściwe wykorzystanie rolniczej przestrzeni produkcyjnej, ograniczonej na terenie miasta do niezbędnego minimum,
- powiększanie w miarę możliwości zasięgu terenów zieleni poprzez zalesienia, zadrzewienia i zakrzewienia śródpolne, przywodne oraz przydrożne, wiążące się we wspólny system przestrzenny.

W celu uporządkowania struktury układów przestrzennych miasta, wcielonych w jego granice wsi oraz nowych osiedli mieszkaniowych należy dążyć do wykształcenia obszarów integrujących i wpływających na tworzenie społeczności lokalnych. Uporządkowanie struktur urbanistycznych powinno odbywać się poprzez realizację jednakowej architektury pod względem form, kolorystyki i skali. Zastosowanie jednakowej formy i rodzaju pokrycia dachów jak i wykończenia elewacji budynków w poszczególnej jednostce osadniczej jest szansą na tworzenie niepowtarzalnych klimatów dla zamieszkania jak i wypoczynku. Rozwój zabudowy powinien następować w oparciu o istniejące i projektowane ciągi komunikacyjne i punkty widokowe, dominanty kompozycji przestrzennej oraz charakterystyczne obiekty.

Nowe inwestycje powinny być lokalizowane przede wszystkim w zasięgu terenów, na których już istnieje infrastruktura techniczna, jest planowana do realizacji w najbliższych latach lub najłatwiej ją rozbudować.

W Studium określono rejony lokalizowania poszczególnych funkcji:

- **U1** – obszar centrum usługowego staromiejskiego,
- **MN** – obszary zabudowy jednorodzinnej miejskiej,
- **MN1** – obszary zabudowy jednorodzinnej podmiejskiej i wiejskiej,
- **MN/U** – obszary zabudowy mieszkaniowo-usługowej,
- **MW** – obszary zabudowy wielorodzinnej,
- **U** – obszary usług komercyjnych,
- **UP** – obszary usług publicznych,
- **UT** – obszary usług turystyki,
- **US** – obszary usług sportu i rekreacji,
- **UC** – obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m²,
- **U/P** – obszary zabudowy usługowo-produkcyjnej (aktywności gospodarczej),
- **P** – obszary zabudowy przemysłowej,
- **PE** – obszary eksploatacji powierzchniowej złóż,
- **R** – obszary rolnicze,
- **ZL** – lasy,
- **ZLp** – zalesienia,
- **ZP** – obszary zieleni urządzonej,
- **ZC** – cmentarze,
- **ZD** – obszary ogrodów działkowych,
- **Z** – tereny zieleni,
- **WS** – wody powierzchniowe śródlądowe,
- **KS** – obszary urządzeń komunikacji,
- **KK** – obszary komunikacji kolejowej,
- **E** – obszary infrastruktury technicznej – elektroenergetyka,
- **W** – obszary infrastruktury technicznej – wodociągi,
- **G** – obszary infrastruktury technicznej – gazownictwo,
- **C** – obszary infrastruktury technicznej – ciepłownictwo,
- **K** – obszary infrastruktury technicznej – kanalizacja,
- **O** – obszary infrastruktury technicznej – gospodarowanie odpadami,
- **I** – obszary infrastruktury technicznej - inne,
- **KDGP** – drogi i ulice klasy głównej ruchu przyspieszonego,
- **KDG** – drogi i ulice klasy głównej istniejące i projektowane,
- **KDZ** – drogi i ulice klasy zbiorczej istniejące i projektowane,

- **RR** – rezerwa terenu pod warianty przebiegu drogi ekspresowej S-74, zgodnie z Planem Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podkarpackiego.

Ze względu na brak obowiązującego audytu krajobrazowego w studium nie zawarto zapisów dotyczących rekomendacji, wniosków oraz ustaleń wynikających z audytu krajobrazowego (art. 10 ust. 2 pkt 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - w części dot. audytu).

3. Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów

Przyjęte w Studium kierunki zmian w zagospodarowaniu przestrzennym wiążą się z określonymi standardami urbanistycznymi, stanowiącymi miarę jakości przestrzeni otwartej i zurbanizowanej.

Określone w Studium parametry i wskaźniki urbanistyczne stanowią wartości uśrednione, zostaną one dookreślone na etapie opracowywania planów miejscowych. Dopuszcza się wskazanie lokalnych dominant architektonicznych z uwzględnieniem spójności zespołu zabudowy. W przypadku powierzchni biologicznie czynnej zaleca się przyjmować wartość wskazaną w studium. W przypadkach szczególnie uzasadnionych np: wielkością działki, powierzchnią zabudowy już istniejącą na działce, wskazaniem ekofizjograficznymi dopuszcza się zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej.

Wysokości i wskaźnik intensywności zabudowy określa się dla różnych rodzajów zabudowy i na etapie opracowywania planów miejscowych i po przeprowadzeniu szczegółowej analizy dopuszcza się zwiększenie tych wskaźników np: w przypadku działek zabudowanych dopuszcza się zwiększenie maksymalnego wskaźnika intensywności zabudowy o nie więcej niż 100% a wysokości o nie więcej niż 3 metry. Powyższa możliwość nie dotyczy zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej.

Wyznacza się obszar centrum miasta, na którym dopuszcza się szczególne warunki inwestowania także w rozumieniu § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

Użyte w niniejszym Studium określenia i pojęcia, na potrzeby niniejszego dokumentu należy rozumieć w następujący sposób:

- 1) urządzenia towarzyszące – urządzenia budowlane, budynki garażowe, gospodarcze i higieniczno-sanitarne oraz obiekty małej architektury;
- 2) urządzenia infrastruktury technicznej - zlokalizowane pod ziemią, na ziemi albo nad ziemią przewody, urządzenia i obiekty wodociągowe, kanalizacyjne, ciepłownicze, elektryczne, gazowe i telekomunikacyjne i inne niezbędne do obsługi terenu;

- 3) wielkopowierzchniowy obiekt handlowy - obiekt handlowy o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², w którym prowadzona jest działalność handlowa.

Ze względu na skalę opracowania rysunku kierunków zagospodarowania przestrzennego, dopuszcza się na etapie opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego korektę, zgodnie z uwagami zawartymi na stronie 24 niniejszego opracowania.

Studium przyjmuje następujące kierunki i wskaźniki zagospodarowania terenów oraz użytkowania terenów dla poszczególnych funkcji:

3.1. U1 – obszar centrum usługowego staromiejskiego

Obszary istniejącej oraz projektowanej zabudowy wielofunkcyjnej mieszkaniowo- usługowej w tym: zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna (o niskiej intensywności), jednorodzinna; usługowa w tym: usługi: usługi handlu, gastronomii, rozrywki, obsługi finansowej, obsługi ruchu turystycznego, drobne usługi bytowe, kultury, zdrowia, opieki społecznej, administracji i inne nie kolidujące z przeznaczeniem na działkach sąsiednich wraz z niezbędnymi urządzeniami towarzyszącymi, urządzeniami infrastruktury technicznej, drogami i zielenią.

Zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy:

- 1) zaleca się dostosowanie charakteru usług do rangi centrum miasta i historycznej zabudowy,
- 2) zaleca się sytuowanie usług w parterach budynków lub piwnicach,
- 3) dopuszcza się sytuowanie usług w osobnych budynkach pod warunkiem dostosowania formy budynku do charakteru istniejącej zabudowy w tym w szczególności zabytkowej,
- 4) zakazuje się lokalizacji wielkopowierzchniowych obiektów handlowych
- 5) zaleca się eliminację substandardowej zabudowy gospodarczej i garażowej,
- 6) zakazuje się lokalizacji stacji paliw,
- 7) ustala się dopuszczalne formy zabudowy:
 - kamienica – budynek usytuowany w zwartej lub półzwartej pierzei zabudowy, w układzie kwartałów zabudowy obrzeżnej zamykającej podwórka. Budynek zabytkowy, historyczny lub współczesny plombowy dostosowany do zabudowy istniejącej w zależności od lokalnych uwarunkowań,
 - budynek wolnostojący - zabytkowy, historyczny lub współczesny dostosowany do zabudowy istniejącej w zależności od lokalnych uwarunkowań,
- 8) wszystkie przyszłe inwestycje muszą uznać priorytet ochrony terenów mieszkaniowo-usługowych; uciążliwość obiektów i urządzeń (hałas, emisja spalin itp.) nie może

- przekraczać dopuszczalnych norm na granicy działki zgodnie z przepisami odrębnymi,
- 9) nie dopuszcza się realizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko z wyłączeniem zabudowy mieszkaniowej wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą,
 - 10) zagospodarowanie terenów wymaga uwzględnienia ochrony konserwatorskiej – wpis do rejestru zabytków;
 - 11) tereny placów, parków, skwerów, ulic wyłączonych z ruchu posiadają charakter przestrzeni publicznych;
 - 12) z uwagi na usytuowanie i funkcję obszaru wymagane jest sporządzenia mpzp.

Parametry i wskaźniki urbanistyczne:

- 1) intensywność zabudowy nie mniejsza niż 0,01 i nie większa 2,5;
- 2) powierzchnia biologicznie czynna - nie ustala się minimalnej powierzchni lub zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 3) wysokość zabudowy w zależności od lokalnych uwarunkowań w dostosowaniu do zabudowy sąsiedniej, nie wyżej jednak niż 18 m;
- 4) wysokość obiektów towarzyszących w tym małej architektury do 4 m;

3.2. MN – obszary zabudowy jednorodzinnej miejskiej

Obszary istniejącej oraz projektowanej zabudowy mieszkaniowej z dopuszczonymi usługami o wysokiej intensywności zabudowy w tym: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wszystkich typów, usługi handlu, gastronomii, rozrywki, sportu i rekreacji, obsługi finansowej, obsługi ruchu turystycznego, drobne usługi bytowe, kultury, zdrowia, opieki społecznej, administracji, oświaty i inne wraz z niezbędnymi urządzeniami towarzyszącymi, urządzeniami infrastruktury technicznej, drogami i zielenią.

Zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy:

- 1) budowa lub rozbudowa istniejących obiektów powinna nawiązywać skalą i gabarytami do lokalnej tradycji budownictwa,
- 2) zaleca się sytuowanie usług w parterach budynków lub piwnicach,
- 3) zakazuje się lokalizacji wielkopowierzchniowych obiektów handlowych,
- 4) dopuszcza się sytuowanie usług w osobnych budynkach pod warunkiem dostosowania formy budynku do charakteru zabudowy,
- 5) nie dopuszcza się realizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko z wyłączeniem zabudowy mieszkaniowej wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą,
- 6) zaleca się eliminację substandardowej zabudowy gospodarczej i garażowej,

- 7) wszystkie przyszłe inwestycje, muszą uznać priorytet ochrony terenów mieszkaniowych, uciążliwość obiektów i urządzeń (hałas, emisja spalin itp.) nie może przekraczać dopuszczalnych norm na granicy działki zgodnie z przepisami odrębnymi,
- 8) na terenie objętym ochroną konserwatorską obowiązuje prowadzenie działań inwestycyjnych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Parametry i wskaźniki urbanistyczne:

- 1) intensywność zabudowy nie mniejsza niż 0,01 i nie większa 2,0;
- 2) powierzchnia biologicznie czynna nie mniejsza niż 10 % powierzchni działki lub terenu. W szczególnych przypadkach dopuszcza się ustalenie innej powierzchni biologicznie czynnej;
- 3) powierzchnię działki w zależności od lokalnych uwarunkowań nie mniejsza jednak niż 400 m². Dla zabudowy szeregowej i bliźniaczej dopuszcza się ustalenie mniejszej powierzchni działki;
- 4) wysokość zabudowy w zależności od lokalnych uwarunkowań w dostosowaniu do zabudowy sąsiedniej nie wyżej niż 13 m.

3.3. MN1 – obszary zabudowy jednorodzinnej podmiejskiej i wiejskiej

Obszary istniejącej oraz projektowanej zabudowy mieszkaniowej z dopuszczonymi usługami o niskiej intensywności zabudowy w tym: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna za wyjątkiem zabudowy szeregowej, zabudowa zagrodowa w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych, zabudowa obsługi rolnictwa, usługi: w tym handlu, gastronomii, rozrywki, sportu i rekreacji, obsługi finansowej, obsługi ruchu turystycznego, drobne usługi bytowe, kultury, zdrowia, opieki społecznej, administracji, oświaty i inne wraz z niezbędnymi urządzeniami towarzyszącymi, urządzeniami infrastruktury technicznej, drogami i zielenią.

Zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy:

- 1) zaleca się wyznaczenie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w oddzieleniu od terenów zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych oraz terenów zabudowy obsługi rolnictwa (poprzez oddzielenie rozumie się np zaprojektowanie pasa zieleni, strefowanie funkcji),
- 2) budowa lub rozbudowa istniejących obiektów powinna nawiązywać skalą i gabarytami do lokalnej tradycji budownictwa,
- 3) zaleca się sytuowanie usług w parterach budynków lub piwnicach,
- 4) dopuszcza się sytuowanie usług w osobnych budynkach pod warunkiem dostosowania formy budynku do charakteru zabudowy,
- 5) zaleca się eliminację substandardowej zabudowy gospodarczej i garażowej,

- 6) zakazuje się lokalizacji wielkopowierzchniowych obiektów handlowych,
- 7) wszystkie przyszłe inwestycje, muszą uznać priorytet ochrony terenów mieszkaniowych lub zagrodowych, uciążliwość obiektów i urządzeń (hałas, emisja spalin itp.) nie może przekraczać dopuszczalnych norm na granicy działki zgodnie z przepisami odrębnymi,
- 8) na terenie objętym ochroną konserwatorską obowiązuje prowadzenie działań inwestycyjnych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Parametry i wskaźniki urbanistyczne:

- 1) intensywność zabudowy nie mniejsza niż 0,01 i nie większa 0,8 ;
- 2) powierzchnia biologicznie czynna nie mniejsza niż 40% powierzchni działki budowlanej. W szczególnych przypadkach dopuszcza się ustalenie innej powierzchni biologicznie czynnej;
- 3) powierzchnia działki w zależności od lokalnych uwarunkowań nie mniejsza jednak niż 800 m². W szczególnych przypadkach dopuszcza się ustalenie mniejszej powierzchni działki;
- 4) wysokość zabudowy w zależności od lokalnych uwarunkowań w dostosowaniu do zabudowy sąsiedniej nie wyżej niż 12 m,

3.4. MN/U – obszary zabudowy mieszkaniowo-usługowej

Obszary istniejącej oraz projektowanej zabudowy mieszkaniowo-usługowej w tym zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna o niskiej intensywności (np. wille wielorodzinne do 3 kondygnacji i 5 mieszkań w budynku), zabudowa jednorodzinna wszystkich typów, usługi handlu, gastronomii, rozrywki, sportu i rekreacji, obsługi finansowej, obsługi ruchu turystycznego, drobne usługi bytowe, kultury, zdrowia, opieki społecznej, administracji, oświaty i inne wraz z niezbędnymi urządzeniami towarzyszącymi, urządzeniami infrastruktury technicznej, drogami i zielenią.

Zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy:

- 1) budowa lub rozbudowa istniejących obiektów powinna nawiązywać skalą i gabarytami do lokalnej tradycji budownictwa,
- 2) zaleca się sytuowanie usług w parterach budynków lub piwnicach,
- 3) dopuszcza się sytuowanie usług w osobnych budynkach pod warunkiem dostosowania formy budynku do charakteru zabudowy,
- 4) zaleca się eliminację substandardowej zabudowy gospodarczej i garażowej,
- 5) wszystkie przyszłe inwestycje, muszą uznać priorytet ochrony terenów mieszkaniowo-usługowych, uciążliwość obiektów i urządzeń (hałas, emisja spalin itp.) nie może przekraczać dopuszczalnych norm na granicy działki zgodnie z przepisami odrębnymi,

- 6) na terenie objętym ochroną konserwatorską obowiązuje prowadzenie działań inwestycyjnych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Parametry i wskaźniki urbanistyczne:

- 1) intensywność zabudowy nie mniejsza niż 0,01 i nie większa 2,0,
- 2) powierzchnia biologicznie czynna nie mniejsza niż 30% powierzchni działki budowlanej. W szczególnych przypadkach dopuszcza się ustalenie innej powierzchni biologicznie czynnej;
- 3) powierzchnia działki w zależności od lokalnych uwarunkowań nie mniejsza jednak niż 800 m². Na terenach położonych w centrum miasta dopuszcza się ustalenie powierzchni działki nie mniejszej niż 200 m². W szczególnych przypadkach dopuszcza się ustalenie mniejszej powierzchni działki np. działki pod budynkami;
- 4) wysokość zabudowy w zależności od lokalnych uwarunkowań w dostosowaniu do zabudowy sąsiedniej nie wyżej niż 12 m. W szczególnych przypadkach dopuszcza się ustalenie większego parametru w nawiązaniu do zabudowy sąsiedniej,

3.5. MW – obszary zabudowy wielorodzinnej

Obszary istniejącej oraz projektowanej zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z dopuszczonymi usługami w tym: usługi handlu, gastronomii, rozrywki, obsługi finansowej, obsługi ruchu turystycznego, drobne usługi bytowe, kultury, zdrowia, opieki społecznej, administracji wraz z niezbędnymi urządzeniami towarzyszącymi, urządzeniami infrastruktury technicznej, drogami i zielenią.

Zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy:

- 1) zaleca się sytuowanie usług w parterach budynków,
- 2) dopuszcza się sytuowanie usług w osobnych budynkach,
- 3) zakazuje się lokalizacji wielkopowierzchniowych obiektów handlowych,
- 4) zaleca się eliminację substandardowej zabudowy gospodarczej i garażowej,
- 5) wszystkie przyszłe inwestycje muszą uznać priorytet ochrony terenów mieszkaniowych; uciążliwość obiektów i urządzeń (hałas, emisja spalin itp.) nie może przekraczać dopuszczalnych norm na granicy działki zgodnie z przepisami odrębnymi,
- 6) na terenie objętym ochroną konserwatorską obowiązuje prowadzenie działań inwestycyjnych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Parametry i wskaźniki urbanistyczne:

- 1) intensywności zabudowy nie mniejsza niż 0,01 i nie większa niż 6,0,
- 2) powierzchnia biologicznie czynna działki budowlanej zgodnie z przepisami odrębnymi, dla istniejącej zabudowy w zależności od lokalnych uwarunkowań;

- 3) wysokość zabudowy w zależności od lokalnych uwarunkowań w dostosowaniu do zabudowy sąsiedniej nie wyżej niż 18 m. W szczególnych przypadkach dopuszcza się ustalenie wyższego parametru w nawiązaniu do zabudowy sąsiedniej;
- 4) powierzchnia nowej działki powinna być wyznaczana zgodnie z lokalnymi uwarunkowaniami.

3.6. U – obszary usług komercyjnych

Obszary istniejących i projektowanych podstawowych i ponadpodstawowych usług komercyjnych wraz z niezbędnymi urządzeniami towarzyszącymi i urządzeniami infrastruktury technicznej, drogami, zielenią.

Zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy:

- 1) budowa lub rozbudowa istniejących obiektów powinna nawiązywać skalą i gabarytami do lokalnej tradycji budownictwa;
- 2) dopuszcza się lokalizację parkingów;
- 3) teren 37U jako funkcję podstawową ustala się centrum obsługi ruchu pasażerskiego (teren istniejącego dworca autobusowego) dopuszcza się inną lokalizację dworca autobusowego i przeznaczenie terenu pod usługi;
- 4) dopuszcza się usługi publiczne,

Parametry i wskaźniki urbanistyczne dla nowej zabudowy:

- 1) intensywności zabudowy nie mniejsza niż 0,01 i nie większa niż 5,0,
- 2) powierzchnia biologicznie czynna nie mniejsza niż 10% powierzchni działki budowlanej. W szczególnych przypadkach dopuszcza się ustalenie innej powierzchni biologicznie czynnej;
- 3) wysokość budynku nie większa niż 15 m. W szczególnie uzasadnionych przypadkach dopuszcza się ustalenie wyższego parametru;
- 4) dopuszcza się dominanty przestrzenne (wysokościowe) o wysokości nie większej niż 25 m w formie np. bannerów i wież reklamowych;
- 5) powierzchnia nowej działki nie mniejsza niż 1000 m², przy wtórnych podziałach działek dopuszcza się działki mniejsze, lecz nie mniejsze niż 600 m².

3.7. UP – obszary usług publicznych

Obszary istniejących i projektowanych podstawowych i ponadpodstawowych usług publicznych związanych z: administracją, szkolnictwem, oświatą i wychowaniem, porządkiem publicznym, kulturą i sztuką, opieką zdrowotną i ratownictwem medycznym, zaspokajaniem potrzeb religijnych, takie jak świątynie, domy parafialne i klasztorne, kaplice oraz siedziby wspólnot wyznaniowych i inne wraz z zabudową mieszkaniową z zastrzeżeniem, iż

zabudowa mieszkaniowa nie może występować samodzielnie na działce wraz z niezbędnymi urządzeniami towarzyszącymi i urządzeniami infrastruktury technicznej, drogami, zielenią.

Zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy:

- 1) budowa lub rozbudowa istniejących obiektów powinna nawiązywać skalą i gabarytami do lokalnej tradycji budownictwa;
- 2) dopuszcza się lokalizację usług komercyjnych związanych bezpośrednio lub pośrednio z rodzajem usług publicznych oraz parkingów;
- 3) na terenie objętym ochroną konserwatorską obowiązuje prowadzenie działań inwestycyjnych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Parametry i wskaźniki urbanistyczne dla nowej zabudowy:

- 1) intensywności zabudowy nie mniejsza niż 0,01 i nie większa niż 3,0
- 2) powierzchnia biologicznie czynna nie mniejsza niż 30 % powierzchni działki. W szczególnie uzasadnionych przypadkach dopuszcza się ustalenie mniejszej powierzchni biologicznie czynnej;
- 3) wysokość budynku nie większa niż 15 m dla usług kultu religijnego nie ustala się wysokości budynków;
- 4) dopuszcza się dominanty przestrzenne (wysokościowe) o wysokości nie większej niż 35 m w formie wynikającej z analizy obszaru oraz obiektu w tym np. wieże kościelne;
- 5) powierzchnia nowej działki nie mniejsza niż 600 m².

3.8. UT – obszary usług turystyki

Obszary istniejących i projektowanych usług turystyki wraz z niezbędnymi urządzeniami infrastruktury technicznej, drogami, zielenią.

Dopuszcza się istniejące i projektowane usługi turystyki w tym hotele, pensjonaty, domy wypoczynkowe, apartamenty na wynajem, campingi, budynki rekreacji indywidualnej itp. wraz z niezbędnymi urządzeniami infrastruktury technicznej, drogami, zielenią.

Zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy:

- 1) budowa lub rozbudowa istniejących obiektów powinna nawiązywać skalą i gabarytami do lokalnej tradycji budownictwa,
- 2) na terenie objętym ochroną konserwatorską obowiązuje prowadzenie działań inwestycyjnych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Parametry i wskaźniki urbanistyczne dla nowej zabudowy:

- 1) intensywność zabudowy nie mniejsza niż 0,01 i nie większa 2,5,
- 2) powierzchnia biologicznie czynna nie mniejsza niż 30% powierzchni działki budowlanej. W szczególnych przypadkach dopuszcza się ustalenie innej powierzchni biologicznie czynnej;
- 3) wysokość budynku nie większa niż 15 m;

- 4) powierzchnia nowej działki nie mniejsza niż 1000 m².

3.9. US – obszary usług sportu i rekreacji

Obszary istniejących i projektowanych usług sportu i rekreacji wraz z niezbędnymi urządzeniami infrastruktury technicznej, drogami, zielenią. Dopuszcza się hale sportowe, baseny, terenowe urządzenia sportowe,

Zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy:

- 1) budowa lub rozbudowa istniejących obiektów powinna nawiązywać skalą i gabarytami do lokalnej tradycji budownictwa,
- 2) dopuszcza się inne funkcje uzupełniające podstawowy program (gastronomia, handel detaliczny, hotele itp.) z zastrzeżeniem, iż nie mogą one występować na działce samodzielnie.

Parametry i wskaźniki urbanistyczne dla nowej zabudowy:

- 1) intensywność zabudowy nie mniejsza niż 0,01 i nie większa niż 0,6;
- 2) powierzchnia biologicznie czynna nie mniejsza niż 60% powierzchni działki budowlanej;
- 3) wysokość nie większa niż 15 m;
- 4) dla terenu 7US (obszar pomiędzy zespołem pałacowo-parkowym w Dzikowie a dawnym zespołem pofolwarczym na Wymysłowie) dopuszcza się lokalizację ośrodka hipoterapii wraz budynkami i obiektami towarzyszącymi:
 - a) wysokość budynków i obiektów do 12 m,
 - b) powierzchnia biologicznie czynna min 80%.
- 5) powierzchnia nowej działki nie mniejsza niż 1000 m². W szczególnie uzasadnionych przypadkach dopuszcza się ustalenie niższego parametru.

3.10. UC – obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m²

Obszary istniejących i projektowanych obszarów rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m² wraz z niezbędnymi urządzeniami infrastruktury technicznej, drogami, zielenią.

Parametry i wskaźniki urbanistyczne dla nowej zabudowy:

- 1) intensywność zabudowy nie mniejsza niż 0,01 i nie większa niż 2,1;
- 2) powierzchnia biologicznie czynna nie mniejsza niż 15% powierzchni działki budowlanej;
- 3) wysokość nie większa niż 12 m i nie mniejsza niż 5 m, dla terenów przy jeziorze Tarnobrzeskim nie większa niż 14 m.;

- 4) dopuszcza się dominanty przestrzenne (wysokościowe) o wysokości nie większej niż 25 m w formie np. bannerów i wież reklamowych;
- 5) dopuszcza się sytuowanie usług w budynkach pod warunkiem dostosowania formy budynku do charakteru istniejącej zabudowy w tym w szczególności zabytkowej

3.11. U/P – obszary zabudowy usługowo-produkcyjnej (aktywności gospodarczej)

Obszary istniejącej i projektowanej aktywności gospodarczej usługowo-produkcyjnej (usługi, rzemiosło, handel hurtowy i detaliczny, działalność usługowo–produkcyjna i produkcyjna, działalność związana z wytwórczością i przetwórstwem, gospodarka magazynowa, składy, obsługa komunikacji samochodowej, stacje paliw itp.), wraz z niezbędnymi urządzeniami infrastruktury technicznej, drogami, zielenią.

Zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy:

- 1) dopuszcza się lokalizację zabudowy mieszkaniowej w ograniczonym zakresie np. mieszkania dla właścicieli, mieszkania służbowe bez możliwości występowania funkcji mieszkaniowej samodzielnie na działce,
- 2) dopuszcza się wyznaczenie pasa zieleni izolacyjnej, który minimalizowałby negatywne oddziaływanie wzdłuż granic terenu;
- 3) zaleca się sporządzenie mpzp dla terenów przed ich zainwestowaniem.

Parametry i wskaźniki urbanistyczne:

- 1) intensywność zabudowy nie mniejsza niż 0,01 i nie większa niż 3,0;
- 2) powierzchnia biologicznie czynna nie mniejsza niż 10 % powierzchni działki budowlanej;
- 3) wysokość budynku nie większa niż 18 m, za wyjątkiem obiektów i urządzeń, których wysokość wynika z wymagań technicznych (technologicznych) dla których dopuszcza się wysokości wynikające z tych wymagań;
- 4) powierzchnia działki budowlanej nie mniejsza niż 2000 m². W szczególnie uzasadnionych przypadkach dopuszcza się ustalenie innej powierzchni działki, jednak nie mniejszej niż 1000 m².

3.12. P – obszary zabudowy przemysłowej

Obszary istniejącej i projektowanej zabudowy przemysłowej i produkcyjnej, gospodarka magazynowa, obsługa komunikacji samochodowej wraz z niezbędnymi urządzeniami infrastruktury technicznej, drogami, zielenią.

Zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy:

- 1) dopuszcza się wyznaczenie pasa zieleni izolacyjnej który minimalizowałby negatywne oddziaływanie wzdłuż granic terenu.

Parametry i wskaźniki urbanistyczne:

- 1) intensywność zabudowy nie mniejsza niż 0,01 i nie większa niż 3,0;
- 2) powierzchnia biologicznie czynna nie mniejsza niż 10 % powierzchni działki budowlanej;
- 3) wysokość budynku nie większa niż 18 m, za wyjątkiem obiektów i urządzeń, których wysokość wynika z wymagań technicznych (technologicznych);
- 4) powierzchnia działki budowlanej nie mniejsza niż 2000 m².

3.13. PE – obszary eksploatacji powierzchniowej

Obszary planowanej eksploatacji powierzchniowej wraz z niezbędnymi obiektami, urządzeniami infrastruktury technicznej, drogami i zielenią. Ze względu na brak potwierdzonego złoża na tym terenie dopuszcza się przeznaczenie terenu na funkcje sąsiednie.

Ze względu na specyfikę terenu nie ustala się parametrów i wskaźników urbanistycznych.

3.14. R – obszary rolnicze

Obszary istniejących i projektowanych obszarów rolniczych .

Zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy: tereny wyłączone z nowej zabudowy budynkami w tym budynkami w zabudowie zagrodowej za wyjątkiem urządzeń infrastruktury technicznej i dróg w tym dróg transportu rolnego. Dopuszcza się zachowanie istniejącego zagospodarowania bez możliwości rozbudowy, nadbudowy i zmiany sposobu użytkowania budynków.

3.15. ZL – lasy

Obszary istniejących lasów rozumianych zgodnie z przepisami ustawy o lasach. Dla lasów posiadających status lasów ochronnych obowiązują przepisy odrębne i zapisy zawarte w decyzjach ministra środowiska.

Zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy:

- 1) dopuszcza się lokalizację obiektów i urządzeń służących gospodarce leśnej, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 2) parametry i wskaźniki urbanistyczne według lokalnych uwarunkowań .

3.16. ZLp – zalesienia

Obszary projektowanych zalesień rozumianych zgodnie z przepisami ustawy o lasach.

Zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy:

- 1) tereny wyłączone z zabudowy,

- 2) dopuszcza się lokalizację obiektów i urządzeń służących gospodarce leśnej
- 3) parametry i wskaźniki urbanistyczne według lokalnych uwarunkowań.

3.17. ZP – obszary zieleni urządzonej

Obszary istniejących i projektowanych obszarów zieleni o charakterze reprezentacyjnym takie jak: parki, zieleńce, skwery.

Zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy:

- 1) tereny wyłączone z nowej zabudowy za wyjątkiem urządzeń infrastruktury technicznej, dróg, ciągów pieszych i rowerowych, terenowych urządzeń sportu i rekreacji i małej architektury,
- 2) dopuszcza się zachowanie istniejącego zagospodarowania,
- 3) na terenach: 14ZP, 16ZP, 17ZP, 18ZP i 21ZP dopuszcza się lokalizację tymczasowych obiektów usługowo-handlowych, gastronomicznych o następujących parametrach i wskaźnikach urbanistycznych:
 - a) wysokość nie większa niż 5 m;
 - b) powierzchnia biologicznie czynna nie mniejsza niż 70 % powierzchni działki lub terenu.

3.18. ZC – cmentarze

Tereny cmentarzy nowych i istniejących. Nie przewiduje się zmiany funkcji. Należy dążyć do stosowania następujących wskaźników urbanistycznych – powierzchnia działki – min. 0,5 ha, teren biologicznie czynny min. 10%.

W strefie sanitarnej 50 i 150 metrów od cmentarzy obowiązują przepisy odrębne. Na terenie cmentarzy dopuszcza się lokalizację obiektów towarzyszących funkcji podstawowej w postaci usług komercyjnych pod warunkiem nie występowania tych usług samodzielnie.

3.19. ZD – obszary ogrodów działkowych

Obszary istniejących i projektowanych obszarów ogrodów działkowych rozumiane zgodnie z przepisami ustawy o rodzinnych ogrodach działkowych.

Zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy:

- 1) wysokość budynku nie większa niż 8 m;
- 2) pozostałe zagospodarowanie zgodnie z przepisami dotyczącymi rodzinnych ogrodów działkowych.

3.20. Z – obszary zieleni

Obszary istniejących i projektowanych obszarów zieleni oraz zespołów zieleni izolacyjnej, niskiej, nieurządzonej.

Zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy: tereny wyłączone z nowej zabudowy za wyjątkiem urządzeń infrastruktury technicznej, dróg, ciągów pieszych i rowerowych oraz terenowych urządzeń sportu i rekreacji. Dopuszcza się zachowanie istniejącego zagospodarowania (w tym łąki i pastwiska)

3.21. WS – wody powierzchniowe śródlądowe

Obszary istniejących i projektowanych wód powierzchniowych śródlądowych rozumianych zgodnie z przepisami Prawa wodnego wraz z niezbędnymi urządzeniami infrastruktury technicznej i drogami.

Zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy:

- 1) dopuszcza się lokalizację urządzeń hydrotechnicznych, melioracyjnych i innych dopuszczonych przez Prawo wodne,
- 2) dopuszcza się wykorzystanie wód na cele rybackie, rekreacyjne, sportowe,
- 3) zgodnie z przepisami odrębnymi linią rozgraniczającą dla cieków naturalnych, jezior oraz innych zbiorników naturalnych jest linia brzegu, ustala się dla terenów przylegających do wód publicznych konieczność zachowania po obu stronach brzegów stref o szerokości min 1,5 m umożliwiających przeprowadzenie prac konserwacyjnych i przebudowy w tym zakaz grodzenia nieruchomości. Zakaz grodzenia nie dotyczy nieruchomości przyległych do sztucznych zbiorników wodnych.

3.22. KS – obszary urządzeń komunikacji

Wyznacza się obszary istniejących i projektowanych urządzeń komunikacji, w tym: dworzec autobusowy i kolejowy, parkingi, ciągi piesze, ścieżki rowerowe, garaże, warsztaty wraz z urządzeniami towarzyszącymi i urządzeniami infrastruktury technicznej, drogami i zielenią. Dopuszcza się usługi komercyjne pod warunkiem nie występowania samodzielnie na działce.

Zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy:

- 1) dopuszcza się stacje paliw, warsztaty samochodowe, garaże, za wyjątkiem obszarów położonych pomiędzy istniejącą zabudową mieszkaniową;
- 2) na terenach 11KS i 12KS dopuszcza się zabudowę usługową, usługowo-mieszkaniową w tym dworce kolejowe i autobusowe;
- 3) zaleca się eliminację substandardowej zabudowy gospodarczej i garażowej;

Parametry i wskaźniki urbanistyczne:

- 1) intensywność zabudowy nie mniejsza niż 0,01 i nie większa niż 1,0 z zastrzeżeniem pkt 4;
- 2) powierzchnia biologicznie czynna nie ustala się,

- 3) wysokość zabudowy w zależności od lokalnych uwarunkowań w dostosowaniu do zabudowy sąsiedniej nie wyżej niż 8 m z zastrzeżeniem pkt 4;
- 4) na terenach 11KS i 12 KS wysokość zabudowy nie wyżej niż 15 m oraz intensywności zabudowy nie mniejsza niż 0,01 i nie większa niż 4,0;
- 5) nie wyznacza się powierzchni nowej działki .

3.23. KK – obszary komunikacji kolejowej

Obszary komunikacji kolejowej w tym tereny zamknięte, na których zlokalizowano obiekty i urządzenia związane z obsługą ruchu kolejowego takie jak: torowiska, bocznice kolejowe, drogi i obiekty inżynierskie i inne związane z funkcją obszaru.

Zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy:

- 1) intensywność zabudowy nie mniejsza niż 0,01 i nie większa niż 4,0;
- 2) na terenie 8KK wysokość zabudowy nie wyżej niż 15 m;
- 3) dla obiektów i urządzeń dopuszcza się inną wysokość, wynikającą z wymagań technicznych (technologicznych).
- 4) zagospodarowanie zgodnie z przepisami odrębnymi.

3.24. E – obszary infrastruktury technicznej - elektroenergetyka

Wyznacza się obszary istniejących i projektowanych urządzeń elektroenergetycznych wraz z niezbędnymi obiektami administracyjnymi i gospodarczymi, urządzeniami towarzyszącymi i urządzeniami infrastruktury technicznej, drogami i zielenią.

Zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy:

- 1) wysokość budynku nie większa niż 8 m;
- 2) pozostałe zagospodarowanie zgodnie z przepisami odrębnymi i normami branżowymi.

3.25. W – obszary infrastruktury technicznej - wodociągi

Wyznacza się obszary istniejących i projektowanych urządzeń zaopatrzenia w wodę wraz z niezbędnymi obiektami administracyjnymi i gospodarczymi, urządzeniami towarzyszącymi i urządzeniami infrastruktury technicznej, drogami i zielenią.

Zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy:

- 1) wysokość budynku nie większa niż 8 m;
- 2) pozostałe zagospodarowanie zgodnie z przepisami odrębnymi i normami branżowymi.

3.26. G – obszary infrastruktury technicznej - gazownictwo

Wyznacza się obszary istniejących i projektowanych urządzeń zaopatrzenia w gaz wraz z niezbędnymi obiektami administracyjnymi i gospodarczymi, urządzeniami towarzyszącymi i urządzeniami infrastruktury technicznej, drogami i zielenią.

Zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy:

- 1) wysokość budynku nie większa niż 8 m;
- 2) pozostałe zagospodarowanie zgodnie z przepisami odrębnymi i normami branżowymi.

3.27. C - obszary infrastruktury technicznej – ciepłownictwo

Wyznacza się obszary istniejących i projektowanych urządzeń zaopatrzenia w ciepło wraz z niezbędnymi obiektami administracyjnymi i gospodarczymi, urządzeniami towarzyszącymi i urządzeniami infrastruktury technicznej, drogami i zielenią.

Zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy:

- 1) wysokość budynku nie większa niż 8 m;
- 2) pozostałe zagospodarowanie zgodnie z przepisami odrębnymi i normami branżowymi.

3.28. K - obszary infrastruktury technicznej – kanalizacja

Wyznacza się obszary istniejących i projektowanych urządzeń odprowadzania ścieków wraz z niezbędnymi obiektami administracyjnymi i gospodarczymi, urządzeniami towarzyszącymi i urządzeniami infrastruktury technicznej, drogami i zielenią.

Zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy:

- 1) wysokość budynku nie większa niż 8 m;
- 2) pozostałe zagospodarowanie zgodnie z przepisami odrębnymi i normami branżowymi.

3.29. O - obszary infrastruktury technicznej – gospodarowanie odpadami

Wyznacza się obszary istniejącej i projektowanej zabudowy związanej z gospodarowaniem odpadami wraz z niezbędnymi obiektami administracyjnymi i gospodarczymi, urządzeniami towarzyszącymi i urządzeniami infrastruktury technicznej, drogami i zielenią.

Zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy: zgodnie z przepisami odrębnymi i normami branżowymi w tym instalacja przetwarzania selektywnie zebranych odpadów zielonych i innych bioodpadów oraz instalacja pirolizy.

3.30. I - obszary infrastruktury technicznej – inne

Wyznacza się obszary istniejących urządzeń odprowadzania nadmiaru wody z jeziora Tarnobrzeskiego wraz z niezbędnymi obiektami administracyjnymi i gospodarczymi, urządzeniami towarzyszącymi i urządzeniami infrastruktury technicznej, drogami i zielenią.
Zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy: zgodnie z przepisami odrębnymi i normami branżowymi.

3.31. KDGP – drogi i ulice klasy głównej ruchu przyspieszonego

Istniejące drogi publiczne klasy głównej ruchu przyspieszonego.

Zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy:

- 1) parametry techniczne zgodnie z przepisami odrębnymi,
- 2) dopuszcza się na etapie opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego korektę przebiegu wyznaczonych na rysunku kierunków zagospodarowania przestrzennego dróg zgodnie z warunkami technicznymi oraz do granic własności nieruchomości jak również ze względu na uwarunkowania lokalne;

3.32. KDG – drogi i ulice klasy głównej

Istniejące i projektowane drogi publiczne klasy głównej.

Zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy:

- 1) parametry techniczne zgodnie z przepisami odrębnymi,
- 2) dopuszcza się na etapie opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego korektę przebiegu wyznaczonych na rysunku kierunków zagospodarowania przestrzennego dróg zgodnie z warunkami technicznymi oraz do granic własności nieruchomości jak również ze względu na uwarunkowania lokalne;

3.33. KDZ – drogi i ulice klasy zbiorczej

Istniejące i projektowane drogi publiczne klasy zbiorczej.

Zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy:

- 1) parametry techniczne zgodnie z przepisami odrębnymi
- 2) dopuszcza się na etapie opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego korektę przebiegu wyznaczonych na rysunku kierunków zagospodarowania przestrzennego dróg zgodnie z warunkami technicznymi oraz do granic własności nieruchomości jak również ze względu na uwarunkowania lokalne;

1. dla ruchu rowerowego wzdłuż dróg klasy zbiorczej zaleca się wydzielenie ruchu rowerowego poza pas drogowy, zwłaszcza poza obszarami zabudowy, z uwagi na głównie tranzytową funkcję tych dróg, ich znaczne obciążenie ruchem i zapewnienie bezpieczeństwa ruchu.

3.34. Projektowane główne węzły i skrzyżowania dróg w ciągu dróg i ulic klasy G

Zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy:

dopuszcza się na etapie opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego korektę lokalizacji wyznaczonych na rysunku kierunków zagospodarowania przestrzennego węzłów i skrzyżowań zgodnie z warunkami technicznymi oraz do granic własności nieruchomości jak również ze względu na uwarunkowania lokalne;

3.35. RR – rezerwy terenu pod warianty przebiegu drogi ekspresowej S-74, zgodnie z Planem Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podkarpackiego

Ustala się rezerwę terenu dla wariantów przebiegu drogi ekspresowej S-74. Szerokość w liniach rozgraniczających min. 50 m, linia zabudowy min. 20 m od linii rozgraniczającej rezerwy. Do czasu realizacji użytkowanie dotychczasowe z zakazem zabudowy i lokalizacji infrastruktury technicznej. Dopuszcza się wyznaczenie pasa zieleni izolacyjnej, który minimalizowałby negatywne oddziaływanie wzdłuż granic terenu. W trakcie opracowania mpzp każdorazowo należy ustalić klasę drogi oraz jej dokładny przebieg. W przypadku realizacji drogi ekspresowej dla niezrealizowanych wariantów dopuszcza się przeznaczenia jak dla terenów sąsiednich.

Ogólne zasady dotyczące „Kierunków zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów”.

1. Określone na rysunku STUDIUM – KIERUNKI granice obszarów o różnych funkcjach są orientacyjne. Dokładny przebieg tych granic winien zostać ustalony na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego lub innych opracowań szczegółowych (dopuszcza się korektę tych granic o 50 m w terenie).
2. Przebieg dróg oznaczonych na rysunku STUDIUM – KIERUNKI należy traktować jako obowiązujący w zakresie parametrów, dopuszcza się korekty przebiegu wynikające z warunków technicznych.
3. Lokalizacja i wielkość węzłów jest jedynie oznaczeniem graficznym – wielkość i zasięg węzłów i skrzyżowań należy ustalić na etapie sporządzania miejscowych planów lub innych opracowań szczegółowych, zgodnie z przepisami odrębnymi.
4. Podane parametry techniczne dróg i ulic należy traktować jako docelowe, dopuszcza się uwzględnienie istniejącego zainwestowania jako powodu nie zachowania parametrów na całym ciągu drogi.
5. Dopuszcza się uzupełnianie funkcji wskazanych w Studium o inne niekolidujące funkcje, przy pozostawieniu minimum 50% powierzchni terenu o funkcji wiodącej. Nie dotyczy uzupełniania funkcji rolnej z zakazem zabudowy o jakąkolwiek zabudowę.
6. Za zgodne z ustaleniami Studium uważa się ponadto:
 - zalesienie terenów rolnych na glebach najniższych klas bonitacyjnych, nie wskazanych w Studium do zalesienia z zastrzeżeniem zachowania braku kolizji z projektowaną lub istniejącą infrastrukturą techniczną,
 - wprowadzenie zieleni przydrożnej i śródpolnej na terenach rolnych,
 - wprowadzenie zieleni w każdym terenie,
 - uzupełnienie układu drogowego o drogi niewskazane na rysunku studium,
 - realizację urządzeń służących zapobieganiu klęsce powodzi i urządzeń melioracyjnych, prowadzących do nawodnienia lub odwodnienia gruntów rolnych i odprowadzania wód deszczowych z terenów zainwestowania,
 - realizację urządzeń i sieci infrastruktury technicznej w każdym terenie,
 - realizację stawów rybnych i zbiorników retencyjnych oraz rekreacyjnych na gruntach rolnych,
 - istniejące zagospodarowanie i dotychczasowe przeznaczenie, istniejące zagospodarowanie i dotychczasowe przeznaczenie także w przypadku nie uzyskania zgody na przeznaczenie nieleśne lub przeznaczenie wynikające z obowiązującego mpzp

4. Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego

4.1. Podstawowe kierunki ochrony środowiska przyrodniczego

Zgodnie z ustawą prawo ochrony środowiska oraz ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w politykach, planach, strategiach lub programach dotyczących gospodarki przestrzennej należy uwzględniać zasady ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju. Zgodnie z powyższą zasadą zakłada się, że rozwój społeczno-gospodarczy gminy odbywać się będzie z poszanowaniem zasobów środowiska naturalnego. Oznacza to, że na każdym etapie rozwoju gminy równoważone będą potrzeby gospodarcze, społeczne i ekologiczne, a podejmowane działania będą umożliwiały zachowanie lub przywracanie równowagi przyrodniczej, w szczególności:

- racjonalne kształtowanie środowiska i gospodarowanie jego zasobami,
- przeciwdziałanie zanieczyszczeniom,
- przywracanie elementów przyrodniczych do stanu właściwego,
- zachowanie różnorodności biologicznej.

Ze względu na istniejące uwarunkowania oraz biorąc pod uwagę powyższe zasady, Studium określa następujące podstawowe kierunki polityki przestrzennej prowadzące do zachowania, ochrony i rozwoju środowiska przyrodniczego gminy:

- waloryzacja wytypowanych obiektów i obszarów, a następnie objęcie różnymi formami ochrony najcenniejszych obszarów i obiektów przyrodniczych (w tym doliny rzeczne, jako podstawa regionalnych i lokalnych systemów ochrony przyrody),
- rewaloryzacja zabytkowych założeń parkowych, wprowadzanie dolesień, uzupełnianie zadrzewień oraz pasów zieleni ochronnej w celu poprawy różnorodności biologicznej gminy i wzbogacenia jej krajobrazu,
- ograniczenie emisji substancji szkodliwych dla środowiska, stosowanie najlepszych dostępnych technologii i urządzeń, minimalizacja istniejących uciążliwości związanych głównie z zanieczyszczeniem wód powierzchniowych, emisją niską i komunikacją drogową,
- przeciwdziałanie niewłaściwemu korzystaniu ze środowiska, wdrożenie programu segregacji i utylizacji odpadów, usuwanie dzikich wysypisk odpadów,
- poprawa stanu infrastruktury technicznej w tym szczególnie drogowej, priorytetowa realizacja kompleksowych systemów oczyszczania ścieków,
- optymalne zabezpieczenie terenów, ludności i infrastruktury technicznej przed skutkami powodzi,
- prowadzenie stałego monitoringu środowiskowego,

- prowadzenie produkcji rolniczej opartej na tzw. "dobrych praktykach gospodarowania", przeciwdziałanie degradacji i erozji gleb, prowadzenie edukacji ekologicznej, propagowanie działań proekologicznych i zasady zrównoważonego rozwoju.

4.2. Obszary objęte ochroną na podstawie przepisów odrębnych

4.2.1. Główne zbiorniki wód podziemnych

Wschodnie krańce miasta znajdują się w obrębie wydzielonego w widłach Wisły i Sanu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 425 Dębica – Stalowa Wola – Rzeszów (utworzonego zgodnie z dokumentacją hydrogeologiczną, zatwierdzoną decyzją MOŚZNIŁ nr KDH 1/013/6037/97 z dnia 18.07.1997r. ze zmianą w postaci dodatku do dokumentacji hydrogeologicznej przyjętego przez Ministra Środowiska Zawiadomieniem z dnia 15.12.2011r.), zakazy, nakazy, dopuszczenia zgodnie z dokumentacją.

4.2.2. Ujęcia wody

Na terenie miasta nie występują ujęcia wód powierzchniowych nie ustalono także granic ochrony bezpośredniej i pośredniej ujęć wód.

4.2.3. Obszar „Natura 2000”

Na terenie miasta Tarnobrzega znajduje się obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Natura 2000 - Tarnobrzaska Dolina Wisły PLH 180049. Obejmuje dolinę Wisły ograniczoną do międzywala.

Na obszarze objętym, ochroną w ramach sieci Natura 2000 należy ograniczać uciążliwość prowadzonej gospodarki i polityki przestrzennej tak aby zachować siedliska chronionych gatunków roślin i zwierząt, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Niezależnie od innych ustaleń Studium, na obszarze Natura 2000 obowiązuje:

- zakaz zabudowy dla obszarów rolniczych oznaczonych symbolem R;
- bezwzględny zakaz lokalizacji stacji paliw i stacji obsługi samochodów oraz wież radiokomunikacyjnych, wiatraków oraz innych urządzeń i obiektów naruszających zasady ochrony krajobrazu obszaru Natura 2000 w relacji z otoczeniem.

4.2.4. Chronione gatunki flory, fauny i grzybów

Na terenie miasta Tarnobrzeg, w obrębie lasów państwowych w wyniku przeprowadzonej inwentaryzacji przyrodniczej¹ na terenie kompleksu leśnego „Zwierzyniec” stwierdzono występowanie kilku chronionych gatunków flory (konwalia majowa - *Convalaria majalis*, marzanka wonna - *Galium odoratum*, Kruszyna pospolita - *Frangula alnus*, kopytnik pospolity

¹ „Program ochrony przyrody Nadleśnictwa Nowa Dęba”

- *Asarum europaeum*) i fauny (ropucha szara - *Bufo bufo*, żmija zygzakowata - *Vipera Berus*, trzmiele - *Bombus sp.*, biegacze - *Carabus sp.*, liszkarze - *Calosoma sp.*) oraz jednego gatunku grzybów (sromotnik bezwstydnny - *Phallus impudicus*). Rośliny chronione i grzyby występują na licznych stanowiskach w postaci większych skupisk (łanów) oraz kęp.

4.2.5. Pomniki przyrody

Dla pomników przyrody zlokalizowanych w granicach miasta Tarnobrzega obowiązują ustalenia szczegółowe (zakazy, nakazy) zawarte w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 627 z późn.zm.). Pojedyncze obiekty chronione z tytułu ochrony przyrody żywej i nieożywionej należy uwidocznnić w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz zapewnić ich ochronę.

Obiektami prawnie chronionymi jest 36 pomników przyrody, w tym 10 grupowych. Łącznie ochroną objęto 114 okazałych, sędziwych drzew, w przewadze są to dęby szypułkowe (45 drzew) i lipy drobnolistne (29 drzew). Pomniki przyrody ustanowione zostały przez Wojewodę Tarnobrzieskiego w latach 1980-1997 oraz przez Radę Miasta Tarnobrzeg w roku 2002.

4.3. Obszary ekologicznego systemu powiązań

W sąsiedztwie cieków wodnych obowiązuje nakaz szczególnego zabezpieczenia wód powierzchniowych przed zagrożeniami i nakaz ochrony obudowy biologicznej cieku.

Zaleca się zaniechanie intensywnego użytkowania gospodarczego i wprowadzenie wzbogacenia ekologicznego.

Obowiązuje zakaz realizacji inwestycji lub prowadzenia czynności, których skutkiem mogłoby być uszczuplenie wartości tego ekosystemu, jego części bądź osłabienie roli, jaką odgrywa, zakaz zwiększania intensywnego użytkowania gospodarczego nakaz utrzymanie walorów ekologicznych i zalecenie wprowadzenia wzbogacenia ekologicznego.

4.4. Strefa ekotonowa

Zaleca się zastosowanie strefy ekotonowej w odległości min. 20 m od granicy lasu, w której powinien być zachowany pas krzewów, podstrefa krzewiasto-drzewiasta oraz podstrefa drzewiasta. Podstawowymi funkcjami strefy ekotonowej są: łagodzenie ujemnego wpływu terenów otwartych i zabudowanych na las, skutkującego obniżeniem zdolności retencyjnych oraz zniekształceniem składu swoistej flory i fauny; zwiększenie różnorodności biologicznej przez wytworzenie siedliska dla wielu gatunków przystosowanych do życia w warunkach przejściowych, poprawa warunków ochrony przeciwpożarowej przez wytworzenie pasa izolacyjnego z przewagą drzew liściastych oraz krzewów oraz zwiększenie walorów

krajobrazowych. Strefa ta nie dotyczy miejscowych planów obowiązujących w dniu wejścia w życie studium.

4.5. Zasady ochrony krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego

Zasady ochrony krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego zostały szczegółowo opisane w rozdziałach 2, 3, 5 oraz w niniejszym rozdziale.

5. Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

5.1. Obszary i obiekty objęte ochroną konserwatorską

- Zgodnie z ustawą z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami formami ochrony zabytków są: wpis do rejestru, uznanie za pomnik historii, utworzenia parku kulturowego oraz ustalenie ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.
- Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162 poz. 1568 ze zm.), jako zabytki rozumie się również zabytki archeologiczne, które oznaczają: zabytek nieruchomy, będący powierzchnią, podziemną lub podwodną pozostałością egzystencji i działalności człowieka, złożoną z nawarstwień kulturowych i znajdujących się w nich wytworów bądź ich śladów albo zabytek ruchomy, będący tym wytworem:
- Zgodnie z art. 18 w powiązaniu z art. 19 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162 poz. 1568 ze zm) ochronę zabytków i opiekę nad zabytkami uwzględnia się m.in. przy sporządzaniu i aktualizacji studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego

Łącznie na terenie miasta Tarnobrzega zewidencjonowano łącznie 44 budynków, obiektów, zespołów zabytkowych (w tym układ urbanistyczny) wpisanych do rejestru zabytków. Poza ww. obiektami i obszarami do gminnej ewidencji zabytków zostało wpisanych 178 obiektów.

Obowiązek prowadzenia gminnej ewidencji zabytków nieruchomych spoczywa na Prezydencie (art. 22 pkt. 4 ww. ustawy). Zasób gminnej i wojewódzkiej ewidencji zabytków podlega sukcesywnemu rozpoznaniu i może być aktualizowany. Skreślenie obiektu lub wpis nowych obiektów do rejestru lub ewidencji zabytków odbywa się zgodnie z przepisami odrębnymi, bez potrzeby zmiany ustaleń studium.

Miasto Tarnobrzeg posiada Gminną Ewidencję Zabytków.

Zaleca się, aby ochroną w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego objąć wszystkie zabytki wpisane do gminnej ewidencji zabytków oraz zabytki archeologiczne.

W ewidencji zabytków znajdują się obiekty sakralne, zespoły pałacowe, kapliczki, cmentarze, domy mieszkalne, obiekty użyteczności publicznej i zabytki gospodarczo-przemysłowe zlokalizowane w zasięgu historycznego miasta Tarnobrzega oraz na terenach dawnych wsi będących obecnie osiedlami – Dzikowie, Miechocinie, Mokrzeszowie, Sielcu, Wielowisi, Wymysłowie, Zakrzowie, Nagnajowie i Sobowie.

Obiekty o znaczeniu ponadlokalnym to:

- zespół pałacowo-parkowy osiedle Dzików;
- zespół pałacowo-parkowy osiedle Mokrzeszów;
- zespół klasztorny O.O. Dominikanów;
- zespół klasztorny S.S. Dominikanek – osiedle Wielowieś
- kościół parafialny p.w. św. Marii Magdaleny – osiedle Miechocin

Wykaz zabytków nieruchomych (stan na czerwiec 2014 roku) znajduje się w tabeli nr 2 – w części UWARUNKOWANIA.

Stanowiska archeologiczne na obszarze miasta Tarnobrzega rozmieszczone są na 6 sekcjach AZP: 90-73, 90-74, 91-73, 91-74, 92-73, 93-72. Z ogólnej liczby stanowisk archeologicznych 4 stanowiska zostały wpisane do wojewódzkiego rejestru zabytków.

Wykaz stanowisk archeologicznych w obszarze miasta i gminy znajduje się w tabeli nr 3 – w części UWARUNKOWANIA.

Na terenie gminy miasta Tarnobrzeg występuje proponowane do ochrony w zakresie dóbr kultury współczesnej osiedle Przywiśle.

5.2. Wytyczne konserwatorskie:

Na terenie miasta Tarnobrzega funkcjonują prawomocnie ustanowione poprzez wpis do rejestru zabytków strefy ochrony konserwatorskiej:

1. Układ urbanistyczno-krajobrazowy miasta Tarnobrzega wraz ze strefami: strefą ścisłej ochrony konserwatorskiej A i strefą ochrony krajobrazu i powiązań widokowych znajduje się w rejestrze zabytków pod nr 285/A;
2. Zespół pałacowo-parkowy w Tarnobrzegu- Mokrzeszowie wraz ze strefami: strefą ochrony zabytkowego założenia i strefą ochrony zewnętrznych powiązań widokowych i strefą ochrony ekologicznej znajduje się w rejestrze zabytków pod numerem A-857;
3. Zespół pałacowo-parkowy w Tarnobrzegu– Dzikowie znajduje się w rejestrze zabytków pod numerem A-209.

Granice obowiązujących stref według decyzji w sprawie wpisu do rejestru zabytków. Dla terenów i obiektów wpisanych do rejestru zabytków obowiązuje prymat zachowania wartości zabytkowych nad wszelką działalnością inwestycyjną. Warunki zagospodarowania, prowadzenia prac oraz podejmowania działań przy zabytku

zgodnie z zapisami ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

- **Strefa „A” ochrony konserwatorskiej obowiązująca - równoznaczna ze strefą ścisłej ochrony konserwatorskiej wynikającej z decyzji o wpisie do rejestru zabytków (układ urbanistyczno-krajobrazowy, zespół pałacowo-parkowy w Mokrzeszowie, zespół pałacowo parkowy w Dzikowie) i projektowana (kościół i klasztor Dominikanek – Wielowieś, kościół parafialny z otoczeniem Wielowieś, kościół parafialny w Miechocinie):**

W strefie „A” obowiązują następujące wymogi konserwatorskie (dla terenów wpisanych rejestru zabytków obowiązują ponadto zapisy ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami):

- a) należy zachować historyczny układ przestrzenny (tj. rozplanowanie dróg, ulic i międzuchów, placów, historycznych zbiorników wodnych, przebieg: linii zabudowy, kompozycję wewnątrz urbanistycznych, kompozycję historycznej zieleni,) oraz poszczególne elementy tego układu (tj. historyczne nawierzchnie ulic, placów i chodników, historyczne obiekty techniczne, zabudowę i zielen) w szczególności rynek i układ ulic z niego wybiegających, utrzymać dawne trakty i rozwidlenia,
- b) należy konserwować zachowane elementy układu przestrzennego, poszczególne obiekty o wartościach zabytkowych należy poddać restauracji i modernizacji technicznej z dostosowaniem obecnej lub projektowanej funkcji do wartości obiektu, a funkcje uciążliwe i degradujące wyeliminować,
- c) należy przyznać pierwszeństwo wszelkim działaniom odtworzeniowym i rewaloryzacyjnym,
- d) należy dostosować nową zabudowę do historycznej kompozycji przestrzennej w zakresie sytuacji, skali, bryły i jej formy architektonicznej (podziałów architektonicznych, proporcji powierzchni murów i otworów, opracowania elewacji, kolorystyki, stolarki okien i drzwi) oraz nawiązać formami współczesnymi i stosowanymi materiałami do lokalnej tradycji architektonicznej,
- e) nowopowstająca zabudowa winna rygorystycznie powtarzać przebieg pierwotnej linii zabudowy oraz winna być kształtowana w oparciu o dostępne materiały ikonograficzne, w nawiązaniu do zachowanej historycznej zabudowy Należy utrzymać gabaryty zabudowy zwartej pierzei przyrynkowych.
- f) nowa zabudowa nie może dominować nad zabudową historyczną,
- g) należy stosować materiały występujące w lokalnym budownictwie historycznym,
- h) kolorystyka obiektów winna respektować oryginalne rozwiązania kolorystyczne (np. ustalone badaniami stratygraficznymi) ponadto uwzględniać walory estetyczne

otoczenia jak i rozwiązania kolorystyczne występujące w zabudowie historycznej wsi (np. biel, rozbielone beże, piaski),

- i) należy dostosować współczesną funkcję do wartości zabytkowych zespołów budowlanych i jego poszczególnych obiektów, eliminując uciążliwe funkcje - dotyczy to również wartościowych kompozycji parkowych, nasadzeń przydrożnych, planowanych osadzeń cieków i zbiorników wodnych o wartościach historycznych,
- j) należy usunąć obiekty dysharmonizujące lub pozostawić je do śmierci technicznej. analogicznie należy postępować w stosunku do innych elementów zniekształcających założenie historyczne (np. błędnych nasadzeń zieleni),
- k) należy likwidować obiekty tymczasowe w przypadku inwestycji nowych należy preferować te z nich, które stanowią rozszerzenie lub uzupełnienie już istniejących form zainwestowania terenu, przy założeniu maksymalnego zachowania i utrwalenia istniejących już relacji oraz pod warunkiem, iż nie kolidują one z historycznym charakterem obiektu,
- l) umieszczanie reklam lub innych tablic reklamowych nie związanych bezpośrednio z danym obiektem i stanowiących na obiekcie lub obszarze element obcy, jest bezwzględnie zabronione. Dopuszczalne jest umiejscawianie tablic informacyjnych instytucji lub szyldów sklepów i zakładów w miejscach na to wyznaczonych, w właściwej, nie agresywnej formie,
- m) inwestor przed uzyskaniem pozwolenia na budowę winien liczyć się z koniecznością zlecenia dodatkowych badań lub opracowań studialnych, archeologicznych, architektonicznych, urbanistycznych, stratygraficznych, dendrologicznych, dendrochronologicznych itp. w przypadku postawienia takich wymogów przez odpowiednie służby ochrony zabytków,
- n) należy uporządkować wnętrza zabudowy zabytkowych zespołów budowlanych. Puste place powstałe po wyburzeniu obiektów powinny uzyskać zagospodarowanie odtworzeniowe bądź jako zieleńce wewnątrz blokowe, wg. indywidualnych projektów. Preferowana jest zieleń niska i pnąca,
- o) wyklucza się możliwość prowadzenia napowietrznych linii teletechnicznych i energetycznych,
- p) wyklucza się możliwość stosowania ogrodzeń betonowych i prefabrykowanych o monolitycznych przęsłach; forma, materiał i wysokość ogrodzenia winy nawiązywać do lokalnych historycznych ogrodzeń,
- q) wszelkie działania podejmowane przy zabytkowym obiekcie lub zespole wpisanym do rejestru zabytków wymagają pisemnego pozwolenia właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Dla zespołów kościelnych, niezależnie od powyższych uwarunkowań, jako nadrzędne

obowiązują ustalenia:

- a) obowiązuje bezwzględny priorytet wymagań i ustaleń konserwatorskich nad względami wynikającymi z działalności inwestycyjnej,
- b) należy zachować i konserwować zachowany zabytkowy układ przestrzenny oraz poszczególne elementy tego układu,
- c) nowe inwestycje dopuszczalne wyłącznie jako uzupełnienie już istniejącej formy zainwestowania terenu, przy założeniu maksymalnego zachowania i utrwalenia historycznych relacji oraz pod warunkiem, iż nie kolidują one z historycznym charakterem założenia.

Szczegółowe wytyczne konserwatorskie dla obszaru pomiędzy ulicami Wyszyńskiego, Sikorskiego i Sienkiewicza:

a) Ulica Sienkiewicza

- Należy wprowadzić zabudowę plombową, nawiązującą formą, skalą, detalem architektonicznym do historycznych budynków sąsiednich z zachowaniem historycznej linii zabudowy, 1-2 kondygnacji z użytkowym poddaszem lub bez. Konieczne rozczłonkowanie elewacji nawiązujące w podziałach do obowiązującego modułu w całej pierzei ul. Sienkiewicza. Zachować możliwość przejścia do ul. Dominikańskiej wg historycznego przebiegu.
- W przypadku kamienicy nr 39 zalecana jest przebudowa formy dachu na dach dwuspadowy z oknami połaciowymi
- Adaptacja budynku d. młyna przy domu nr 39 - dopuszczalna przebudowa zniszczonych elementów budynku.

b) Ulica Dominikańska

- Ulica na zapleczu zabudowy ul. Sienkiewicza o kameralnym charakterze w aktualnym stanie przedstawia obraz zaniedbania i destrukcji znacznej części tkanki budowlanej. Zaleca się uporządkowanie pod kątem stworzenia kameralnego traktu prowadzącego w kierunku zespołu klasztornego OO. Dominikanów.
- Nawierzchnię ulicy należy poddać przebudowie. Zaleca się aby była wykonana z kamieni otoczaków lub łupanej kostki granitowej bądź bazaltowej z wyprowadzonym rynsztokiem, bez wprowadzania chodników.

c) Ulica Kardynała Wyszyńskiego

- Zabudowa wzdłuż tej ulicy winna nawiązywać formą i skalą, do zabudowy ul. Sienkiewicza i obejmować 1-2 kondygnacje z poddaszem użytkowym. Konieczne jest rozczłonkowanie elewacji nawiązujące w podziałach do

historycznej zabudowy ul. Sienkiewicza.

Strefa „A”, obejmująca układ urbanistyczny, historyczne założenia pałacowo-parkowe, oraz założenia kościelne wraz z cmentarzami równoznaczna jest ze strefą ochrony zabytków archeologicznych. W zakresie ochrony zabytków archeologicznych obowiązują ustalenia jak dla stanowisk archeologicznych. Ratownicze badania archeologiczne mogą określić pierwotne linie zabudowy, historyczne podziały działek, szerokość zabudowy historycznej, która winna znaleźć odzwierciedlenie w projektowanych elewacjach budynków. Należy liczyć się także z koniecznością zachowania w nowej zabudowie czy zagospodarowaniu terenu wartościowych relikwów historycznej zabudowy (piwnic, murów) i ekspozycji w nawierzchni zarysów dawnej zabudowy, wjazdów, bram itp.

- **Strefa „B” ochrony konserwatorskiej projektowana, obejmująca (osiedle Borek – ul. Borek, Sosnowa, Rusinowskiego; układ ruralistyczny wsi Mokrzychów, układ ruralistyczny wsi Sobów, układ ruralistyczny wsi Zakrzów; układ ruralistyczny wsi Wielowieś, układ ruralistyczny wsi Miechocin w tym osiedle Piaski, :**

obszary historycznych układów urbanistycznych i ruralistycznych, w obrębie, których elementy dawnego układu przestrzennego miejscowości tzn. rozplanowanie, kształt zewnętrzny zabudowy, a także jej powiązania z zielenią i krajobrazem zachowały się w stosunkowo dobrym stanie i całość stanowi wartość kulturową w skali lokalnej. Działalność konserwatorska w strefie „B” zmierza do zachowania zasadniczych elementów historycznego rozplanowania, w tym przede wszystkim zabudowy, układu dróg, podziału i sposobu zagospodarowania działek. Zmierza również do restauracji i modernizacji technicznej obiektów o wartościach kulturowych z dostosowaniem współczesnej funkcji do wartości obiektów i obszarów.

W strefie „B” obowiązują następujące wymagania konserwatorskie:

- a) zachować i wyeksponować elementy historycznego układu przestrzennego tj. rozplanowanie dróg, ulic i placów, linie zabudowy, kompozycję: wnętrz ruralistycznych, zabudowy, zieleni, zespoły zabudowy,
- b) zachować historyczne nawierzchnie kamienne,
- c) obiekty o wartościach zabytkowych poddać restauracji i modernizacji technicznej z dostosowaniem obecnej lub projektowanej funkcji do wartości obiektu,
- d) wszelka działalność inwestycyjna musi uwzględniać istniejące już związki przestrzenne i planistyczne,
- e) obowiązują działania odtworzeniowe i rewaloryzacyjne, zarówno w przypadku historycznego układu przestrzennego, przyrodniczych elementów krajobrazu, jak i w stosunku do historycznej struktury technicznej, instalacji wodnych, sieci

- komunikacyjnych, obiektów zabytkowych znajdujących się w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków i obiektów historycznych,
- f) należy preferować te inwestycje, które stanowią rozszerzenia lub uzupełnienie już istniejących form zainwestowania terenu, przy założeniu maksymalnego zachowania i utrwalenia istniejących już relacji oraz pod warunkiem, iż nie kolidują one z historycznym charakterem obiektu i obszaru,
 - g) przy inwestycjach związanych z modernizacją, rozbudową, przebudową obiektów istniejących wymagane jest uwzględnienie warunków kształtowania nowej zabudowy w obszarze strefy ochrony konserwatorskiej oraz zasad zachowania ładu przestrzennego, w tym urbanistyki i architektury, po rozbudowie budynek winien tworzyć spójną kompozycję z istniejącą częścią (w przypadku obiektów objętych wojewódzką i gminną ewidencją zabytków obowiązują odrębne uwarunkowania),
 - h) nowa zabudowa winna być zharmonizowana z historyczną kompozycją przestrzenno-architektoniczną w zakresie lokalizacji, rozplanowania, skali, ukształtowania bryły, w tym kształtu i wysokości dachu, poziomu posadowienia parteru, formy architektonicznej, formy i podziałów otworów okiennych i drzwiowych, materiału oraz przy nawiązaniu do historycznej zabudowy poszczególnych miejscowości,
 - i) nowa zabudowa nie może dominować nad zabudową historyczną,
 - j) kolorystyka obiektów winna uwzględniać walory estetyczne otoczenia jak i rozwiązania kolorystyczne występujące w zabudowie historycznej wsi (np. biel, rozbielone beże, piaski),
 - k) zakaz stosowania tworzyw sztucznych (np. siding) jako materiały okładzinowe,
 - l) elementy dysharmonizujące, nie spełniające warunków ochrony strefy konserwatorskiej oraz uniemożliwiające ekspozycję wartościowych obiektów zabytkowych, winny być usunięte lub w uzasadnionych przypadkach poddane odpowiedniej przebudowie;
 - m) dopuszczalne jest umiejscawianie tablic informacyjnych instytucji lub szyldów sklepów i zakładów w miejscach na to wyznaczonych, we właściwej, nie agresywnej formie,
 - n) przy opracowaniu zasad kształtowania przyszłej zabudowy należy uwzględnić historyczny charakter zabudowy miejscowości i jej rozplanowania: np. mieszkaniowy, zagrodowy itp.;
 - o) wprowadza się wymóg uzgadniania z właściwym wojewódzkim konserwatorem zabytków wszelkich działań inwestycyjnych.

- **Strefa obowiązująca ochrony krajobrazu i powiązań widokowych wynikającą z decyzji o wpisie do rejestru zabytków (układ urbanistyczno-krajobrazowy miasta Tarnobrzega, zespół pałacowo - parkowy w Mokrzeszowie) :**
 - a) warunki zagospodarowania, prowadzenia prac oraz podejmowania działań przy zabytku zgodnie z zapisami ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
 - b) zaleca się pozostawienie terenu pomiędzy wałem wiślanym a wzgórzem miejskim oraz terenu pomiędzy zespołem pałacowym w Dzikowie a dawnym zespołem pofolwarcznym w Wymysłowie jako niezabudowanego za wyjątkiem istniejącego zagospodarowania lub zagospodarowania wynikającego z wydanych decyzji administracyjnych.

- **strefa E ochrony ekspozycji obiektów zabytkowych projektowana** – obowiązuje zakaz zabudowy ze względu na ochronę widoku na kościół i klasztor Dominikanek w Wielowski oraz chronione osie widokowe wzdłuż ulicy Dominikańskiej oraz ul. Sienkiewicza od skrzyżowania z ul. Wyszyńskiego.

- **strefa obowiązująca ochrony ekologicznej zabytkowych układów pałacowo-parkowych wynikającą z decyzji o wpisie do rejestru zabytków (zespół pałacowo - parkowy w Mokrzeszowie):** warunki zagospodarowania, prowadzenia prac oraz podejmowania działań przy zabytku zgodnie z zapisami ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;

- **Obiekty ujęte w ewidencji zabytków nie oznaczone na rysunku studium, dla których** obowiązują następujące wymogi konserwatorskie:
 - a) zachować ich bryłę, kształt i geometrię dachu oraz zastosowane tradycyjne materiały budowlane, utrzymać, a w przypadku zniszczenia odtworzyć historyczny detal architektoniczny,
 - b) zachować kształt, rozmiary i rozmieszczenie otworów zgodne z historycznym wizerunkiem budynku,
 - c) należy utrzymać - lub odtworzyć - oryginalną stolarkę okien i drzwi,
 - d) w przypadku konieczności przebicia nowych otworów, należy je zharmonizować z zabytkową elewacją budynku,
 - e) stosować kolorystykę i materiały nawiązujące do tradycyjnych lokalnych rozwiązań, w tym ceramiczne lub tynkowe pokrycie ścian zewnętrznych; zakazuje się stosowania okładzin ściennych typu „siding”,
 - f) należy stosować historyczny rodzaj pokrycia dachowego (dachówka ceramiczna w

- kolorze ceglastym lub inne właściwe dla danego obiektu),
- g) elementy elewacyjne instalacji technicznych należy montować z uwzględnieniem wartości zabytkowych obiektów,
 - h) prowadzenie wszelkich prac budowlanych przy obiektach zabytkowych należy poprzedzić uzyskaniem wytycznych konserwatorskich,
 - i) Wykaz obiektów ujętych w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków nieruchomych (w tym małej architektury) podany jest w części „Uwarunkowania” tabela nr 2.

■ **Stanowiska archeologiczne**

- a) W obrębie znajdujących się na terenie objętym opracowaniem studium **stanowisk archeologicznych oraz w ich bezpośrednim sąsiedztwie (50 m)**, zamierzenia inwestycyjne związane z pracami ziemnymi wymagają przeprowadzenia badań archeologicznych, zgodnie z przepisami odrębnymi.
- b) Wpis do rejestru stanowiska archeologicznego równoznaczny jest ze strefą ścisłej ochrony konserwatorskiej "W" dla zabytków archeologicznych. Na tym terenie określa się priorytet wymogów konserwatorskich oraz zakaz działań inwestycyjnych niezwiązanych bezpośrednio z rewaloryzacją zabytkowego terenu.
- c) Wykaz stanowisk archeologicznych w obszarze miasta i gminy w tabeli nr 3 – w części UWARUNKOWANIA.

Wykaz oznaczonych na planie stanowisk archeologicznych oraz obiektów zabytkowych ujętych w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków podlega sukcesywnej weryfikacji i uzupełnieniom, bez konieczności zmiany SUIKZ.

6. Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej

6.1. Kierunki rozwoju systemów komunikacji

System komunikacji, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, powinien współtworzyć przestrzeń ze swoim otoczeniem, poprzez korzystanie z istniejących dróg oraz budowę nowych ciągów komunikacyjnych, które będą umożliwiały równoprawne korzystanie z dróg użytkowników samochodów, transportu zbiorowego, ruchu towarowego i pieszego.

W przyszłych planach miejscowych należy chronić interesy słabszego uczestnika ruchu (rowerzystów i pieszych). Konieczne wydaje się planowanie ścieżek rowerowych oraz wyznaczanie i tworzenie nowych miejsc do parkowania. Należy przyjąć preferencję dla przedsięwzięć małych, ale możliwie szybkich do realizacji lub przynoszących możliwie szybko poprawę.

Na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego możliwe jest wyznaczenie dodatkowych dróg niewskazanych na rysunku Studium – Kierunki zagospodarowania przestrzennego.

6.1.1. Podstawowy układ drogowy

Podstawowy układ drogowy gminy stanowić będą drogi:

- 1) droga krajowa nr 9 (DK9) z Radomia przez Ostrowiec Świętokrzyski i Tarnobrzeg do Rzeszowa,
- 2) droga wojewódzka nr 723 (DW723) łącząca DK77 w Sandomierzu z DW871 w Tarnobrzegu – o długości ok. 10,5 km,
- 3) droga wojewódzka nr 871 (DW871) łącząca Stalową Wolę przez Grębów z Tarnobrzegiem – o długości ok. 13,4 km,
- 4) droga wojewódzka nr 758 (DW758) łącząca DW757 w Iwaniskach przez Klimonów z Tarnobrzegiem - o długości ok. 1 km,
- 5) oraz kilka ważnych dróg i ulic o znaczeniu lokalnym.

Infrastruktura około drogowa – stacje paliw, obiekty obsługi technicznej itp. powinny być lokalizowane przy podstawowym układzie drogowym.

Geometria skrzyżowania dróg powinna być dostosowana do prognozowanego ruchu, o ile pozwalają na to warunki terenowe.

Projektowana infrastruktura drogowa powinna uwzględniać wymagania techniczno – obronne wynikające z potrzeb obronności państwa.

6.1.2. Uzupełniający układ drogowy

- 1) uzupełniający układ komunikacyjny stanowią drogi powiatowe, gminne i drogi wewnętrzne; przebiegi niedefiniowane rysunkiem; ich sieć powinny określać odrębne opracowania; elementy układu uzupełniającego nie powinny umożliwiać przejazdów tranzytowych z pominięciem sieci podstawowej;
- 2) gruntowe nawierzchnie dróg należy co najmniej utwardzić dla zapewnienia przejezdności przez cały rok.
- 3) dla dróg powiatowych zaleca się przyjęcie klasy G (główniej), Z (zbiorczej) lub L (lokalnej), dla dróg gminnych L lub D, dla dróg wewnętrznych zaleca się stosowanie parametrów jak dla dróg publicznych klasy technicznej D (dojazdowej).

6.1.3. Parkowanie i miejsca postojowe

Stanowiska postojowe dla samochodów powinny być lokalizowane i urządzone w sposób nieuciążliwy na działce obiektu generującego potrzeby parkowania pojazdów, zgodnie z podanymi niżej wymaganiami:

Tabela 1 Liczba miejsc postojowych w zależności od funkcji terenu

FUNKCJA OBIEKTU	JEDNOSTKA ODNIESIENIA	MIEJSCA POSTOJOWE
zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna	1 dom / mieszkanie	Nie mniej niż 2
zabudowa mieszkaniowa wielorodzinnej	1 mieszkanie	Nie mniej niż 1,5
biura i urzędy	10 zatrudnionych	Nie mniej niż 2
obiekty handlowe	100 m2 pow. sprzedaży	Nie mniej niż 4
gastronomia	10 miejsc	Nie mniej niż 4
szpitale	10 łóżek	Nie mniej niż 4
hotele, pensjonaty	10 miejsc	Nie mniej niż 4
cmentarz	1000 m2 powierzchni cmentarza	Nie mniej niż 2
szkoły, przedszkola	10 zatrudnionych	Nie mniej niż 4
zakłady produkcyjne, składy, magazyny	10 zatrudnionych	Nie mniej niż 3
teren usług sportu i rekreacji	1000 m2 powierzchni terenu	Nie mniej niż 1

Parkowanie na chodnikach należy stopniowo ograniczać wyłącznie do miejsc wyznaczonych. Zaleca się trwałe oddzielenie powierzchni przeznaczonych dla pojazdów od pieszych. Parkowanie związane z ruchem turystycznym i rekreacyjnym powinno spełniać następujące warunki:

- 1) lokalizacja parkingu powiązana z terenami usług i handlu, a także sportu i rekreacji, tras rowerowych, szlaków pieszych, powierzchnia parkingu - zalecana powierzchnia parkingu na co najmniej 10 stanowisk,
- 2) wyposażenie parkingu: miejsca piknikowe (stoły, ławy), docelowo w sanitariaty,
- 3) wydzielenie w ramach parkingu miejsc dla obsługi turystów tj. małej gastronomii, drobnego handlu, pamiątkarstwa, wypożyczalni sprzętu sportowego np. rowerów.

Parkowanie samochodów ciężarowych i autobusów powinno odbywać się w strefach zewnętrznych jednostek urbanistycznych; wskazanie takich miejsc należy określić odrębnym opracowaniem (m.in. planem miejscowym).

Liczba miejsc postojowych przeznaczonych do parkowania pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową nie może być mniejsza niż, dla terenów wyznaczonych zgodnie z przepisami odrębnymi:

- a) 1 stanowisko, – jeżeli liczba stanowisk wynosi 6 -15,
- b) 2 stanowiska, – jeżeli liczba stanowisk wynosi 16-40,
- c) 3 stanowiska, – jeżeli liczba stanowisk wynosi 41-100,
- d) 4% ogólnej liczby stanowisk, jeżeli liczba stanowisk wynosi więcej niż 100.

6.1.4. Ruch pieszy i rowerowy

Zaleca się wyznaczenie szlaków rowerowych. Zaleca się realizację nowych tras wraz z niezbędnymi urządzeniami technicznymi (miejsca odpoczynku, itp.). Zaleca się wyraźne oznakowanie tras na terenie oraz modernizację istniejących dróg na odcinkach przeznaczonych dla ruchu rowerowego. Proponuje się w atrakcyjnych miejscach urządzenie miejsc postojowych (ławki, pola biwakowe, miejsca na ogniska). Na terenach przeznaczonych do odpoczynku dopuszcza się lokalizację niewielkich, tymczasowych obiektów usługowych (punktów gastronomicznych i handlowych). Ruch rowerowy może odbywać się także po trasach dróg powiatowych, wojewódzkich. W każdym z tych przypadków zaleca się wydzielenie osobnego pasa dla rowerzystów. Szczegółowy przebieg tras rowerowych należy zweryfikować i ostatecznie określić na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Należy zachować i wzmocnić rolę szlaków turystycznych o znaczeniu regionalnym i lokalnym.

6.2. Kierunki rozwoju systemów infrastruktury technicznej

Dla rozwoju infrastruktury technicznej możliwe jest uruchomienie każdej potrzebnej powierzchni terenów na etapie planów miejscowych zarówno na terenach mieszkaniowych jak i na terenach aktywności gospodarczej. Za zgodną z ustaleniami Studium uważa się również lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej na terenach rolnych objętych zakazem zabudowy.

Za zgodne ze studium uznaje się lokalizację sieci i urządzeń przesyłowych nie oznaczonych na rysunku studium, pod warunkiem nie kolidowania z istniejącym i projektowanym zagospodarowaniem.

Kompleksowe wyposażenie miasta w infrastrukturę techniczną jest podstawowym uwarunkowaniem jej rozwoju.

Infrastruktura techniczna i komunalna pełni funkcję usługową wobec innych obszarów kształtowania zrównoważonego rozwoju gminy. Przyjmuje się więc, iż jej rozwój będzie polegał na:

- 1) działaniach poprawiających jakość dostarczanych usług w systemach już istniejących poprzez ich modernizację i przebudowę, poprawie niezawodności i standardu realizowanych usług, zmniejszeniu zagrożenia dla środowiska, energooszczędności, poprawie efektywności ekonomicznej i organizacyjnej działania systemów,
- 2) rozbudowie systemów poprzez obejmowanie obsługą obszarów dotychczas niezabudowanych, a leżących wewnątrz granic zasięgu systemu, a także obszarów na zewnątrz tych granic, niezależnie, czy są to obszary już zainwestowane czy przewidywane do zainwestowania.

6.2.1. Gospodarka wodno-ściekowa

Sieć wodociągowa na terenie miasta Tarnobrzega jest bardzo dobrze rozwinięta. Podstawowym źródłem zasilania sieci miejskiego systemu wodociągowego jest Stacja Uzdatniana Wody – zakład zlokalizowany w Jeziórku. Stacja zaopatrywana jest w wodę z dwóch ujęć głębinowych: Studzieniec I i Studzieniec II. Woda z ujęć po uzdatnieniu jest podawana poprzez rozbudowaną sieć rozdzielczą dla zaopatrzenia mieszkańców i obiektów położonych na terenie następujących miejscowości: miasta Tarnobrzega i miejscowości Stale w gminie Grębów oraz dla Huty Szkła Pilkington Sandoglass w Sandomierzu.

Stopień skanalizowania Tarnobrzega, w stosunku do liczby ludności, przekracza 80%. Natomiast w odniesieniu do powierzchni terenu skanalizowane jest niespełna 40%. Nieskanalizowane są przede wszystkim osiedla wiejskie. Wobec powyższego, przy blisko 100% zwodociągowaniu miasta, istnieje pilna potrzeba realizacji inwestycji w zakresie budowy zintegrowanego systemu odbioru i oczyszczania ścieków w obszarze miasta i tym samym eliminacja praktyki gromadzenia ścieków sanitarno-bytowych w bezodpływowych zbiornikach.

Planowana jest rozbudowa sieci wodno-kanalizacyjnej w następujących kierunkach:

- 1) tereny położone wokół Jeziora Tarnobrzkiego,
- 2) tereny położone na osiedlach Wielowieś i Sielec w rejonie ulic: Spółdzielczej, Warszawskiej, Dąbie, Jasień i Ogródek,
- 3) tereny położone na osiedlach Podłęże i Zakrzów w rejonie ulic: Polnej i Ziółowej,
- 4) tereny położone na osiedlu Sobów w rejonie ulic: Bema, Dąbie i drogi gminnej (dz. nr 1280),
- 5) tereny położone na osiedlu Mokrzyszów w rejonie ulic: Leśnej, Grzybowej i Sportowej,
- 6) tereny położone na osiedlu Borów w rejonie ulic: Borów, Tarninowa, Onufrego i Jaśminowa,
- 7) tereny położone na osiedlu Piastów w rejonie ul. Fabrycznej.

W zakresie ścieków przemysłowych czyli ścieków nie będących ściekami bytowymi albo wodami opadowymi lub roztopowymi postępowanie zgodnie z przepisami odrębnymi.

6.2.2. Zaopatrzenie w energię elektryczną

Przez teren miasta Tarnobrzeg przebiega przesyłowa linia elektroenergetyczna 220 kV Chmielów – Stalowa Wola. Szerokość pasa technologicznego dla tej linii wynosi 50 m – po 25 m w obie strony od osi linii. W pasie technologicznym zaleca się uwzględnić następujące ograniczenia użytkowania i zagospodarowania terenu:

- 1) należy uzgadniać warunki lokalizacji wszelkich obiektów z właścicielem linii,

- 2) nie należy lokalizować budynków mieszkalnych lub innych przeznaczonych na stały pobyt ludzi, w indywidualnych przypadkach, odstępstwa od jej zasady może udzielić właściciel linii, na warunkach przez siebie określonych,
- 3) teren nie może być kwalifikowany jako teren przeznaczony pod zabudowę mieszkaniową oraz zagrodową ani jako teren związany z działalnością gospodarczą (przesyłową) Właściciela linii,
- 4) nie należy sadzić drzew oraz roślinności wysokiej,
- 5) zalesienia terenów rolnych mogą być przeprowadzone w pobliżu linii w uzgodnieniu z Właścicielem linii,
- 6) wszelkie zmiany w kwalifikacji terenu w obrębie pasa technologicznego linii i w jego najbliższym sąsiedztwie powinny być zaopiniowane przez właściciela linii,
- 7) lokalizacja budowli zawierających materiały niebezpieczne pożarowo, stacji paliw i stref zagrożonych wybuchem w bezpośrednim sąsiedztwie pasów technologicznych wymaga uzgodnień z Właścicielem linii,
- 8) na linii będą prowadzone prace eksploatacyjne, remontowe i modernizacyjne,
- 9) dopuszcza się odbudowę, rozbudowę, przebudowę linii oraz ewentualną przyszłościową budowę nowej linii na jej miejscu. Realizacja inwestycji po trasie istniejącej linii nie wyłącza możliwości rozmieszczenia słupów i urządzeń niezbędnych do korzystania z linii w innych niż dotychczasowych miejscach.

Na terenie miasta Tarnobrzega zlokalizowane są również: stacja elektroenergetyczna 110/15 kV (GPZ) Tarnobrzeg, stacja elektroenergetyczna 110/15 kV (GPZ) Machów, linie elektroenergetyczne 110 kV relacji Tarnobrzeg – Huta Szkła Sandomierz, Chmielów – Tarnobrzeg, Machów – Piaseczno WOE, Chmielów – Olendry, Chmielów – Machów oraz Chmielów – Machów GPZ I tor 1 oraz linie średniego i niskiego napięcia. Dla ww. urządzeń elektroenergetycznych zaleca się uwzględnienie następujących ograniczeń użytkowania i zagospodarowania terenu:

- 1) przy zagospodarowywaniu terenu należy uwzględnić uwarunkowania wynikające z przebiegu istniejącej infrastruktury elektroenergetycznej spełniając wymagania Polskich Norm oraz aktualnie obowiązujących przepisów,
- 2) w przypadku wystąpienia kolizji projektowanych obiektów z istniejącymi sieciami elektroenergetycznymi należy sieci te przystosować do nowych warunków pracy określonych przez dysponentów sieci,
- 3) wyklucza się z zadrzewiania obszary pod liniami elektroenergetycznymi w pasach:
 - dla linii 110 kV – 20 m (po 10 m w obie strony od osi linii),
 - dla linii SN – 11 m (po 5,5 m w obie strony od osi linii),oraz w pasach przeznaczonych dla infrastruktury elektroenergetycznej.

6.2.3. Zaopatrzenie w gaz

Miasto Tarnobrzeg zaopatrywane jest w gaz ziemny z systemu krajowego Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa S.A. w Warszawie. Rozprowadzany jest gaz ziemny wysokometanowy GZ-50 o parametrach zgodnie z PN-87/C-96001. Na terenie miasta system rozprowadzania gazu jest dobrze rozbudowany i składa się z sieci zasilających wysokiego i średniego ciśnienia, głównych sieci dystrybucyjnych i rozdzielczych średnio i niskoprężnych oraz stacji redukcyjno-pomiarowych I-go i II-go stopnia. Sieci gazowe średniego ciśnienia i niskoprężne oraz stacje redukcyjne drugiego stopnia eksploatuje i zarządza Karpacki Operator Systemu Dystrybuującego Sp. z o.o. Oddział Zakład Gazowniczy w Sandomierzu. Miasto Tarnobrzeg posiada bardzo korzystne warunki dla dalszego rozwoju gazyfikacji ze względu na bezpośrednią dostępność do sieci krajowego systemu przesyłowego gazu ziemnego.

Dopuszcza się budowę i rozbudowę gazociągów średniego i niskiego ciśnienia. Projektowane gazociągi zaleca się układać poza liniami rozgraniczającymi istniejących i projektowanych dróg

Przez teren miasta przebiega istniejący gazociąg o średnicy \varnothing 300 mm i ciśnieniu 4 MPa, relacji Sędziszów – Komorów – Lubienia, (po terenie miasta z południa na północ przez część środkową obszaru miasta)

Po zachodniej części miasta za rzeką Trześniówką przebiega tranzytem na kierunku północ-południe drugi gazociąg wysokoprężny \varnothing 250 CN 40 z miejscowości Trześń do rejonu byłej Kopalni Jeziórko. Gazociąg ten jest odgałęzieniem od gazociągu magistralnego Rozwadów – Sandomierz. Drugostronne doprowadzenie gazu do terenów Kopalni z południa zapewnia gazociąg \varnothing 200 mm CN40, który jest odgałęzieniem od gazociągu Komarów – Sandomierz. Odległości od gazociągów zgodnie z przepisami odrębnymi i normami branżowymi.

6.2.4. Telekomunikacja

Studium zakłada rozbudowę sieci przewodowych zgodnie z występującym zapotrzebowaniem, w szczególności tam gdzie powstają nowe zgrupowania zabudowy. W przypadku realizacji stacji bazowych telefonii komórkowej o wysokości równej i większej niż 50 m n.p.t. niezbędne jest zgłoszenie tej inwestycji do Szefostwa Służby Ruchu Lotniczego Sił Zbrojnych RP, zgodnie z przepisami odrębnymi. Dopuszcza się lokalizację nowych inwestycji w tym zakresie na wszystkich terenach z zastrzeżeniem terenów objętych ochroną konserwatorską.

6.2.5. Gospodarka odpadami

W studium nie przewiduje się nowej lokalizacji składowiska odpadów komunalnych. Zasady utrzymania czystości i porządku na terenie miasta zgodnie z ustaleniami przyjętego przez Radę Miasta Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Tarnobrzega

uchwałą nr XXXIII/469/2012 z dnia 13 grudnia 2012 r. zmienioną uchwałą nr XXXVII/494/2013 z dnia 31 stycznia 2013 r., w tym w szczególności:

- 1) wymagania w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości,
- 2) rodzaje i minimalna pojemność pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości oraz na drogach publicznych. Warunki rozmieszczania tych pojemników i ich utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym,
- 3) częstotliwość pozbywania się odpadów komunalnych,
- 4) inne wymagania wynikające z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami,
- 5) obowiązki osób utrzymujących zwierzęta domowe i gospodarskie,
- 6) wymagania odnośnie utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej,
- 7) obowiązkową deratyzację i terminy jej przeprowadzenia.

7. Inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym

Cele publiczne, o których mowa w Studium, określone zostały w art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (j.t. Dz. U. 2015 r. poz.782 z późn. zm.).

7.1. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym

W zakresie realizacji inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym Studium zakłada, że wszystkie tego typu inwestycje mogą być zlokalizowane w granicach każdego z terenów z zastrzeżeniem zakazów wynikających z obowiązujących przepisów odrębnych. Do głównych inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym należą przede wszystkim wszystkie drogi publiczne, usługi publiczne, usługi sportu, tereny obiektów i sieci infrastruktury technicznej - wodociągów, kanalizacji, elektroenergetyki, gazownictwa, telekomunikacji, tereny związane z ochroną przeciwpowodziową - wały przeciwpowodziowe.

7.2. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym

W Studium uwzględnia się inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, wynikających z Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podkarpackiego:

- 1) budowa drogi ekspresowej S-74 na odcinku Opatów – Nisko zgodnie z Programem Operacyjnym Infrastruktura i Środowisko na lata 2007/2013 oraz Programem budowy dróg krajowych na lata 2011-2015. Aktualnie rozpatrywane są 3 warianty przebiegu drogi ekspresowej, oznaczone na rysunku kierunków,

- 2) tarnobrzeski Park Przemysłowo – Technologiczny zgodnie z Program Operacyjny Rozwoju Polski Wschodniej na lata 2007 – 2013,
- 3) komunikacja kolejowa:
 - modernizacja linii kolejowych dla osiągnięcia docelowych prędkości – linia kolejowa nr 71 i 25 zgodnie z Master Planem dla Transportu Kolejowego w Polsce do 2030 roku,
 - prace na liniach kolejowych nr 25, 74, 78 na odcinku Stalowa Wola – Tarnobrzeg /Sandomierz – Ocice- Padew/ zgodnie z Dokumentem Implementacyjnym do Strategii rozwoju transportu do 2010 r. (z perspektywą do 2030 roku),
- 4) ochrona przeciwpowodziowa:
 - zabezpieczenie przed zagrożeniem powodziowym doliny Wisły na odcinku od ujścia Wisłoki do ujścia Sanu zgodnie z Programem ochrony przed powodzią w dorzeczu górnej Wisły,
 - ochrona przed powodzią w zlewni Trześniówki zgodnie z Programem ochrony przed powodzią w dorzeczu górnej Wisły,
- 5) gospodarka odpadami:
 - budowa i rozbudowa instalacji przetwarzania selektywnie zebranych odpadów zielonych i innych bioodpadów zgodnie z Planem Gospodarki Odpadami dla województwa podkarpackiego,
 - budowa instalacji pirolizy zgodnie z Planem Gospodarki Odpadami dla województwa podkarpackiego.

8. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych

8.1. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych

Podjęcie eksploatacji złóż wymagać może sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

8.2. Obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości

W Studium nie wyznacza się obszarów wymagających przeprowadzenia scaleń i podziałów nieruchomości na podstawie art. 102 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami. Dopuszcza się scalanie i wymianę gruntów rolnych i leśnych na

podstawie ustawy z dnia 26 marca 1982 r. o scalaniu i wymianie gruntów, dla całego terenu gminy.

8.3. Obszary rozmieszczenia wielkopowierzchniowych obiektów handlowych

W Studium wyznacza się lokalizację obiektów handlowych o powierzchni ponad 2000 m² (art. 10. ust. 2 pkt. 8) zgodnie z rysunkiem studium.

8.4. Obszary przestrzeni publicznej

W Studium wyznacza się obszary przestrzeni publicznych dla dróg publicznych placów, budynków użyteczności publicznej, parków (art. 10.ust. 2 pkt 8) oraz obszar przestrzeni publicznej dla centrum miasta Tarnobrzega obejmującego zasięgiem rynek i sąsiednie kwartały zabudowy. Wyznacza się, jako teren służący organizacji imprez masowych tereny oznaczone na rysunku studium symbolem US.

Granice tych obszarów nie stanowią obowiązujących granic planów miejscowych, co oznacza, że można sporządzić plany miejscowe w zakresie szerszym niż wyznaczone obszary oraz etapować przestrzeń sporządzania planów miejscowych.

9. Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.

9.1. Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego (art. 10. ust. 2 pkt 9)

Miasto Tarnobrzeg częściowo pokryte jest obowiązującymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego. Miasto zamierza sporządzić mpzp dla pozostałych obszarów na terenie miasta (w miarę wpływania wniosków).

Realizacja opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego następować będzie w miarę powstających potrzeb oraz dostępnych środków finansowych.

- 1) przed przystąpieniem do sporządzenia zmiany planu miejscowego zaleca się wykonanie analizy zasadności przystąpienia uwzględniającej: stan własności i władania gruntów i ich wpływ na możliwość przeprowadzenia procedury formalno-prawnej,
- 2) potencjalne skutki prawne i ekonomiczne wynikające ze sporządzenia planu miejscowego,
- 3) określenie zakresu niezbędnych ustaleń koniecznych do uwzględnienia w planie miejscowym,

- 4) analizę dostępności materiałów źródłowych (w szczególności: opracowanie ekofizjograficzne, przygotowanie podkładów geodezyjnych).

Jeżeli z przeprowadzonej analizy wyniknie, że w terenie przewidywanym do objęcia planem miejscowym istnieje potrzeba sporządzenia wariantowych koncepcji zagospodarowania terenu lub może wystąpić konieczność dokonania ustaleń z właściwymi instytucjami lub właścicielami gruntów deklarującymi sprzeczne oczekiwania, co do sposobu zagospodarowania terenów, to sporządzenie planów należy poprzedzić fazą analityczno-studialną i koncepcyjną jeszcze przed podjęciem uchwał o przystąpieniu do planu.

9.2. Obszary wymagające przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne

Zgodnie z art. 5b ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 1205 z późn. zm.): „Przepisów ustawy nie stosuje się do gruntów rolnych stanowiących użytki rolne położonych w granicach administracyjnych miast”.

W zakresie obszarów wymagających przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne, ustalenia Studium zakładają ochronę lasów posiadających status lasów ochronnych oraz większych kompleksów leśnych poprzez zakaz zabudowy i zakaz lokalizacji innych funkcji, niezwiązanych z prowadzoną gospodarką leśną, na tych terenach. Na etapie sporządzania planów miejscowych dla gruntów leśnych nie wyznaczonych na rysunku Studium za zgodne ze studium uznaje się oznaczenie tych terenów, jako leśne, niezależnie od przeznaczenia określonego na planszy Kierunki studium. Jeżeli zachodzi taka konieczność dopuszcza się przeprowadzenie procedury związanej ze zmianą przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne także dla gruntów leśnych niewyznaczonych na rysunku studium.

10. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej

Z uwagi na znaczny stopień wykorzystania rolniczego wskazane jest oszczędne dysponowanie gruntami wysokich bonitacji, w przeznaczaniu ich na cele nierolnicze. W studium określono obszary wyłączone z zainwestowania wskazane do wykorzystania wyłącznie rolniczego. Tereny te należy chronić poprzez zapobieganie procesom degradacji i dewastacji gruntów oraz zapobieganie szkodom w produkcji rolnej powstałym wskutek działalności nierolniczej. Istotnym czynnikiem determinującym potencjał produkcyjny rolnictwa Tarnobrzega, a szczególnie produkcji roślinnej jest stan wilgotnościowy gleb. Urządzenia melioracji podstawowych w tym przede wszystkim wały w powiązaniu ze zbiornikami wodnymi tworzą system ochrony. Wyprzedzająca budowa i modernizacja urządzeń podstawowych jest warunkiem wykonania urządzeń melioracji szczegółowych.

Grunty o niewłaściwych stosunkach wilgotnościowych wymagają melioracji szczegółowych i regulacji rzek.

Rolnictwo w obrębie miasta Tarnobrzega winno zapewniać realizację celu podstawowego, jakim jest wyprodukowanie żywności i zaopatrzenie w produkty mieszkańców miasta, tworzenie gwarancji dla zbytu i opłacalności produkcji, rozwój przemysłu rolno-spożywczego ze szczególnym uwzględnieniem zagospodarowania masy surowcowej i jakości produkowanych przetworów oraz tworzenie dodatkowych miejsc pracy w przetwórstwie rolnym.

Zgodnie z ustawą o lasach, szczególnej ochronie podlegają kompleksy leśne posiadające status lasów ochronnych, co dotyczy pow. ok. 295 ha lasów państwowych, położonych na terenie miasta. Są to dwa izolowane kompleksy leśne: las Zwierzyniec i las Jasień.

W obrębie tych lasów obowiązuje podporządkowanie funkcji produkcyjnej funkcjom ochronnym. Gospodarka leśna winna być prowadzona w sposób zapewniający ciągłe spełnianie przez nich celów, dla których zostały wydzielone, w szczególności poprzez:

- 1) dbałość o stan zdrowotny i sanitarny lasów,
- 2) preferowanie naturalnego odnowienia lasów,
- 3) dbałość o utrzymanie naturalnych stosunków wodnych,
- 4) ograniczenie stosowania zrębów zupełnych.

Ochrona lasów na terenie miasta ma szczególne znaczenie ze względu na niską lesistość wynoszącą niespełna 7%.

Zasady gospodarki leśnej i kierunki ochrony lasów są określone i realizowane: dla lasów państwowych zgodnie z planem urządzenia lasów opracowanym przez Nadleśnictwo Nowa Dęba, dla lasów prywatnych i komunalnych zgodnie z opracowanymi uproszczonymi planami urządzenia lasu wydzielonych obrębów na terenie miasta.

11. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych

11.1. Obszary zagrożenia powodzią

Zgodnie z mapami zagrożenia powodziowego opracowanymi w ramach projektu "Informatyczny System Osłony Kraju przed nadzwyczajnymi zagrożeniami" (ISOK) przez Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej PIB wyłącznie tereny między linią brzegową rzek: Wisły, Trześniówki, Mokrzychówki i Żupawki, a ich wałami przeciwpowodziowymi, w myśl art. 9 pkt 6c ustawy Prawo wodne to obszary szczególnego zagrożenia powodzią, służące przepuszczeniu wód powodziowych. Na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią obowiązują zakazy, nakazy, ograniczenia i dopuszczenia wynikające z przepisów odrębnych dotyczących ochrony przed powodzią.

Znaczna część terenu miasta z wyłączeniem terenów wyżej wyniesionych zlokalizowana jest w obszarze zagrożenia powodziowego w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego, przy wyznaczaniu którego przyjęto przepływ o średnim prawdopodobieństwie wystąpienia powodzi wynoszącym raz na 100 lat (Q1%). Są to tereny chronione wałami przeciwpowodziowymi głównych rzek, narażone na niebezpieczeństwo wystąpienia powodzi w przypadku ich uszkodzenia, przesiąkania lub przelania się wody przez wały.

Poza zasięgiem prawdopodobnych zalewów znajdują się tereny miasta położone na terasie wysokiej Wisły i Równinie Tarnobrzskiej tj. Centrum Miasta z osiedlem Serbinów, osiedle Miechocin, Ocice, Mokrzyszów i częściowo Sobów.

11.2. Obszary osuwania się mas ziemnych

Na terenie miasta Tarnobrzega występują tereny, na których odnotowano ruchy masowe ziemi oraz tereny zagrożone ruchami masowymi ziemi. W 2010 r. doszło do uaktywnienia starych lub powstania nowych osuwisk w obrębie osiedla Miechocin (ul. Mickiewicza/ ul. Wesola). Osuwisko powstało w obrębie skarpy wzdłuż pradoliny Wisły. Powstało w obrębie iłó, glin i piasków gliniastych zalegających na neogeńskich iłach krakowieckich. Ze względu na aktywność osuwisk stanowią one duże zagrożenie. Dlatego też należy podejmować działania mające na celu ustabilizowanie osuwisk.

12. Obiekty i obszary dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny

W granicach administracyjnych miasta występują wyłącznie udokumentowane złoża siarki. Obecnie eksploatacja wszystkich złóż została zaniechana, a tereny są rekultywowane zgodnie z założeniami planu likwidacji kopalni.

Z uwagi na likwidację kopalni siarki, nie ma potrzeby wyznaczenia dla złoża siarki filarów ochronnych. W przypadku ponownego rozpoczęcia eksploatacji złóż siarki, należy wyznaczyć filary ochronne złóż zgodnie z obowiązującymi przepisami.

13. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. Nr 41, poz. 412, z późn. zm.⁶⁾) - nie wyznacza się ze względu na brak ich występowania

14. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji

Przekształceniom funkcjonalno–przestrzennym będą podlegały obszary, dla których Studium przewiduje zmianę funkcji na zgodną z polityką przestrzenną gminy.

Celem działań rehabilitacyjnych jest dostosowanie istniejących terenów zabudowy do współczesnych wymogów i potrzeb, poprawienie warunków życia oraz podniesienie atrakcyjności przestrzeni poprzez poprawę estetyki i standardu technicznego budynków i wykreowanie przestrzeni publicznych.

Jako obszar wymagający takich działań wskazuje się obszar Jeziora Tarnobrzskiego wraz z terenami położonymi w najbliższym sąsiedztwie po kopalni siarki.

Na podstawie przepisów odrębnych wydawane są decyzje administracyjne dotyczące terenów wskazanych do rekultywacji. W Studium nie wskazano tych terenów, gdyż działania wynikające z postępowań administracyjnych nie zależą od kierunków polityki przestrzennej gminy wskazywanych w Studium.

15. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych

Zasięg i granice terenów zamkniętych na terenie miasta Tarnobrzega wyznaczono na podstawie Rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 24 marca 2014 r. w sprawie ustalenia terenów, przez które przebiegają linie kolejowe, jako terenów zamkniętych. Wykaz działek umieszczono w tabeli poniżej.

Tabela 2 Tereny kolejowe zamknięte

Lp.	województwo	powiat	gmina	obręb	Nr działki	Pow. [ha]
386	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	1505/16	0,0352
387	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	1505/20	0,3577
388	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	1505/23	4,4826
389	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Miechocin	1352	0,2943
390	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Miechocin	1353	2,2419
391	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Mokrzyszów	118/1	2,4170
392	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Mokrzyszów	118/2	1,1586
393	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Mokrzyszów	2237	1,9867
394	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Nagnajów	119/6	0,0303
395	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Nagnajów	119/10	0,2911

Lp.	województwo	powiat	gmina	obręb	Nr działki	Pow. [ha]
396	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Nagnajów	119/16	0,6765
397	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Nagnajów	473/1	4,5808
398	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Ocice	47	2,4097
399	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Ocice	488	0,1865
400	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Sobów	78	13,5207
401	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Sobów	170	1,3249
402	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Sobów	421	5,9730
403	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Sobów	1250	4,0300
404	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Sobów	1542	2,3501
405	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Sobów	1643	0,1561
406	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	1505/4	0,0139
407	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	1505/6	2,2083
408	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Wielowieś	107/11	0,0003
409	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Wielowieś	108/4	0,0011
410	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Wielowieś	108/6	0,0020
411	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Wielowieś	109/2	0,0120
412	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Wielowieś	110/2	0,0191
413	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Wielowieś	111/2	0,0105
414	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Wielowieś	112/4	0,0086
415	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Wielowieś	113/2	0,0043
416	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Wielowieś	114/4	0,0071
417	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Wielowieś	114/6	0,0047
418	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Wielowieś	135	7,1485
419	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Wielowieś	136/2	0,0253
420	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Wielowieś	137/4	0,0031
421	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Wielowieś	1507	0,4154
422	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Wielowieś	1924/1	0,0089
423	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Wielowieś	1924/2	0,0291
424	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Wielowieś	1924/3	0,7756
425	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Wielowieś	2240	0,0520
426	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Wielowieś	2241	0,3674
427	podkarpackie	M. Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	Wielowieś	2244	0,3133

Strefy ochronne dla terenów kolejowych ograniczają się do granic działek. Granice tych terenów wskazano na rysunku studium.

Wskazano dla terenów zamkniętych przeznaczenie TK. Szczegółowe warunki zagospodarowania na tych terenach zgodnie z przepisami odrębnymi w tym zakresie.

16. Obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie

nie wyznacza się ze względu na brak ich wyznaczenia przez Samorząd Lokalny.

17. Granice obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu

Na obszarze miasta Tarnobrzega obecnie brak jest obiektów produkujących energię ze źródeł odnawialnych o mocy powyżej 100kW. Odnawialne źródła energii (OZE) są źródłami wykorzystującymi w procesie przetwarzania energię wiatru, promieniowanie słoneczne, spadku rzek, produktów ubocznych rolnictwa oraz energię pozyskiwaną z biomasy, biogazu wysypiskowego a także biogazu powstałego w procesach odprowadzania lub oczyszczania ścieków albo rozkładu składowanych szczątków roślinnych i zwierzęcych (tzn. brak jest elektrowni wodnych, elektrowni wiatrowych, słonecznych ogniw fotowoltaicznych oraz biogazowni i zakładów pozyskujących ciepło geotermalne – o mocy powyżej 100kW). Do 2017 r. Polska zobowiązała się uzyskać 16% udział energii odnawialnej w bilansie energetycznym kraju, a do 2021 roku jej udział powinien wynosić 20%.

Energię słoneczną można wykorzystać zarówno do ogrzewania, jak i do produkcji prądu, a także do pozyskania paliwa, jakim jest wodór, w fotokatalitycznym rozkładzie wody. Słoneczna energia elektryczna (fotowoltaika), uważana za najbardziej obiecujące i przyjazne środowisku źródło energii, jest wyjątkowa ze względu na szerokie możliwości osiągnięcia korzyści energetycznych i poza energetycznych. Przemysł fotowoltaiczny gwarantuje konkurencyjną, tanią, bezpieczną i czystą słoneczną energię elektryczną, a także ochronę zasobów naturalnych. Z kolei energetyka słoneczna termiczna (fototermika) należy do najbardziej efektywnych technologii produkcji ciepła, z punktu widzenia ograniczenia emisji gazów cieplarnianych.

Dla całego terenu dopuszcza się lokalizację obiektów energetyki odnawialnej (OZE) obejmującej obiekty energetyki słonecznej - ogniwa fotowoltaiczne oraz elektrownie wiatrowe na użytek własny inwestora (bez konieczności przyłączenia do sieci) o mocy nie przekraczającej 100kW.

Nie wyznacza się terenów rozmieszczenia urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy powyżej 100 kW.

Dopuszcza się prowadzenie prac geologicznych i wiertniczych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złóż ropy naftowej i gazu ziemnego.

Należy stosować następujące wskaźniki:

- 1) zalecana powierzchnia działki pod ogniwa fotowoltaiczne ok. 0,5 ha lub większa,
- 2) teren biologicznie czynny min. 10%,
- 3) wysokość ogniw fotowoltaicznych do 5 m.

część IV

Synteza i uzasadnienie

Istniejącą strukturę funkcjonalno-przestrzenną obszaru miasta Tarnobrzega można ocenić jako zadowalającą oraz zgodną z generalnymi uwarunkowaniami (predyspozycjami) przyrodniczymi tj. racjonalnie wykorzystującą walory i zasoby przyrodnicze.

W określeniu kierunków zagospodarowania przestrzennego dążono do utrzymania pozytywnych cech dotychczasowego zagospodarowania, ich usprawnieniu oraz stworzeniu warunków dla zrównoważonego rozwoju miasta, mając na uwadze ochronę ładu przestrzennego. W rozwiązaniach rozwoju struktury funkcjonalno-przestrzennej przyjęto zasadę nie rozpraszania zabudowy poza ukształtowane istniejące zespoły osadnicze. Rozwój terytorialny zabudowy powinien polegać na uzupełnianiu istniejącej struktury tkanki miejskiej oraz jej rozbudowę poprzez dołączanie nowych terenów przylegających do niej.

W strukturze docelowych jednostek terenowych wyróżniono następujące ich typy funkcjonalne (przeważające przeznaczenie):

- U1 – obszar centrum usługowego staromiejskiego,
- MN – obszary zabudowy jednorodzinnej miejskiej,
- MN1 – obszary zabudowy jednorodzinnej podmiejskiej i wiejskiej,
- MN/U – obszary zabudowy mieszkaniowo-usługowej,
- MW – obszary zabudowy wielorodzinnej,
- U – obszary usług komercyjnych,
- UP – obszary usług publicznych,
- UT – obszary usług turystyki,
- US – obszary usług sportu i rekreacji,
- UC – obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m²,
- U/P – obszary zabudowy usługowo-produkcyjnej (aktywności gospodarczej),
- P – obszary zabudowy przemysłowej,
- PE – obszary eksploatacji powierzchniowej,
- R – obszary rolnicze,
- ZL – lasy,
- ZLp – zalesienia,
- ZP – obszary zieleni urządzonej,

- ZC – cmentarze,
- ZD – obszary ogrodów działkowych,
- Z – obszary zieleni,
- WS – wody powierzchniowe śródlądowe,
- KS – obszary urządzeń komunikacji,
- KK – obszary komunikacji kolejowej,
- E – obszary infrastruktury technicznej - elektroenergetyka,
- W – obszary infrastruktury technicznej - wodociągi,
- G – obszary infrastruktury technicznej - gazownictwo,
- C - obszary infrastruktury technicznej – ciepłownictwo,
- K - obszary infrastruktury technicznej – kanalizacja,
- O - obszary infrastruktury technicznej – gospodarowanie odpadami,
- I - obszary infrastruktury technicznej – inne,
- KDGP – drogi i ulice klasy głównej ruchu przyspieszonego,
- KDG – drogi i ulice klasy głównej,
- KDZ – drogi i ulice klasy zbiorczej,
- Projektowane główne węzły i skrzyżowania dróg w ciągu dróg i ulic klasy G,
- RR – rezerwy terenu pod warianty przebiegu drogi ekspresowej S-74, zgodnie z Planem Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podkarpackiego.

Dla ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków wskazano istniejące oraz postulowane do objęcia ochroną i rewitalizacją obiekty i tereny o wysokich walorach kulturowych. Działania takie mają na celu zachowanie tożsamości kulturowej miasta Tarnobrzeg, jak również dają możliwość wykreowania nowych miejsc atrakcji turystycznych.

Dla zachowania walorów przyrodniczych, Studium zakłada utrzymanie wszelkich terenów o wysokich walorach przyrodniczych, jak również proponuje zwiększenie obszarów zielonych, w celu utrzymania i ciągłego polepszania warunków przyrodniczych na terenie miasta Tarnobrzega.

Dla poprawy bezpieczeństwa ruchu samochodowego oraz usprawnienia powiązań komunikacyjnych gminy, określono odpowiednie klasy techniczne ważniejszych dróg, jak również wskazano planowane przebiegi dróg uzupełniające system komunikacyjny gminy.

W celu zapewnienia lepszych warunków bytowych dla mieszkańców gminy oraz przygotowania dogodnych warunków rozwojowych na terenach inwestycyjnych, określono warunki dalszego rozwoju systemów infrastruktury technicznej, jak również modernizację istniejących.

Wszelkie ustalenia Studium stanowią podstawę do sporządzania i uszczegółowienia zamierzeń planistycznych na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Dokument Studium pozwoli władzom miejskim na wyznaczenie strategicznych celów rozwojowych jak również uregulowanie i możliwość prowadzenia odpowiedniej do potrzeb miasta gospodarki przestrzennej.